

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Nisan | Mayıs | Haziran 2023

Üç Evrensel Mesaj

Justin

1 • İsa Kazanır–Şeytan Kaybeder — 25–31 Mart	4
2 • Bir Kader Anı —1–7 Nisan	12
3 • Sonsuza Dek Kalıcı Müjde —8–14 Nisan.....	20
4 • Tanrı’dan Korkun ve O’nu Yüceltin — 15–21 Nisan	28
5 • Yargılamanın İyi Haberi — 22–28 Nisan.....	36
6 • O’nun Yargılama Saati — 29 Nisan–5 Mayıs.....	44
7 • Yaratıcı’ya İbadet Etmek — 6–12 Mayıs	52
8 • Sebt Günü ve Son — 13–19 Mayıs	60
9 • Karmaşa Denilen Bir Kent — 20–26 Mayıs.....	68
10 • Şeytan’ın Son Aldatmacaları — 27 Mayıs–2 Haziran	76
11 • Tanrı’nın Mührü ve Canavarın İşareti: 1. Bölüm — 3–9 Haziran	84
12 • Tanrı’nın Mührü ve Canavarın İşareti: 2. Bölüm — 10–16 Haziran	92
13 • Tanrı’nın Görkemiyle Işıl Işıl — 17–23 Haziran	100

Editör Ofisi | 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904

Yazar Mark Finley	Yayın Müdürü Lea Alexander Greve	Sayfa Tasarım Joanna Touma
Editör (English) Clifford R. Goldstein	Asistan Editör Sharon Thomas–Crews	Pacific Press® Koordinatörü Tricia Wegh
Editör Sekreteri Soraya Homayouni	Kapak Lars Justinen	

© 2023 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Her hakkı saklıdır. Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)’un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®’nın yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®’nın bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı’nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemlerin telif ve yayın hakları Genel Konferans’ta kalacaktır. “Yedinci Gün Adventist,” “Adventist” ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®’nın tescilli markalarıdır ve Genel Konferans’ın izni olmadan kullanılamazlar. Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)’un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu’nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu’nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu:

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2023 Yılı Birinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntıları, aşağıdaki gibidir (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri’den yapılmıştır):

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil); İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

CAN. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

TC. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) – İncil’in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçeye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Üç Meleğin Mesajı

15 Ekim 1844 tarihinde, Büyük Hayal Kırıklığından bir hafta önce, Almanya'da yaşayan Luther yanlısı bir ailede bir erkek bebek dünyaya geldi. Onun Adı Friedrich Nietzsche'ydi ve modern çağın en etkili Tanrıtanımazlarından biri olacaktı. Batıda Hristiyan Tanrısı'nın ölmekte olduğuna inanan Nietzsche, Hristiyan dininin devam eden ahlâki etkisinin bir "köle ahlâkı," kendilerini güçlüden koruma çabasıyla "düşmanını sevmek" gibi aptalca kavramlar uyduran zayıfların ahlâki olduğunu söyleyip onunla alay ederek sövüp sayıyordu. Nietzsche'ye göre çağdaşlık "iyi ve kötü" gibi köhneleşmiş kavramların ötesine geçmeliydi; kitaplarından birindeki (*Böyle Buyurdu Zerdüşt*) bir karakterin şöyle bir sözü vardır: "Eski yasa yazıtlarını kırın!" (burada elbette On Emir'i kastetmektedir).

1844 yılı komünizmin kurucusu Karl Marks için de çok önemliydi. "1844 Ekonomik ve Felsefi Elyazmaları" diye bilinen çalışması, Sovyetler Birliği tarafından 1932 yılında yayınlanmış olsa da, 1844 yılında kaleme alınmıştı. Elyazmaları Marks'ın ideolojisinin başlangıçtaki gelişimini ortaya koymaktadır. Marks bu çalışmasında çeşitli ekonomik aşamalardan geçtikten sonra dünyanın tüm işçilerinin birleşeceği, kapitalist baskıcı zümreyi alaşağı edecekleri ve yeryüzünde bir ütopya inşa edecekleri tümüyle maddeci bir gerçekliği savunmuştur.

1844 yılı Charles Darwin için de çok önemliydi. Darwin, o zaman yayınlanmamış olsa da "1844 Makalesi" olarak bilinen yazısında, evrim teorisinin ilk anlatımlarından birini yazıya geçirmişti. Darwin, 1859 yılına geldiğinde *Türlerin Kökeni* kitabının yayımlanmasıyla yeryüzündeki tüm yaşamın doğal ve şans eseri gelişen süreçler vasıtasıyla tek bir ortak atadan geldiğini savunan görüşünü halka sunmuştu.

1844 aynı zamanda Daniel 8:14 ayetindeki 2300 gün peygamberlik sözünün tamamlandığı yıldır ve o aynı yıl Büyük Hayal Kırıklığının kalıntılarından, özündeki mesajıyla Marksist, Niçeci ve Darvinci ideolojileri temelden reddedecek olan dünya çapında bir hareketi filizlendirecek tohumlar ekildi.

Marks'ın aksine Yedinci Gün Adventist hareketi tarihin maddeci akışını değil Mesih ile Şeytan arasındaki büyük mücadeleyi duyurdu, insan yapımı komü-

nist bir ütopyayla değil, doğaüstü bir şekilde Tanrı'nın ebedi krallığının kurulmasıyla sona erecek bir dünya tarihini açıkladı.

Darwin'in aksine Yedinci Gün Adventist hareketi yaşamın rastlantısal mutasyon ve doğal seçimle ilerleyen doğal ve tesadüfi süreçlerle değil, yeryüzünü altı günde yaratıp yedinci günde dinlenen Yaratan Tanrı'nın kudretiyle meydana geldiğini öğretti.

Ve Nietzsche'nin aksine, Yedinci Gün Adventist hareketi Tanrı'nın sadece var olduğunu değil, aynı zamanda O'nun evrensel ahlâk kanunu olan On Emir'in ("eski yasa yazıtları") Tanrı'nın tüm insanlık üzerindeki mutlak yargılama standardı olmayı sürdürdüğünü ve tüm insanlığı bağladığını duyurdu.

Tüm bunların 1844 yılında gerçekleşmiş olması tesadüf olabilir mi? Öyle olmadığı açıktır.

Marks, Nietzsche, Darwin-çalışmaları insanlığa tamir edilemez biçimde zarar vermiş olan üç etkili kişidir. Fakat tüm bu yanlışlıkların ortasında Tanrı dünyayı O'nun hakikatine tanıklık edecek kişilerden mahrum bırakmadı. İşte bu sebeple bu yıkıcı ideolojiler arasında, zaman içerisinde Yedinci Gün Adventist Kilisesine dönüşecek ve O'nun son güne ilgili gerçeğini, üç meleğin mesajını dünyaya duyuracak olan hareketi ortaya çıkardı. Bu mesajlar,

bahsi geçen üç korkunç derecede aldanmış adamın yaydığı yanlışları ve kavram hatalarını temelden çürütecek olan mesajlardır.

Üç meleğin mesajı bir anlamda Yedinci Gün Adventist kilisesinin marşlarıdır. Ve özünde bu mesajlar basit ve sade müjdedir fakat "sahip olduğunuz gerçek" (2Pe. 1:12) bağlamında sunulmuş olan müjdedir.

İşte bu çeyreğin konusu da bu, üç meleğin mesajıdır.

Connecticut, A.B.D. doğumlu ve uluslararası tanınmışlığa sahip bir müjdedici olan Mark Finley, 2005-2010 yılları arasında Genel Konferans başkan yardımcılığı yaşamıştır. Tam zamanlı çalışmadan emekli olduktan sonra, Genel Konferans başkanına yardımcılık etmeye başlamıştır. Pastör Finley ve eşi Ernestine üç çocuğa ve beş toruna sahiptir.

İsa Kazanır– Şeytan Kaybeder

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vahiy 12; Ef. 5:25–27, 32; Flp. 3:9; Dan. 7:25; Ysa. 14:12–14; Va. 13:14–17.*

HATIRLAMA METNİ: “Bunun üzerine ejderha kadına öfkelen-di. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrı’nın buyruklarını yerine getirip İsa’ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti” (*Vahiy 12:17*).

Cormac O’Brien, *Outnumbered: Incredible Stories of History’s Most Surprising Battlefield Upsets [Sayı Üstünlüğü: Tarihin En Şaşırtıcı Savaş Meydanı Bozgunlarının İnanılmaz Öyküleri]* kitabında, sayıca çok daha az askere sahip olmalarına rağmen kazanmayı başarmış orduların öykülerini aktarıyor. Hanibal’ın 55.000 Kartaca askerinin, Roma’nın 80.000 askerden oluşan “yenilmez” ordusunu nasıl yenilgiye uğrattığını anlatıyor. Büyük İskender’in Grek ordusunun Pers imparatorluğunu bozguna uğratmasının muazzam öyküsünü anlatıyor.

Biz de kurnaz bir düşmanla bir ölüm kalım mücadelesi içerisindeyiz. Bizim de sayımız az ve olağanüstü zorluklarla savaşıyoruz. Kötülüğün güçleri yenilmez görünüyor. Mutlak bir yenilgiye karşılaşıcağa benziyoruz. Bozgun kaçınılmaz görünüyor. Zafer ise ufukta görünmüyor. Sadece insanı bakış açısından değerlendirildiğinde, Şeytan’ın güçleri bizi yenecek gibi.

Fakat Tanrı’ya şükürler olsun, sayıca az olsak da, tüm zorluklar (insani açıdan) karşımıza yığılmış olsa da, Şeytan’ın saldırıları şiddetli olsa da, İsa sayesinde sonunda kazanan biz olacağız. Kutsal Kitap’ın son kitabı Vahiy’in konusu şudur: İsa kazanır, Şeytan kaybeder. Bu savaşın kalbi ise, bu haftaki konumuzun odağı olan Vahiy 12. bölümde özetlenmiştir. Bu ders, Vahiy 14. bölümü ve üç meleşin mesajını anlamamız için önemli bir hazırlık sağlayacaktır.

*25 Mart Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Gökteki Savaş

Vahiy 12. bölümde bir dizi çarpıcı olay ortaya konmaktadır. Bunlar iyi ve kötü arasındaki, gökte başlamış fakat burada yeryüzünde sona erecek olan çağlar boyunca sürmüş olan çatışmadan görüntülerdir. Bu olaylar, Şeytan'ın gökteki isyanının ilk sahnesinden, son günlerde Tanrı'nın halkına yaptığı şiddetli saldırılara kadar bizi zamanda gezdirmektedir.

İyi ve kötü arasındaki evrensel mücadeleyi tarif eden Vahiy 12:7-9 ayetlerini okuyun. Böyle bir şey gökte nasıl gerçekleşmiş olabilir? Bu ayetler özgür irade ve özgür seçim gerçeği hakkında bize ne söylemektedir?

Seçme hakkı, hem gökte hem de yeryüzünde Tanrı'nın yönetiminin temel bir ilkesidir. Tanrı, ne gökte ne de yerde robotlar yaratmadı. Tanrı'nın suretinde yaratılmış olan biz insanlar ahlâki seçimler yapabiliriz.

Seçme hakkı sevebilme yetisi ile yakından ilişkilidir. Seçme gücünü aldığımızda sevebilme yetisini de yok edersiniz çünkü sevgi asla zorla ve baskıyla olmaz. Sevgi bir özgür irade ifadesidir. Gökteki her melek Tanrı'nın sevgisine karşılık verme ya da bencillik, kibir ve gurur içerisinde arkasını dönüp gitme seçimiyle yüz yüze kalmıştı. Göksel melekler nasıl ebedi bir seçimle sevgiyle yüzleştilerse, Vahiy de yeryüzünün son çatışmasında her birimizin önüne ebedi seçimler koymaktadır.

Büyük mücadelede hiçbir zaman tarafsızlık olmamıştır (*bkz. Luk. 11:23*) ve yeryüzünün son savaşında da olmayacaktır. Nasıl her melek ya İsa'nın tarafını ya da Lusifer'in tarafını seçtiyse tüm insanlık da zamanın sonunda nihai, değişmez seçimini yapmaya yönlendirilecektir. Peki, bizim tabiiyetimiz, ibadetimiz, itaatimiz kime olacak? Bu, insanlık için her zaman bir mesele olmuştur ve öyle olmaya da devam edecektir fakat bu durum yeryüzü tarihinin son krizinde daha da çarpıcı bir hale dönüşecektir.

Fakat son derece iyi haberler de var: Vahiy 12. bölümde Mesih'in bu çatışmada kazanacağı zafer tarif edilmektedir ve bizim tek yapmamız gereken özgür irademizi kullanarak O'nun, kazananın yanında olmayı seçmektir. Bir savaşta, sonunda kazanacak olduğunu bildiğiniz tarafı seçebilmek ne kadar da değerli bir şeydir.

İsa için özgür irade ve özgür seçimin ne kadar kutsal olduğunu bir düşünün, O ki bunu yapmanın Kendisini çarmıha götüreceğini bile bile (*bkz. 2Ti. 1:9*) gelip bize özgür iradeyi verdi. Bu gerçek, bu kutsal ve çok değerli armağanı ne kadar dikkatli bir biçimde kullanmamız gerektiği konusunda bize ne anlatmalıdır?

Şeytan'ın Saldırısı

Şeytan daha en baştan beri (bkz. Va. 12:4, 5) Mesih'i yok etmeyi amaçlıyordu. Fakat her girişiminde başarısız oldu. Örneğin Mesih'in doğumunda bir melek Hirodes'in kirli planları hakkında Yusuf ve Meryem'i uyardı ve onlar da Mısır'a kaçtılar. İsa çöldeyken Şeytan'ın en baştan çıkarıcı ayartılarına "diye yazılmıştır" sözleriyle direndi ve böylelikle Tanrı'nın Sözü'nde himaye buldu. Çarmıhtaki ölümünde sevgisinin ne kadar büyük olduğunu gösterdi ve bizi günahın mahkûmiyetinin yol açtığı cezadan kurtardı. Canlı Başkâhinimiz olarak dirildiğinde de bizi günahın yaşamlarımızdaki gücünden kurtaracak.

Vahiy 12:4-6, 9; Efesliler 5:25-27, 32 ve Mezmurlar 2:7-9 ayetlerini okuyun ve aşağıdaki simgeleri tanımlayın:

Ejderha _____

Kadın _____

Erkek Çocuk _____

Demir Çomak _____

Çomak, Kutsal Kitap'ta sahiplik ya da yönetmenin bir simgesidir. Demir çomak, kırılmaz, son derece güçlü, yenilmez bir yönetimin simgesidir. İsa bizim tecrübe ettiğimiz her bir ayartıyla yüzleşti fakat hepsinden galip çıktı. Şeytan mağlup edilmiş bir düşmandır. Mesih, yaşamında, ölümünde ve dirilişinde O'nun karşısında zafer kazandı. İsa iblisi Golgota'nın çarmıhında zaten yenmiş olduğu için, biz de zafer kazanabiliriz. Mesih'in Şeytan karşısındaki zaferi tamamlanmıştır fakat Mesih ve Şeytan arasındaki büyük mücadele henüz sona ermiş değildir.

Hal böyleyken, Mesih'in bizim için yapmış olduğu şeyi imanla kabul ettiğimiz zaman, günah borcumuz silinir ve günahlarımız bağışlanır. Mesih'in doğruluğuna bürünerek, Tanrı'nın huzurunda kusursuz oluruz. Pavlus bu konuda şöyle yazmıştı: "Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım" (Flp. 3:9). Eğer bağışlandıysak, suçlanabileceğimiz bir şey yoktur. İsa, günahın ve kötülüğün O'na yapabilecekleri en büyük kötülüğe karşı sonsuza kadar zafer kazandı, galip geldi. Kötülüğün tüm gücüyle yaptığı saldırıya maruz kaldı ve onu yendi. İsa'yı imanla kabul ettiğimizde, O'nun zaferi bizim olur.

**Mesih'in Şeytan karşısındaki zaferine dayanan kurtuluş güven-
cesi neden bizim için son derece önemlidir? Pavlus'un Filipililer 3:9
ayetinde yazmış olduğu şeyi biz kendimiz nasıl tecrübe edebiliriz?**

İsa'nın Zaferini Kabul Etmek

Kutsal Kitap'ta açıklandığı üzere, İsa Şeytanla olan hiçbir savaşını kaybetmemiştir. O kudretli bir galiptir, kötülüğün güçlerine karşı zafer kazanmıştır. İsa'nın Şeytan'ın ayartuları karşısında zafer kazanmış olduğuna inanmak başka bir şeydir; Mesih'in zaferinin aynı zamanda bizim zaferimiz olduğuna inanmak başka bir şeydir.

Vahiy 12:10 ayetini okuyun. Sizi suçlayamın “aşağı atılmış” olduğu gerçeğinden nasıl cesaret bulmalısınız?

Yeryüzündeki savaş hâlâ devam ediyor olsa da, Şeytan kaybetti. Nokta Bu sadece Mesih'in insanlık tarihinin doruğundaki nihai zaferi için değil, aynı zamanda kendi yaşamlarımızda kötülüğün uzantılarına ve güçlerine karşı gerçekleştirmediğimiz savaş için de doğrudur. Bazı Hristiyanlar hüsrana uğramış bir yenilgi içinde yaşıyorlar. Bir davranış ya da alışkanlığa galip gelmeyi umut ediyorlar fakat kişisel yaşantılarında Mesih'in onlar için kazanmış olduğu zafere asla tutunmuyorlar.

Vahiy 12:11 ayetini okuyun. Mesih bu ayette bize zaferle ilgili ne güvence vermektedir?

Vahiy'in yedi kiliseye mesajları içerisinde yedi defa “yendiler” ifadesi kullanılmaktadır. Burada, Vahiy 12:11 ayetinde bu yenme kavramı yeniden karşımıza çıkıyor. Metnin asıl dilinde “yenmek” ifadesinin karşılığı *nikao* sözcüğüdür. Bu sözcük tam olarak, “fethetmek, galip gelmek, zafer kazanmak ya da başarılı bir şekilde üstesinden gelmek” diye tercüme edilebilir. Bizim de yenenlerden olmamızın nasıl mümkün olduğuna dikkat edin. Vahiy 12:11 ayeti, bunun sadece “Kuzu'nun kanyla” olduğunu doğrulamaktadır.

Vahiy 5:6 ayetindeki peygamberlik görümünde, Yuhanna göğe baktığında “boğazlanmış gibi duran bir Kuzu” görüyor. Mesih'in kurbanlığı tüm göğün dikkatinin odağıdır. Tanrı'nın sonsuz, ölçülemez sevgisini gösterecek çarmitan daha haşmetli bir şey bulunmamaktadır.

Mesih'in bizim için yapmış olduğu şeyi imanla kabul ettiğimiz zaman, borcumuz kapatılır ve Tanrı'nın huzurunda kusursuz oluruz. Günahlarımız bağışlandı (Kol. 1:14, Ef. 1:7, Kol. 2:14) ve “kardeşlerimizin suçlayıcısı... aşağı atıldı” (Va. 12:10). Kendi erdemlerimiz sayesinde değil, Mesih'in bizim için kazandığı zaferler sayesinde fidyemiz ödendi, zafer kazandık ve kurtarıldık.

Çöldeki Kadın

Vahiy 12:6 ayetini okuyun ve Vahiy 12:14-16 ayetleri ile karşılaştırın. Zaman aralığına. Şeytan'ın "kadına" (Tanrı'nın kilisesine) saldırmasına ve Tanrı'nın halkını nasıl gözettiğine çok dikkat edin. Bu ayetler neden bahsediyorlar?

Vahiy 12:6 ayetindeki 1260 gün, Vahiy 12:14 ayetindeki "üç buçuk yıla" benzetilmiştir. Aynı zamanı işaret eden bu aynı peygamberlik sözü, Daniel 7:25, Vahiy 11:2, 3 ve Vahiy 13:5 ayetlerinde bulunmaktadır. Bunlar peygamberlik simgeleri oldukları için (kanatları olan gerçek bir kadın çöle gitmedi), bu peygamberlik sözlerine peygamberlik zamanını, yani gün-yıl ilkesini uyguluyoruz (örneğin bkz. Çölde Sayım 14:34 ve Hezekiel 4:4-6). Bu, basit bir şekilde bir peygamberlik gününün bir yıla eşit olduğu anlamına gelmektedir. *Andrews Üniversitesi Çalışma Kutsal Kitap'ı*, Vahiy 11:2 ayetindeki bu aynı peygamberlik zaman diliminden bahsederken şöyle diyor, "Tarihselci yorumcular bu sebeple genellikle 1260 peygamberlik gününün gerçekte M.S. 568 – M.S. 1798 arasındaki 1260 yıl anlamına geldiğini kabul etmişlerdir" (1673. sayfadaki Vahiy 11:2 yorumları.) Yozlaşmış bir devletle birlik olan yozlaşmış kilise, Tanrı'nın sadık halkına zulmetmiş, işkence etmiş hatta zaman zaman onları katletmişti.

Kutsal Kitap'a iman eden Hristiyanlara yapılan bu vahşi, şeytani zulüm, iyi ve kötü arasındaki büyük mücadelenin bir uzantısıydı. Reform döneminde, Orta Çağın karanlığından çıkmakta olan insanlar bir seçim yapmak durumunda kalmışlardı. Ya Tanrı'nın Sözü'ne sadık kalacaklar, ya da rahiplerle piskoposların öğretilerini kabul edeceklerdi. Bir kez daha hakikat galip geldi ve güçlü bir düşmanlıkla karşılaşmasına rağmen Tanrı O'na sadık bir halka sahip oldu.

Bu ayetlerde Tanrı'nın gözetimine dair büyüleyici ve son derece yüreklen-dirici ifadeler bulunmaktadır. Vahiy 12:6 ayetinde "Tanrı tarafından hazırlanmış bir yer" ifadesi bulunmaktadır. Vahiy 12:14 ayetinde kadının çölde "beslendiği" ve Vahiy 12:16 ayetinde yeryüzünün "kadına yardım ettiği" yazmaktadır. Sert işkence dönemlerinde Tanrı kilisesine bakmıştı. Ve o zaman yaptığı gibi son dönem bakiyesi için de ayınısını yapacaktır.

Kendi yaşamınızdaki, kolaylıkla cesaretinizin kılabilceği fakat Tanrı'nın sizin için bir sığınak sağladığı ve siz zorluklarla mücadele ederken sizi beslediği bir deneme ya da zorluk zamanından bahsedin. Siz en çok ihtiyac duyduğunuz anda Tanrı size nasıl destek oldu?

Tanrı'nın Son Zaman Bakiyesi

İblis gökteki isyanından beri Mesih ile savaş halindeydi (Va. 12:7). Şeytan'ın o zamanki gayesi de şimdiki gayesi de evrenin denetimini eline geçirmektir (bkz. Yşa. 14:12-14). Yeryüzü tarihinin son günlerinde onun dikkatinin odağında Tanrı'nın halkı olacaktır. Vahiy 12:17 ayeti açık bir şekilde ejderhanın (Şeytan'ın) kadına (kiliseye) öfkeli olduğunu (kızdığını) ve onun soyundan geri kalanlarla savaşmaya gittiğini söylemektedir. Bu, soyundan geri kalanlar ifadesi Kral James çevirisinde "bakiye" diye tercüme edilmiştir. Tanrı'nın bakiye halkı Mesih'e sadık kalır, O'nun gerçeğine itaat eder ve O'nun görevine bağlı kalır.

Vahiy 12:17 ayetini okuyun. Tanrı'nın bakiye halkının, O'nun son zaman kilisesinin hangi özellikleri bu ayette bulunmaktadır?

Vahiy 12:17 ayetinde Şeytan (ejderha) kadına, yani Tanrı'nın kilisesine çok kızgındır. Şeytan Tanrı'nın emirlerini tutan halka karşı çok öfkeli ve onları yok etmek için elinden gelen her şeyi yapacaktır.

Sonunda, onlar alıp satmasın ve zindana atılıp ölsünler diye fitneyle bir buyruğun devreye sokulmasını sağlar (bkz. Va. 13:14-17). Şeytan, Mesih'i yok edemiyorsa O'nun en derin sevgisinin hedefini, Mesih'in kilisesini yok etmeye çalışacaktır. Yeryüzünün son savaşı Orta Doğu'ya ve oradaki çeşitli çatışmalara değil, dünyanın her yerine yayılmış olan Tanrı'nın halkının zihinlerine odaklanacaktır. O, iki karşıt güç arasında, Mesih ve Şeytan arasında gerçekleşen bir savaştır. Tekrarlayalım, kimse tarafsız değildir.

Nihai savaştaki merkezi soru şudur: "Sadakatınız kime? Kime bağlısınız?" Gök, Mesih'in sevgisiyle büyülenmiş, O'nun lütfuyla kurtarılmış, O'nun gayelerine adanmış, O'nun Ruhu ile desteklenmiş ve O'nun emirlerine itaat eden, o kadar ki O'nun davası uğruna ölümü görmeye razı imanlıları çağırıyor.

Dünyamız büyük bir krize doğru ilerlemektedir. Fakat bizim zaferimiz İsa'da, İsa sayesinde ve İsa aracılığıyla güvence altındadır—bunun için sadece O'na bağlı kalmalıyız ve bunu imanla, itaate yol açan bir imanla gerçekleştirmekteyiz. Sonuçta hepsi kişisel seçimidir.

Vahiy 12:17 ayetindeki gerçekliğin kendi yaşamınızda, kendi Hristiyan deneyiminizde ne şekilde ortaya konduğunu görüyorsunuz? Yani, büyük mücadelenin kendi yaşamınızda hangi şekillerde gerçekleştiğine tanık oluyorsunuz?

EK ÇALIŞMA: Bir anlamda Tanrı'nın seçme şansı olmadığını söyleyebiliriz: Eğer Kendisini ve başkalarını sevebilen varlıklar istiyor idiyse, onları özgür yaratmak zorundaydı. Özgür olmasalardı, sevemezlerdi ve sevgi olmasa evrenimiz ne olurdu? Bazı kişilerin iddia ettikleri gibi: katı etki tepki yasalarına göre işleyen bilinçsiz bir makine olurdu ve biz de özgür iradeye, özgür seçim hakkında sahip olmayan, sadece fizik yasalarını takip eden atom altı parçacıkların oluşturduğu et ve kan yığınlarından başka bir şey olmazdık. Bu pek hoş bir tasvir değil ve bildiğimiz kadarıyla da gerçeği yansıtmamaktadır. Örneğin aramızda anne babamıza, çocuklarımıza, eşlerimize duyduğumuz sevginin sadece bir atom sıralamazı olduğuna inanan var mı?

“Tanrı'nın yönetiminin temelinde sevgi yasası olduğundan, tüm akıllı varlıkların mutluluğu, bu yasanın muazzam doğruluk ilkelerine mükemmel uyum sağlamalarına bağlıdır. Tanrı tüm yaratıklarından sevgi hizmeti–O'nun karakterinin takdir edilmesinden kaynaklanan bir hizmet görmek ister. Zoraki itaatten hoşlanmaz; bu nedenle Kendisine gönüllü hizmet etmeleri için tüm varlıklara özgür irade verir.

“Tüm yaratılan varlıklar sevgi bağlılığını ikrar ettikleri müddetçe, Allah'ın evreninde baştan başa mükemmel uyum vardı. Yaratıcılarının tasarısını yerine getirmek göksel ordunun mensuplarının sevinciydi. O'nun görkemini yansıtmaktan ve O'na övgüler sunmaktan zevk alıyorlardı. Ve Allah sevgisi en üstün olsa da, birbirlerine duydukları sevgi güven dolu ve özveriliydi. Göksel uyumu bozacak tek bir ahenksiz nota yoktu.”—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 34–35.

Tartışma Soruları:

1. Özellikle zamanın sonundaki yaklaşımakta olan savaşın ışığında, Vahiy 12. bölüm neden üç meleğin mesajına uygun bir giriştir?
2. Her gün karşılaştığınız ayartılar ve denemeler karşısında, Vahiy 12. bölüm kişisel olarak size nasıl güven veriyor?
3. Davranışlarımızın büyük ölçüde kalıtım ve çevremiz tarafından belirlendiğine inanan kişiler var. Siz de aynı fikirde misiniz? Davranışımızı belirlemede seçimlerimizin işlevi nedir? Seçimlerimiz ile Tanrı'nın yaşamlarımızda işleyen gücü arasındaki ilişkiyi sınıfta tartışın.

İsa'ya Gidiş

Alicia Marie Harding tarafından.

Ev eğitimi, sorunsuz bir düzen, temiz bir ev ve sağlıklı ev yemekleri. Bunlar iyi eylemlerdir ve Zambiya'da dört misyoner çocuk yetiştiren bir Amerikalı misyoner anne olarak bu konuda tutkuluyum. Ancak bunlar aynı zamanda özetle bizim Rabbimiz İsa'yı onurlandırmamıza yardım eden araçlardır. Eğer bu araçlar İsa'nın yoluna çıkarsa, O'na gitmeliyiz.

Sabah saat 10 civarıydı. Ev eğitiminin ortalarındaydık ve ben aynı zamanda çamaşırları yıkıyordum ve öğle yemeği hazırlığı yapıyordum. O anda çocuklardan biri diğerine çok fazla ses çıkardığı için patladı. Çocuklardan biri, matematik problemini çözemeyince gözünden yaşlar akmaya başladı ve kendi tavırlarında ısrar eden iki kardeş arasında bir tartışma çıktı. Sinirlerim gittikçe geriliyordu çünkü dikkatsiz bir çocuğa direktifleri defalarca tekrarlamak zorunda kalmıştım.

Tam o sırada iki seçeneğim olduğunu biliyordum, ya kendimi bedenimin arzusuna teslim edip, çocukları sert bir ses tonuyla hizaya getirecektim, ya da eğilimlerime karşı gelebilir ve tatlı, neşeli bir sesle hepimizi sorunlarımızı İsa'ya götürmeye davet edebilirdim. İsa yüreğimizde olmayacakdı ise, işte ve okulda ne kazancımız vardı?

Gülümseyerek, her bir çocuğu ismiyle çağırdım. 11 yaşındaki kızıma "Shayla," diye seslendim. 9 yaşındaki oğluma dönerek "Wesley," diye seslendim. 7 yaşındaki kızıma ve 3 yaşındaki oğluma "Sienna ve Winston," diye seslendim. "Bütün sorunlarımızı İsa'ya götüreceğiz ve O'nun sorunlarımızı düzeltmemize yardım etmesine izin vereceğiz."

Bir ağacın gölgesinde diz çöktük ve İsa'ya sorunlarımızı anlattık. Kutsal Kitap'ta İsa'nın bir fırtınayı nasıl dizginlediğini okuduk. Bir şarkıyla İsa'yı yücelttik. Ardından kucaklaştık ve güne yeniden başladık. İsa ile. Yeniden.

Eve dönerken, her çocuğun ruhu sakinleşmişti. İçeri girdikten sonra her çocuk anlattıklarını daha dikkatli dinledi. Anlaşmazlıkları, daha önceki ben-merkezci ruhun aksine, başkalarının isteklerini gözeterek saygıyla çözme isteği vardı. Bize o gün, İsa'nın yakınlığımızda olduğu ve O'nun varlığının herhangi bir yapılacaklar listesinden çok daha kıymetli olduğu hatırlatıldı.

Ellen White şöyle yazar; "Misyonerlik hizmeti için iç çeken annelerin aslında kendi evleri içinde yapabilecekleri var. ...Çocuklarının hayatı, bir inanmayanın hayatı kadar kıymetli değil midir? Büyüyen zihinlerini büyük bir özen ve hassasiyetle izlemeli ve Tanrı'yı tüm düşüncelerine bağlamalıdır! Bunu sevgi dolu, Tanrı korkusu olan bir anne kadar iyi kim yapabilir?" (Adventist Home, sayfa 245).

Annelik bir evi yönetmekten daha fazlasıdır. Küçüklerin İsa'ya gidişini yönetmektir.

Dünya'nın her yerindeki misyonerlerimize yardımcı olan bağışlarınız için teşekkür ederiz.

Bir Kader Anı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mat. 24:14, Va. 14:14—20, Mat. 16:27, Elç. 1:9—11, Mar. 4:26—29, Va. 16:1.*

HATIRLAMA METNİ: “Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde ‘insanoğluna benzer biri’ oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı. Tapımdan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: ‘Orakımı uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor’ ” (*Vahiy 14:14, 15*).

Tanrı her zaman halkına konuşmuş, ihtiyaç duydukları her anda onlara bilmeleri gereken ilgili hakikatleri açıklamıştı. Tufan uyarısından (*Yar. 6:7*), İsa'nın ilk gelişine (*Dan. 9:24-27*), ikinci geliş öncesi yargılamadan (*Dan. 7:9, 10; Dan. 8:14*) Mesih'in dönüşü öncesinde gerçekleşecek olan son olaylara (*Vahiy 12-14*) kadar, Tanrı gerçekleri bize açıklamıştır. İnsanlık tarihinin bu son günlerinde, zamanın ihtiyaçlarını karşılamak üzere O dünyaya ve halkına özel bir mesaj göndermiştir. Rab bu mesajı, göğün ortasında uçarak dünyaya iletecekleri acil son zaman mesajını taşıyan üç melek ile tasvir ediyor.

Üç meleğin mesajı İsa'nın son merhamet mesajı, bizi kendi doğruluğumuza güvenmek yerine bizi aklamaları için, kutsaması için ve zamanın sonunda da muzaffer kılması için İsa'nın doğruluğuna güvenmeye yönlendiren bir çağrıdır.

Fakat biz her zaman olduğu gibi, O'na teslim olmak ve O'na itaat etmek için Mesih'i seçmeliyiz. Şimdi yapacağımız seçimlerin aslında önümüzdeki krizde yapacağımız seçimlere etkisi olacaktır.

Bu sebeple, şimdi hazırlık yapma zamanıdır.

**1 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Ebedi Seçimler

Vahiy 14. bölüm İsa'nın düşmüş ve isyankâr dünyaya, neredeyse altı bin yıldır günaha ve kötülüğe gömülmüş olan dünyaya son merhamet mesajıdır. Yeryüzündeki her insanın İsa'nın tarafında veya karşısında yer aldığı son seçimini yapacak olduğu gün gelecek. Vahiy'in bizi günahın mahkûmiyetinden ve aynı zamanda günahın yaşamlarımızdaki pençesinden kurtaran Mesih'in doğruluğu mesajı yeryüzü boyunca yankılanıp duracak.

Matta 24:14 ayetini okuyun ve Vahiy 14:6 ayetiyle karşılaştırın. İsa öğrencilerine dönüşünden hemen önce müjdenin dünyanın dört bucağına yayılması ile ilgili hangi vaatte bulundu?

İsa'nın, Matta 24:14 ayetindeki, “Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak” vaadi, nihai olarak Mesih'in Vahiy 14:6 ayetindeki, müjdenin “her ulusa, her oymağa, her dile, her halka” iletileceğini söyleyen son gün mesajıyla tamamlanmaktadır.

Vahiy 22. bölümde İsa üç defa tez geldiğini söylüyor (Va. 22:7, 12, 20). Rabbimiz, dönüşü konusuna şu sözlerle ekleme yapıyor, “Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın” (Va. 22:11). Vahiy, her kişinin Mesih'in tarafında ya da karşısında olmayı seçmeye yönlendirileceği görkemli bir doruğa doğru ilerliyor.

Elbette, biz her gün sözde “küçük şeylerde” bile yaptığımız tercihlerle ya Mesih'in tarafında olmayı ya da O'nun karşısında olmayı seçiyoruz. Yaşamında bugün sürekli olarak yanlış seçimler yapan bir kişinin, son kriz zamanında, özellikle de kötülük dünyasının tüm gücü karşındayken aniden İsa'nın tarafında olması elbette pek olası değildir. O halde bugün ve her gün Mesih'e ve O'nun emirlerine sadık kalmayı seçmeliyiz. “Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir” (1Yu. 5:3). Ellen G. White'in söylediği gibi: “İsa geldiğinde karakteri değiştirmede. Dönüşüm işi şimdi gerçekleştirilmelidir. Kaderimizi belirleyen günlük yaşantımızdır.”—Last Day Events [Son Gün Olayları], s. 295.

Tanrı karakterlerimizi nasıl biçimlendiriyor? Bizim lütuf içinde gelişmemiz için hangi araçları kullanıyor? Kutsal Ruh'un daha İsa gibi olalım diye bizi dönüştürmesine daha çok izin vermek için ne yapabiliriz?

İnsanoğlu Dönüyor

Vahiy 14. bölüm, Rab'bin halkına ve dünyaya son gün mesajları konusundaki anahtar ayetleri barındırmaktadır. Hepsinin merkezinde de İsa'nın dönüşü, O'nun şu vadinin tamamlanması bulunmaktadır: "Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz" (Mar. 14:62).

Vahiy 14:14 ayetini okuyun. İsa yeryüzüne dönerken O'nu tarif etmek için hangi tanımlama kullanılıyor? Sizce Yuhanna neden İsa için bu tanımlamada bulunuyor?

İsa Müjdelerde Kendisinden bahsederken 82 defa "İnsanoğlu" ifadesini kullanıyor. Bu O'nun en sevdiği sıfatlardan birisiydi. Bunu, Kendisini bizimle özdeşleştirmek için bir sevgi ifadesi olarak kullanırdı. O, bizi anlayan, ayartılarımızı tecrübe etmiş ve denemelerimizden geçmiş bir Kurtarıcı'dır. O, bizi eve götürmek için geri dönen "İnsanoğlu'dur." Bizim için gelen İsa, aramızda yaşamış olan aynı İsa'dır. O bizi kurtarmaya muktedirdir çünkü O bizden biri oldu ve bizden biri olarak Şeytan'ın ayartılarının tüm hiddetiyle yüzleştirdi ve evet onlara galip geldi.

Matta kitabındaki aşağıdaki ayetlerden İsa, İnsanoğlu hakkında ne öğreniyoruz?
Mat. 16:27 _____

Mat. 24:27, 30 _____

Mat. 25:31, 32 _____

Bu ayetlerdeki bazı unsurlara dikkat edin:

(1) İsa, İnsanoğlu melekleriyle birlikte görkem içerisinde gelmektedir. (2) O, koyunu keçilerden ayıracak (bu temel olarak bir yargılamadır). (3) Ulusların ve tüm insanlığın kaderi sonsuza kadar belirlenmiş olacak.

"İnsanoğlu" ifadesi ve bu ifadenin İsa'nın insanlığı hakkında söyledikleri hakkında düşünün. Tanrı aynı bizim gibi bizden biri olmuş olsa da, bizim aksimize O asla günah işlememiştir. Bu, (1) Tanrı'nın bize olan sevgisinin bilincinde olmak; (2) O'nun sizin yaşadığınız zorlukları anlayabileceğinin ve onlar karşısında zafer kazanmanızı sağlayabileceğinin bilincinde olmak konularında size nasıl harika bir umut vermektedir?

Göksel Yargılama

Vahiy 14:14 ve Elçilerin İşleri 1:9-11 ayetlerini okuyun. Hangi benzerlikleri görüyorsunuz?

Yuhanna şöyle diyor, “Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde ‘insanoğluna benzer biri’ oturuyordu” (Va. 14:14). Elçilerin İşleri 1:9 ayetinde ise Luka şöyle söylemektedir, öğrenciler durup göğe baktıkları sırada O, “onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut O’nu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.” İsa meleklerle birlikte bir bulutun içerisinde yükseldi ve meleklerle birlikte bir bulutun üzerinde dönecek. Daha sonra, Elçilerin İşleri 1:11 ayetinde melekler şaşkın durumdaki öğrencilere şöyle dedi, “Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.” Bu ayette göze çarpmayan ilahi bir hakikat mevcuttur. Bu aynı İsa, Nasıra’nın tozlu sokaklarında yürümüş, Yeruşalim’in kalabalık sokaklarında hizmet etmiş, İsrail’in köylerinde hastaları iyileştirmiş ve Celile’nin otlu çayırlarında vaaz vermiş olan “İnsanoğlu” yeniden geliyor.

İnsanoğlundan aynı zamanda Daniel 7. bölümdeki yargılamanın ışığında bahsedilmektedir.

Daniel 7:9, 10, 13, 14 ayetlerini okuyun. Daniel neden yargılama kadar ciddi bir meselede İsa’ya “İnsanoğlu” diyor? “İnsanoğlu’nun” yargılamada son derece merkezi olduğunu bilmek, incelediğimiz konular ışığında, neden teselli edici olmalıdır?

Daniel 7:9, 10 ayetlerinde Daniel göksel saraydaki yerleşimi ve on binlerce on binler sayıda göksel meleğin tahtın etrafında toplandıklarını görüyor. Mahkeme kurulmuş durumda ve kitaplar–yaşamlarımızın göksel kayıtları–evrenin huzurunda açılmaktadır. Daniel 7:13, 14 ayetlerinde İnsanoğlu Eskiden beri var Olan’a, Baba’ya yaklaşır ve O’nun ebedi krallığını devralır. Yargılama, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un tüm insanlığı kurtarmak için mümkün olan her şeyi yaptıklarını tüm evrenin huzurunda ortaya koyar. Bu yargılama sadece kutsalları değil, aynı zamanda Şeytan’ın asılsız suçlamalarına karşı Tanrı’nın Kendi karakterini aklamaktadır (bkz. Eyüp 1-2, Mez. 51:1-4).

Tüm yaşamınızın Tanrı’nın huzurunda inceleneceği gerçeği üzerine düşünün. O halde bu gerçekleştiğinde yegâne umudunuz nedir? (bkz. Rom. 8:1).

Zafer Kazanan'ın Taçı

Yuhanna İsa'yı, insanoğluna benzeyen biri, “başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı” (Va. 14:14) diye tarif ediyor. “Taç” sözcüğü Grekçede stefanos'tur. O, zafer kazanan kişinin tacıdır. Bir atlet önemli bir yarışmayı kazandığında, ona stefanos yani bir onur, zafer, görkem tacı verilirdi.

İsa bir keresinde utanç ve alayı simgeleyen dikenli bir taç giymişti. O bir keresinde hor görülmüş ve reddedilmişti. O'na küfredilmişti, tükürülmüştü, O'nunla alay edilmişti, dövülmüştü ve kamçılanmıştı. Oysa şimdi bir görkem tacı takmış yeniden geliyor fakat bu sefer krallar Kralı, efendiler Efendisi olarak.

Vahiy 14:15 ve Markos 4:26-29 ayetlerini okuyun. Bu ayetler arasında hangi benzerlikleri görüyorsunuz? Bu ayetlerin ikisi birden neden bahsediyorlar?

Melek tapınağın görkemindeki Tanrı'nın huzurundan gelmektedir. “Zamanı geldi. Ekin tamamen olgunlaştı” der. Git, çocuklarını al ve onları eve getir.

İsa Yeni Ahit'te sürekli olarak tarımdan benzetmeler kullanmıştır. Birden fazla defa, halkının yaşamında müjdenin tohumunun büyüdüğünü tasvir etmek için olgunlaşan ekin simgesini kullanmıştır.

“Tohumun filizlenmesi ruhsal hayatın başlangıcını temsil eder, bitkinin gelişimi ise Hristiyan gelişiminin güzel bir mecazıdır. Doğada nasılsa lütufta da öyledir; gelişme olmadan hayat olamaz. Bitki ya büyümeli, ya da ölmelidir. Onun gelişiminin sessiz ve algılanamaz, fakat sürekli olması gibi, Hristiyan yaşamının gelişimi de öyledir. Gelişimin her aşamasında hayatımız mükemmel olabilir; ancak Tanrı'nın bizim için amacı yerine gelirse, sürekli bir ilerleme olacaktır. Kutsanma, ömür boyu sürecek bir çalışmadır. Fırsatlarımız çoğaldığında, deneyimimiz büyüyecek ve bilgimiz artacaktır.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons [Mesih'in Örnek Dersleri]*, s. 65, 66.

Altın tanenin olgunlaşması, lütufla dönüşen, sevgiden güç alan ve Mesih'in adının yücelmesi için itaatkâr hayatlar yaşayan tüm insanları temsil etmektedir. Onların yürekleri Mesih'in yüreğiyle birdir ve tek istedikleri O'nun istediğidir.

Ellen G. White'm, “gelişimin her aşamasında yaşamımızın kusursuz olması gerektiği” konusundaki sözlerinden ne anlıyorsunuz? Özellikle bugün hatalarımızı ve kusurlu karakterlerimizi görebildiğimizde bu ne anlama gelmektedir?

Her Tohum bir Hasat Üretir

Vahiy 14. bölümde iki hasat bulunmaktadır. Olgun ekinin hasat edilmesi kutsalları, üzüm salkımlarının hasat edilmesi ise doğru olmayanları ya da kaybedilenleri temsil etmektedir. İki hasat da tamamen olgundur. Ekilen her tohum tamamen erginleşmiştir.

Vahiy 14:17-20 ayetlerini okuyun. “Tanrı öfkesinin büyük masarası” ifadesi ne anlama geliyor? Ayrıca Vahiy 14:10, Vahiy 15:1 ve Vahiy 16:1 ayetlerine bakın.

“Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi” (Va. 14:18). Buradaki, Tanrı'nın nihai yargısının alevlerine hükmeden melektir. Ekin olgunlaşmıştır. Günah, sınırlarına ulaşmış durumdadır. İsyan, Tanrı'nın merhametinin sınırını geçmiştir. İşler çok kötü ve fenaydı fakat tamamen sona ermeden önce her şey daha da kötüye gidecektir. Sevgi dolu Tanrı bizim için yapabileceği her şeyi yapmış, bizim günahlarımız için bir kurbanlık olarak çarımıtta Kendisini sunmuştu. “Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım” (2Ko. 5:21; ayrıca bkz. Gal. 3:13).

Tanrı çarımıttan daha öte ne yapabiliirdi? Tekrar tekrar Kutsal Ruh'u reddetmiş olan kişileri kurtarmak için lütfun yapabileceği başka bir şey yoktur.

Vahiy 14. bölümün ivedi peygamberlik mesajı şudur: Her tohum hasada gitti. Ekin tamamen olgun ve üzümler de tamamen olgun. Tanrı'nın halkı O'nun lütf, şefkat, merhamet ve sevgi suretini açığa vurmaktadır. Kötülüğün çocukları ise açgözlülük, şehvet, kıskançlık ve nefret göstermektedir. Bir grupta Mesih'in karakteri, ötekinde Şeytan'ın karakteri ortaya çıkmaktadır.

Evren, Tanrı'nın halkında belki de daha önceki hiçbir neslin görmediği bir doğruluk ifşasına tanıklık edecektir. Mesih'in, halkında açığa vurulan doğruluğunun tersine, evren Tanrı'ya isyan etmenin tüm neticelerini görecekler. Fenalık, kötülük, günah ve yasadızlık insanoğlu ve meleklerin önünde bütünüyle sergilenecektir. İyi ile kötü arasındaki, doğru ile yanlış arasındaki, itaat ile itaatsizlik arasındaki karşıtlık tüm evren, hem insanlar hem de melekler için görülmüş olacaktır.

İyi ile kötü arasındaki karşıtlığı ne kadar iyi ayırt edebiliyorsunuz? Bunu yapmamız neden çok önemlidir? (Bkz. İbr. 5:14).

EK ÇALIŞMA: “Görerek değişime uğruyor oluşumuz, hem zihinsel hem de ruhsal doğanın bir kanunudur. Zihin, üzerinde durmasına izin verilen konulara aşama aşama kendini uyarlar. Sevmesine ve saygı duymasına alışılan şeylere kendini benzetir. İnsan asla kendi paklık, iyilik veya gerçeklik standardından daha yüksek bir standarda ulaşmayacaktır. En yüksek ideali benlik olursa, daha yüksek bir konuma asla erişemeyecektir. Aksine, sürekli olarak daha derine batmaya devam edecektir. Yalnızca Allah’ın lütfu insanı yüceltme gücüne sahiptir. Kendi başına bırakılan insanın yönü, kaçınılmaz olarak aşağı doğru olacaktır.” —Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 559.

Karakterlerimiz ve kişiliklerimiz, sinsice, belli belirsiz, başlarda neredeyse fark edilmeyecek bir biçimde zihinlerimize ektiğimiz tohumlara göre değişiyor. İyi tohumlar ekerseniz, iyi ürünler toplarsınız. Bu dünyanın kötülük tohumlarını ekerseniz, karakterinizde bu dünyanın ürününe ortaya çıkartırsınız. Tanrı’ya ve manevi değerler ile önceliklere ilgisizlik ekersek, ilgisizliğin meyvesini, yani duygusuzluğu, maneviyata kayıtsızlığı ve ruhsal hayatlarımızda hüsrana hasat ederiz. İşte bu sebeple, *Evet son zaman zulmünün geleceğini biliyorum, “canavarın işareti” vesaire fakat o zaman geldiğinde ben kendime çeki düzen vereceğim* diye düşünenler çok tehlikeli bir yol seçmiş durumdadır. Tanrı bizi hemen şimdi yaşamlarımızı O’na teslim etmeye çağırıyor. Kişi Kutsal Ruh’a cevap vermeyi geciktirdikçe, canı da Tanrı’nın telkinlerine gittikçe katılacak ve kötü olanın yalanlarına daha kolay inanacak, onlardan daha çok etkilenecektir.

Tartışma Soruları:

1. Vahiy 14:14-20 ayetlerinin ve hasat ilkesinin bağlamında, lütufla kurtarılmakla lütuf içinde büyüme arasındaki ilişki nedir?
2. Bitkilerin büyümesi için gerekli olan unsurları ele alın ve onları bizim manevi gelişimimizle karşılaştırın. Benzerlikler nelerdir? Yani, bitkilerin büyümesinden ne öğrenebilir ve onu yaşamlarımıza nasıl uygulayabiliriz?
3. Tanrı vergisi seçim yapma becerimiz ile irade arasında bir fark var mıdır? Bu farkı anlamak gelişmekte olan Hristiyan için neden çok önemlidir?
4. “İnsanoğlu” sıfatı, Mesih’in ikinci gelişini bekleyen bizler için yargı saatinde neden bir cesaretlendirir? Bir adamın, bir insanın yukarıdaki yargılamada bizi temsil ettiğinin farkına varmak neden teselli edicidir?

700 Eski İsyancı Vaftiz Edildi

Andrew McChesney Tarafından

Filipinler, Mindoro Adası'nda 52 yıldır isyancılarla çatışma içindeydi. İsyancılara para ve toprak karşılığında barış teklif edildi, ancak hiçbir şey işe yaramıyordu. Sonsuz görünen pusu ve karşı saldırı döngüsü 40,000 kişinin ölümüne sebep oldu.

2017 yılında, Adventist World Radio (AWR, Adventist Dünya Radyosu), TMI müjdeciliği olarak bilinen Yedinci Gün Adventistleri dünya kilisesi girişiminin bir parçası olarak Mindoro'da yayın yapmaya başladı. TMI, her kilise üyesinin birini İsa'ya getirmeye teşvik eden bir program olan Toplam Üye Katılımı anlamına gelir. AWR yerel radyo istasyonlarında yayın yapmaya başladı ve yerel kilise üyeleri Kutsal Kitap dersleri vererek ve komşuları müjdeleme toplantılarına davet ederek bu harekete dahil oldu. Toplantılarda yaklaşık 1,400 kişi vaftiz oldu ve yayınlar devam etti.

2019'da, Mindoro'nun yemyeşil dağlarında saklanan isyancılar, AWR dinlemeye başladı. COVID-19 2020'de dünyayı kasıp kavururken, içlerinden bazıları kendilerini İsa'ya teslim etmeye karar verdi. Asilerin lideri Ka Martin, olanlara anlam veremedi ve böylece AWR'yi dinlemeye başladı.

“Ormanda saklanıyor, izliyor ve savaşçıların onu neden terk ettiğini anlamaya çalışıyordu,” dedi AWR başkanı Duane McKey. “Böylece o da yayını dinlemeye başladı.”

Martin, uyurken pusuya düşürdüğü ve kendi makineli tüfeklerinden biriyle vurarak öldürdüğü 21 asker de dahil olmak üzere düzinelerce insanın ölümünden sorumluydu. Ancak AWR'yi dinledikçe, o da kendisini İsa'ya adamaya karar verdi.

Filipin tarihinin kanlı bir bölümü, Martin ve eşi de dahil olmak üzere yaklaşık 700 eski isyancı, silahlarını bırakıp AWR liderliğindeki müjde toplantılarında vaftiz edildiğinde sona erdi. Yaklaşık bir yıl önce Filipinler'deki “Dünyanın Son Geri Sayımı” toplantıları sırasında toplamda 60.000'den fazla kişi vaftiz edildi.

McKey; “Silahların yapamadığını, Tanrı başardı,” diye ekledi.

Filipin hükümeti eski isyancılara af çıkardı. AWR, eski isyancıların çiftçilik yaparak geçimlerini sağlamalarına yardımcı olmak için hükümet ve bir sivil toplum kuruluşu olan ASI üyesi Farm Stew ile birlikte çalışıyor.

Toplam Üye Katılımından sorumlu Genel Konferans başkanının asistanlığını da yapan McKey, “AWR yayınlarını durduramayacağız” dedi. “Artık yayınları yerel kiliseler yürütüyor ve vaazları biz veriyoruz. Pastör olmayan insanların sayesinde oldu bu. Bu, Toplam Üye Katılımının mükemmel bir örneğidir.”

Sonsuza Dek Kalıcı Müjde

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va 14:6–12; 1Ko. 15:1–4; Rom. 3:24–26; 1Pe. 1:18–20; Mat. 28:19, 20; Elç. 1:8.

HATIRLAMA METNİ: “Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara –her ulusa, her oymağa, her dile, her halka– iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde’yi getiriyordu” (Vahiy 14:6).

Eski İsrail’de etraflarındaki putperestler çok tanrılı inanca sahip olup, ağaçtan ve taştan çok sayıda “ilaha” tapınırken, İsrail’in açık, tanımlanabilir, güçlü iman bildirisi Yasa’nın Tekrarı 6:4 ayetinde bulunuyordu: “Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB’dir.”

Yüzyıllar boyunca Şema’nın (İbranicedeki “işitme” sözcüğüne dayanan duanın ismi) ilahisi Yahudilere onları bir halk olarak birleştiren ruhsal öngörüğü hatırlattı ve bu, onların tek gerçek Tanrı’ya iman edenler olarak sahip oldukları eşsiz kimliklerini koruma konusundaki azimlerini güçlendirdi.

Yedinci Gün Adventistleri olarak Vahiy 14. bölümdeki üç meleğin mesajı da bizim Şemamızdır. Bu mesajlar bizim ayırt edici iman bildirimizdir. Bir halk olarak bizi tanımlayan ve tüm dünyaya görevimizi açıklayan bu mesajlardır. Kısacası, bizim eşsiz peygamberlik kimliğimizin ana hatları Vahiy 14:6–12 ayetlerindedir ve müjdeyi dünyaya duyurma arzumuz da buradan kaynaklanmaktadır.

Bu haftanın dersinde, Vahiy 14:6–12 ayetlerini ayrıntılı bir şekilde incelemeye başlayacağız fakat bunu yüreklerimize konuşan Tanrı’yı dinlerken, lütfun gözünden yapacağız.

*8 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Lütuf Dolu Bir Umut Kitabı

Pek çok kişi Kutsal Kitap'ın son kitabı Vahiy söz konusu olduğunda Tanrı'nın lütfünü düşünmüyor. Tanrı'nın son zaman mesajını değerlendirirken, düşünceleri sıklıkla korkutucu canavarlara, mistik simgelere ve garip tasvirlerle odaklanıyor. Vahiy kitabı güvence verdiği kadar çok kişiyi korkutuyor. Böyle olması çok yazık çünkü aslında o lütfü doymuş ve umutla dolu bir kitaptır. Yani, korkunç canavarlar, zulüm ve yaklaşmakta olan zor zamanlar uyarıları arasında dahi, Tanrı yine de O'nun kurtuluşuyla sevinmemiz için bize sebepler sunmaktadır.

Vahiy 1:1-3 ve Vahiy 14:6 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerin hepsi birlikte nasıl hem Vahiy kitabını hem de “sonsuz dek kalıcı müjdeyi” bize açıklamaktadır?

Vahiy tamamen İsa ile ilgilidir. O, İsa'nın halkına mesajdır ve özellikle son günlerdeki kilisesiyle ilgilidir. O, bizim son zaman umudumuzun lütufla dolu mesajdır. Mesih kitap boyunca boğazlanan Kuzu olarak tanımlanmaktadır ve açıklanan hakikatleri okuyan, anlayan ve hayata geçiren kişilere bir bereket vaat edilmektedir.

Vahiy 1:5, 6 ayetlerine göre, Mesih, “bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrı'nın hizmetinde kâhinler yapmış olan” Kişi'dir. Biz Mesih'te bağışlandık. Lütuf geçmişimizi affetmekte, bugünümüzü güçlendirmekte ve gelecek için umut sağlamaktadır. Yani, biz Mesih'te günahın cezasından ve gücünden kurtarıldık ve yakın gelecekte bir gün günahın varlığından kurtarılacağız. Kutsal Kitap'ın son kitabı Vahiy'in mesajı işte budur.

Ayrıca, bu ilk olarak göğün ortasında hızla uçan ve “sonsuz dek kalıcı” müjdeyi duyuran melek ile tasvir edilen çok ivedi bir mesajdır.

Müjde? Mesih' iman etmek yoluyla kurtuluş? Mesih'in bizim için kefareten eden ölümü? Kendi yapabileceklerimizle değil, Mesih'in bizim için yapmış olduğu sayesinde sonsuz yaşama sahip olma vaadi? Bunların hepsi üç meleğin mesajının başlangıcında mıdır? Kesinlikle!

O halde, bu mesajların biz incinmiş olanlar ve ıstırap çekenler için umut ve vaat dolu lütuf mesajları olduklarına şüphe yoktur.

Vahiy kitabında tasvir edilen son günlerin canavarlarına ve uyarılarına odaklanmak kolay olsa da, tüm bunları tartışmasız olarak Vahiy kitabının en önemli mesajıyla, yani Mesih'in bizim adımıza Kendisini kurban ettiği ölümüyle dengelemeyi nasıl öğrenebiliriz?

“Sonsuza Dek Kalıcı” Müjde

Vahiy 14:6 ayetinin, üç meleğin mesajının başlangıcının “sonsuz” ya da “sonsuz dek kalıcı” müjde ile başladığına dikkat edin. Müjdenin derinliğini anlamakta başarısız olursak, üç meleğin mesajının tüm maksadını gözden kaçıırız. Müjdeyi anlayamazsak, Tanrı’nın yargı zamanı mesajı, Babil’in düşüşü ya da canavarın işareti konularını asla bütünüyle kavrayamayız.

1. Korintliler 15:1-4, Romalılar 3:24-26 ve Romalılar 5:6-8 ayetlerini okuyun. “Sonsuza dek kalıcı müjde” bu ayetlerde ne şekilde sunulmaktadır? Burada bizim için hangi yüce umut bulunmaktadır?

Müjde, Mesih’in bizim günahlarımız için öldüğünün, O’nun görkemli dirilişinin ve bize duyduğu her daim var olan sevgi ve ilgisinin son derece iyi haberidir. Biz, O’nun akan kanına ve diriliş gücüne iman ederek günahın hem cezasından hem de etkisinden kurtarıyoruz. Mesih elçi Pavlus’un düşüncelerini denetimine aldı ve onun öğretisinin de vaazının da merkezine yerleşti. Çarmıha gerilmiş Mesih onu geçmişinin mahkûmiyetinden ve suçlamasından kurtardı. Dirilmiş Mesih ona o günü için güç verdi ve geri dönen Mesih ona gelecek için umut sağladı.

Romalılar kitabındaki bu dört noktaya dikkat edin:

1. Bizler bedelsiz olarak lütufla aklanırız.
2. Lütf, Tanrı’nın doğruluğunun bir bildirisidir.
3. Lütf iman yoluyla İsa’yı kabul edenleri aklar.
4. Tanrı’nın sevgisi biz hâlâ günahkâr kişilerken bizim için gösterilmiştir.

Mesih’in lütfü hak edilmemiştir, kazanılmamıştır ve ona layık olunmamıştır. İsa kayıp günahkârların öleceği işkenceli, acı veren ölümle öldü. O, Baba’nın günaha karşı katıksız gazabını ya da yargısını tecrübe etti. O kabul edilebilmek için reddedildi. Biz O’nun olan hayatı yaşayalım diye, O bizim olan ölümle öldü.

O halde kurtuluşun yasanın gereklerini yaparak değil, iman yoluyla olması gerektiğine dair şüphe yok öyle değil mi? Biz buna ne ekleyebiliriz? En iyi niyetle gerçekleştirdiğimiz, Kutsal Ruh’la dolu işler bile Mesih’in bizim için çarmıhta yaptıklarına ne ekleyebilir?

Ayrıca, bu tasarı, kurtuluş tasarısı zamanın başlangıcından bile önce devreye sokulmuştu (2Tî. 1:9, Tît. 1:2, Ef. 1:4). Bu, ona neden “sonsuz dek kalıcı” müjde dendiğini açıklamamıza yardım ediyor. Dünya yaratılmadan önce, Tanrı ne olacağını biliyordu. Bu sebeple kriz gerçekleştiğinde ona hazırlıklı olmak için kurtuluş tasarısını tesis etti.

Bir Lütuf Öyküsü

Üç meleğin mesajı bir lütuf öyküsüdür. Kurtarıcı'nın ölçülemez boyuttaki sevgisinin öyküsüdür—bizi, birimizi kaybetmektense cehennemin kendisini tecrübe etmeyi seçecek kadar çok seven İsa'nın öyküsüdür. Sınırsız, akıl ermez, anlaşılmaz, ölümsüz, bitmeyen sonsuz bir sevginin öyküsüdür.

Tanrı asla gafil avlanmaz. O, insanlığın değişken rüzgârlarına tabi değildir. Daha önce gördüğümüz gibi, O'nun bizi günahın nüfuz alanından kurtarma planı, günah baş gösterdikten sonra düşünülmüş değildir. Tanrı günahın berbat oyunu karşısında hazırlıksız yakalanmamıştır.

Vahiy 13:8 ve 1. Petrus 1:18-20 ayetlerini okuyun. Bu ayetler kurtuluş tasarısı hakkında bize ne öğretiyor?

Vahiy 14:6 ayetindeki “sonsuzlukta kalıcı müjde” ifadesi geçmişten, günümüzden ve gelecekte bahsetmektedir. Tanrı insanlığı ahlâki seçimler yapabilir biçimde yarattığında, onların hatalı seçimler yapacaklarını biliyordu. Yarattıkları, seçme hakkına sahip olduklarında, O'nun sevgi dolu doğasına isyan etme yeterliğine de sahip olmuş oluyorlardı. Bu gerçekten kaçınmanın tek yolu bir ilahi evrensel plan tarafından denetim altında tutulan ve yönlendirilen robot varlıklar yaratmak olurdu. Zoraki biat Tanrı'nın öz doğasına aykırıdır. Sevgi seçim gerektirir ve varlıklara seçim hakkı verildiğinde yanlış seçimler yapılması olasılığı da ortaya çıkar. Bu sebeple daha ilk anne babamızın Aden bahçesindeki günahından önce, Tanrı kurtuluş tasarısını aklında planlamıştı.

“Kurtuluşumuz için hazırlanmış olan plan sonradan akla gelen bir düşünce, Adem'in düşüşünden sonra şekillendirilen bir plan değildi. ‘Sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrın’ açıklanmasıydı. Romalılar 16:25. Bu, sonsuz çağlardan beri Allah'ın tahtının temeli olan ilkelerin gözler önüne serilmesi idi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 22.

“Sonsuz müjde” sadece geçmişten ve bugünden bahsetmekle kalmaz, o aynı zamanda umutla dolu bir geleceğin temelidir. O, yüreği sonsuzlukta bizimle olmak için sızlayan O'nunla ebediyete kadar birlikte yaşamaktan bahsetmektedir.

Efesliler 1:4 ayetini okuyun. “Dünyanın kuruluşundan” bile önce kurtuluşu O'nda bulmanız için Mesih'te seçilmiş olmanızın ne anlama geldiğini düşünün. Bu gerçeği neden çok cesaret verici bulmalıyız?

Tüm Dünyaya

Vahiy 14:6 ayetini yeniden okuyun. Sonsuza dek kalıcı müjde duyurusunun kapsamı nedir ve bu sorunun cevabı bizim için ve kilise olarak görevimiz ve çağrımız için neden önemlidir?

Bu üç meleğin ilkinin ivedi son zaman mesajına göre, “sonsuza dek kalıcı müjde” her ulusa, her oymağa, her dile ve her halka duyurulacaktı. İşte burada çok büyük, çok yüce, çok geniş ve çok kapsamlı, biricik görev bulunmaktadır. Bu görev en iyi gayretimizi ve bütünüyle adanmamızı gerekli kılmaktadır. Bizi kendi ilgilendiklerimizin meşguliyetinden alıp Mesih’in hizmetine tutku duymaya yönlendirmektedir. Bizden daha büyük bir şeyle bize ilham vermekte ve bizi zihinlerimizin dar sınırlarından alıp çok daha kapsamlı bir tasavvura yönlendirmektedir.

Matta 28:19, 20 ayetlerini okuyun. Bu ayetler ilk meleğin mesajıyla ne şekilde uyusmaktadır?

Paul David Tripp kitabı, *A Quest for More: Living for Something Bigger Than You [Daha Fazlasının Arayışında: Sizden Daha Büyük Bir Şey İçin Yaşamak]* kitabında her insanın kendisinden daha büyük bir şeyin parçası olmaya duyduğu gereksinimi inceliyor: “İnsanlar kendi yaşamlarından daha büyük bir şeyin parçaları olmaları için yaratılmışlardı. Günah, yaşamlarımızı bugün sürdürdüğümüz yaşamların boyutuna indirmemize sebep olmaktadır. Mesih’in lütfu, bizi kendi küçük benliğimize odaklı krallığımızın bunaltıcı sınırlarından kurtarmak için verilmiştir, arıca ebedi gayeler ve Tanrı’nın krallığının tatmin edici zevkleri için yaşayalım diye bizi özgür kılmaktadır.”—B&B Media Group, “Living for Something Bigger Than Yourself,” n.d., <https://www.cbn.com/entertainment/books/questformore.aspx?mobile=false&u=1&option=print>.

Hiçbir insanın kendi başına gerçekleştiremeyeceği kadar büyük bir görevin yerine getirilmesi için Tanrı’nın takdiriyle yetiştirilen ilahi bir hareketin bir parçası olmaktan daha ilham verici, daha doyurucu, daha ödüllendirici bir şey daha yoktur. Tanrı’nın Vahiy 14. bölümde açıklanan talimatı O’nun kilisesine verilmiş en büyük görevdir. Tanrı’nın anlaşılmaz sevgisini ortaya çıkarmak için İsa’nın dönüşünden hemen önce yaşamlarımızı göğün en yüce görevine adanmak ciddi bir çağrıdır.

Sizin kendinizden daha büyük bir şeye katılma deneyiminiz nedir? Bu deneyiminiz bugünün dersinin vurgusunu anlamanıza nasıl yardım ediyor? Ayrıca, evrenin Yaratıcısı’nın evrende ebedi bir değişim gerçekleştirmesi için kullanılmaktan daha büyük bir şey olabilir mi?

Bir Görev Hareketi

İlk Adventistler Kutsal Kitap'ı kavrayarak ve derinlemesine çalışarak bu mesajların ne kadar önemli olduğunu gittikçe daha iyi anlamaya başladılar. Dünyayı Mesih'in dönüşüne hazırlamak adına, Tanrı'nın tam olarak bu nesil için bir mesajı, her ulusa, her oymağa, her dile, her halka duyurulması gereken ivedi bir son zaman mesajı olduğunu anladılar. Bu meleklerin mesajları daha ilk günlerinden başlayarak Adventist görevleri için bir motivasyon kaynağı oldu.

1874 yılında Genel Konferans ilk müjdecileri Avrupa'ya gönderdi. Ellen G. White John Andrews için şöyle demişti, "Saflarımızdaki en muktedir kişi." Andrews en az yedi dil biliyordu Yeni Ahit'i ezberlemişti ve Eski Ahit'in büyük bölümünü ezbere biliyordu. Parlak bir öğretmen, yetenekli bir yazar, güçlü bir vaiz ve ehil bir ilahiyatçıydı.

Peki, sadece birkaç imanlının olduğu bir yere neden böyle bir adam gönderilmişti? Elinizdeki "en muktedir adamı" neden bilinmeyen bir müjdecilik bölgesine gönderirsiniz? Ve o neden gitmeye razı gelmişti? Karısı birkaç yıl önce ölmüştü. Ailesini ve arkadaşlarını geride Amerika'da bırakıp iki çocuğuyla birlikte bilinmeyen bir bölgeye yola çıkmaya neden gönüllü olmuştu? Neden Mesih'in davası için her şeyi riske atmıştı?

Sadece tek bir sebep olabilir. İsa'nın yakında geleceğine inanıyordu, bu sebeple son zaman gerçeği ile ilgili mesaj tüm dünyaya ulaşmalıydı.

Tarihimiz boyunca, içimizdeki en zekiler ve en iyiler, Tanrı'nın son gün mesajını duyurmak için yeryüzünün dört bucağına seyahat ettiler. Aralarında öğretmenler, sağlık elemanları, pastörler, çiftçiler, tamirciler ve her türden tüccar vardı. Bazıları mezhebin çalışanlarıydı fakat çoğu değildi. İsa'nın yakında geleceğine inanan sıradan kişilerdi.

Vahiy 14:6, Elçilerin İşleri 1:8 ve Matta 24:14 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde hangi benzerlikleri görüyorsunuz?

Sonsuza dek kalıcı müjdenin vaaz edilmesi coğrafi sınırları aşmış geçiyor. Yeryüzünün en ücra köşelerine uzanıyor. Her dilden, her kültürden insanlara ulaşıyor. Sonunda tüm dünyayı etkileyecek. Mesajımızın bugüne kadar Birleşmiş Milletlere kayıtlı 235 ülkeden 210'una ulaşmış olduğunu bilmek ne kadar etkileyici.

Üç meleğin mesajının "her ulusa, her oymağa, her dile ve her halka" yayılmasına yardım etmek için ne yapabilirsiniz ve onu nasıl daha iyi yapabilirsiniz?

EK ÇALIŞMA: Çarşamba gününün dersinin konusu olan, kendimizden ve yetersiz, kısa süreli, genellikle yozlaşmış, bozuk ve hayal kırıcı yaşamlarımızdan (kimin yaşamında bunlardan birazı yok ki?) daha büyük bir şeyin parçası olmaya ihtiyaç duymamız konusunda biraz daha düşünün. Bu istek de çok anlamlıdır. Fiziksel olarak bizler kendi beyinlerimizle birlikte biraz da etten–yapı olarak bir sabit diskten daha çok kızarmış tavuğa yakın birkaç kilo karbon tabanlı organik maddeden başka değiliz.

Bu küçük, kendine yeten et yığınları etraflarını saran sonsuzlukla karşılaştırıldığında ne anlam ifade edebilir? Etrafımızda ve ötemizde bu kadar fazlası bulunurken, sadece kendiniz için yaşamak, kendinizden daha büyük olmayan bir şey için yaşamak, duvarlarda titreşimini hissettiğiniz koca bir şehirde yalnızlık içinde bir yere kapatılmış olarak bir hayat sürmek gibidir. Peki, bize İsa’da verilmiş olan sonsuz yaşam vaadini duyurmaktan daha büyük, daha yüce, daha anlamlı ne için yaşayabiliriz?

“Allah’ın hizmetkârları, yüzleri aydınlanmış ve kutsal adanmışlıkla parlayarak, her yeri dolaşarak gökten gelen bildiriye duyuracaklardır. Tüm yeryüzünde binlerce sesle uyarı verilecektir. Mucizeler yapılacak, hastalar iyileştirilecek, iman edenleri belirtirler ve harikalar izleyecektir. Şeytan da yanıltıcı harikalarla çalışacak, hatta insanların gözü önünde gökten ateş yağdıracaktır. Vahiy 13:13. Böylece yeryüzünün sakinleri duruşlarını belirlemeye yönlendirileceklerdir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 617.

Tartışma Soruları:

1. “Bazı kişiler bana yazıp üçüncü meleğin mesajının imanla aklanma olup olmadığını sordular, ben de onlara onun için meleğin mesajının hakikati olduğunu söyledim.”—Ellen G. White, *The Advent Review and the Sabbath Herald*, 1 Nisan 1890. İmanla aklanma ile üç meleğin mesajı arasındaki ilişki nedir?
2. “Sonsuza dek kalıcı müjde” ifadesi üzerine biraz daha düşünün. Müjdede sonsuza dek kalıcı olan nedir?
3. Yedinci Gün Adventistlerinin dünyanın pek çok ülkesinde bulunmaları ne anlama geliyor? Bu durum, Tanrı’nın bizim gayretlerimizi ne kadar çok bereketlediği konusunda ne anlatıyor? Aynı zamanda, yerel kiliseniz, hatta yerel Sebt Okulunuz “işini tamamlamakta” nasıl daha büyük bir rol üstlenebilir?

Tanrı ve Pembe Saç

Andrew McChesney Tarafından

Okul yılının başlamasından günler önce, bir anne, Ukrayna'da bir Yedinci Gün Adventistleri ilkokulunun müdürünü yardım için aradı.

“Dinden hiçbir şey anlamıyorum ve dini mezhepler hakkında hiçbir şey bilmiyorum,” dedi anne. “Az önce okulunuzun önünde ‘Hristiyan okulu’ yazan tabelayı gördüm ve aradığım şeyin bu olduğundan kesinlikle eminim.”

Gelen telefon, müdürün oldukça ilgisini çekmişti ve daha fazla bilgi istedi. Arayanın Natasha adında küçük bir kızın annesi olduğunu öğrendi.

Anne, Natasha'ya hamileyken, bir gün çocuğunu bir kilise okuluna göndermeyi sık sık düşündüğünü söyledi. Kendisi ateist olduğu için bu ısrarcı fikir onu şaşırtmıştı. Natasha okul çağına geldiğinde, annesi onu tamamen özgür ve disiplinsiz bir atmosferde, yaratıcılığı beslemeyi taahhüt eden özel bir okula kaydetti. Natasha'nın annesi, kız ikinci sınıfta saçlarını pembeye boyamak istediğini söylediğinde telaşa kapılmıştı. O yaz, disiplin eksikliğinin kızının geleceğine zarar verebileceğinden endişeleniyordu. Sonra Adventist okulunun tabelasını gördü, hamile olduğu zamanki düşüncelerini hatırladı ve “Çocuğumun bu okula gitmesini istiyorum” diye düşündü.

Okulun ilk gününde Natasha, tümü Adventist ailelerden gelen beş çocukla birlikte üçüncü sınıfa başladı. Başlarda diğer çocuklara yetişmekte zorlanmış olsa da kısa sürede aradaki açığı kapatmayı başardı. Kutsal Kitap'ı okumak ve sabah ibadetlerine katılmak onun için yeni deneyimlerdi. Gözünü dört açmış, Tanrı hakkında öğrendiği herşeyi hevesle özümsemi.

Okul yılının başlamasından birkaç hafta sonra annesi, kızının yaşadığı değişikliklerden oldukça memnun olduğunu söylemek için müdürü aradı.

“Kutsal Kitap derslerinizi çok seviyor ve okula resmen aşık oldu” dedi. “Bize orada olan her şeyi anlatıyor ve yemeklerden önce dua etmemizi sağlıyor. Kızımı sizin okulunuza getirdiğim için çok mutluyum!”

Kısa bir süre önce anne, Adventist inançları hakkında bilgi almak için müdürle iletişime geçti. “Natasha bir Adventist olmak istiyor ve ben de buna göre hayatımızda hangi değişikliklerin yapılması gerektiğini bilmek istiyorum” dedi. “Ben de Adventist olmak istiyorum,” diye de ekledi.

Bu ailenin hikayesi burada bitmedi. Bölgesi Ukrayna'yı da içeren Avrupa-Asya Bölümü'nün eğitim direktörü Ivan Riapolov (fotoğrafta) “Tanrı ile olan yolları daha yeni başlıyor” dedi.

Dünyanın her yerindeki Adventist eğitim kurumlarına katkıda bulunan milyon bağışlarımız için teşekkür ederiz.

Tanrı'dan Korkun ve O'nu Yüceltin

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vahiy 14; Yar. 22:12; Vaiz 12:13, 14; Kol. 3:1, 2; İbr. 12:1, 2; 1Ko. 3:16, 17.*

HATIRLAMA METNİ: “Bu da, Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir” (*Vahiy 14:12*).

Danimarkalı yazar SÖren Kierkegaard son zamanla ilgili bir öykü anlatıyor. Öykü şu şekilde:

Büyük bir tiyatronun sahne arkasında bir yangın çıktı. Sahne alan palyaçolardan biri dışarı çıkıp seyirciyi uyardı: Dışarı çıkın; bina yanıyor! Seyirci bunun bir şaka olduğunu, gösterinin bir parçası olduğunu sandı ve hiçbir şey yapmadan durup onu alkışladı. Palyaço uyarısını sürdürdü: Dışarı çıkın! Dışarı çıkın! Fakat o seyirciyi ne kadar candan bir şekilde uyarırsa alkış da o oranda arttı. Kierkegaard'a göre dünya işte sonuna bu şekilde yaklaşıyor; yani onun bir şaka olduğuna inananların alkışları eşliğinde.

Dünyanın sonu ve ona yol açan olaylar, bildiğimiz kadarıyla şaka değil. Dünya Tufan'dan bu yana en ciddi krizle karşı karşıyadır. Aslında Petrus'un kendisi de Tufan'ı bir son simgesi olarak kullanmıştı ve geçmişte dünya su ile nasıl mahvoldu ise son zamanlarda da şunların olacağını yazmıştı: “O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yüzünde yapılmış olan her şey yapıp tükenecek” (*2Pe. 3:10*). Gelmekte olan için uyarılmış kişiler olarak, artık ona hazırlıklı olmamız da gerekmektedir.

**15 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Tanrı'dan Korkun

Bizim kuşağımız için Vahiy kitabının gayesi, İsa'nın yakındaki dönüşüne hazırlıklı ve O'nun son gün mesajını dünyaya iletmekte O'nunla birlikte olacak bir halk hazırlamaktır. Vahiy Tanrı'nın planlarını ortaya koyuyor ve Şeytan'ın planlarının gerçek yüzünü gösteriyor. Tanrı'nın son girişimini, tüm insanlığa ivedi, sonsuz, evrensel mesajını sunuyor.

Vahiy 14:7 ayetindeki, elçi Yuhanna'nın ivedi son zaman çağrısını okuyun. (Ayrıca bkz. Yar. 22:12; Mez. 89:7; Özd. 2:5; Vaiz 12:13, 14; Ef. 5:21.) **Yuhanna bize hangi kesin talimatı veriyor?**

Vahiy 14:7 ayetindeki korkmak fiilinin Grekçesi phoebo sözcüğüdür. Buradaki kullanımı aslında korkmak, ürkmek anlamında değil, saygı, hürmet ve sakinme anlamındadır. İlettiği düşünce ise Tanrı'ya mutlak bağlılık ve O'nun isteğine tümüyle boyun eğmektir. Bu, kendini değil Tanrı'yı merkeze alan bir zihnin tavrıdır. Yeşaya 14:13, 14 ayetlerinde Lusifer'in ortaya koyduğu şu tavrın tam tersidir: "İçinden, 'Göklere çıkacağım' dedin, 'Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarından daha yükseğe koyacağım; İlahların toplandığı dağda, Safon'un doruğunda oturacağım. Bulutların üstüne çıkacak, Kendimi Yüceler Yücesi'yle eşit kılacağım.'"

Lusifer'in aksine o Mesih'in tavrıdır; O ki "Tanrı özüne sahip olduğu halde... İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarpmış üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçaltır" (Flp. 2:6, 8).

Büyük mücadelenin özü Tanrı'ya boyun eğmekle ilgilidir. Lusifer benmerkezciydi. Kendi yetkisi dışında herhangi bir yetkiye boyun eğmeyi reddetti. Lusifer, tahtta Oturan'a boyun eğmektense, tahtta oturup yönetmeyi arzuluyordu. Kısacası, Tanrı'dan korkmak, düşünce dünyamızda önceliği O'na vermektir. Kendi benmerkezçiliğimizden ve gururumuzdan vazgeçmek ve bütünüyle onun için bir hayat yaşamaktır.

Ve açıkça anlaşılıyor ki bu çok önemli olmalı çünkü üç melekten birincisinin dudaklarından dökülen ilk sözler bunlardır.

Bu sebeple, kulak vermeliyiz.

Sizin Tanrı'dan korkmakla ilgili kendi deneyimleriniz nelerdir? Tanrı'dan korkmanın neden iyi bir şey olduğunu olumlu bir şekilde bir kişiye nasıl açıklarsınız? _____

Tanrı'dan Korkmak ve O'na İtaat Etmek

Kutsal Kitap, Tanrı'dan korkmanın ne anlama geldiği konusunda bize başka ne öğretiyor?

Yasa'nın Tekrarı 6:2; Mezmurlar 119:73, 74 ve Vaiz 12:13, 14 ayetlerini okuyun. Bu ayetler "tanrıdan korkmanın" neticesinin ne olduğunu gösteriyor?

Bu ayetler Tanrı'dan korkmak ile O'nun emirlerini tutmak arasında bir bağlantı olduğunu gösteriyor. Tanrı'dan korkmak, bizi itaat etmeye yönlendiren hürmetkâr bir saygıdır. Göğün lütufla kurtarılanlara ivedi çağrısı Tanrı'nın emirlerine itaat etmeleridir (*Ef. 2:8-10*). Lütf bizi Tanrı'nın emirlerine itaat etmekten muaf tutmaz. Müjde bizi yasanın mahkûmiyetinden kurtarır, ona itaat etme sorumluluğundan değil.

Lütf bizi sadece geçmişimizin suçluluğundan kurtarmakla kalmaz, aynı zamanda bugün dindar, itaatkâr hayatlar yaşamamız için destekler. Elçi Pavlus şöyle açıklıyor, "Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk" (*Rom. 1:5*).

Lütufla kurtuluşun bir şekilde Tanrı'nın yasasını geçersiz kıldığı ya da itaat gerekliliğini azalttığı gibi garip düşüncelere sahip kişiler var. Onlara göre itaatten bahsetmek yasacılıktan başka bir şey değil. Tek istediğim İsa diye açıklıyorlar. Soru şu ki, "Hangi İsa?" Kendi hayal ürünümüz olan İsa mı yoksa Kutsal Yazı'daki İsa mı? Kutsal Yazı'daki İsa asla bizi Kendi yasının önemini azaltmaya yönlendirmez çünkü yasa O'nun karakterinin açıklamasıdır. Kutsal Yazı'daki Mesih asla bizi Kutsal Kitap'ın öğretilerini önemsizleştirmeye yönlendirmez çünkü öğretiler O'nun kim olduğunu ve bu dünya için planladıklarını açıkça göstermektedir. Kutsal Yazı'nın Mesih'i asla bizi öğretisini gereksiz, dindarlık taslayan palavralara indirgemeye yönlendirmez. Mesih, öğretilerdeki hakikatin cisimleşmesidir. İsa hakikatin beden almış halidir. O, öğretinin hayata geçmesidir.

Vahiy'in son çağrısı bizi İsa'ya iman ederek O'nun sunduğu her şeyi kabul etmeye çağırıyor. Bizi "Tanrı'dan korkmaya" çağırıyor ve bu, dindar, itaatkâr hayatlar yaşamamız için bizi desteklesin diye O'nun kurtaran gücüne iman ederek ifade edilmektedir.

İsa'nın şu sözleri, –"Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun" (*Mat. 10:28*), –Tanrı'dan korkmanın ne demek olduğunu anlamamıza nasıl yardım edebilir?

Tanrı Merkezli Bir Hayat Yaşamak

Dünyevi değerlerin benliği merkeze koyduğu bu tüketim çılgınlığı çağında, göğün çağrısı benmerkezciliğin tahakkümünden ve benliğin şişirilmiş öneminden vazgeçip yaşamımızın merkezine Tanrı'yı koymamızdır. Bazılarının hayatlarının merkezinde para bulunmaktadır. Diğerlerinininde keyif ya da güç olabilir. Başkaları için merkezdeki spor, müzik ya da eğlencedir. Vahiy'in mesajı ise açıkça yaşamın gerçek merkezi olan Tanrı'dan korkma ve O'na saygı duyma çağrısıdır.

Matta 6:33, Koloseliler 3:1, 2 ve İbraniler 12:1, 2 ayetlerini okuyun. Bu ayetler Tanrı'yı hayatlarımızın gerçek merkezi yapmak konusunda bize ne anlatıyor?

Yeryüzünün son çatışmasının merkezi konusu, zihin için yürütülen savaştır. Burada gerçekten söz konusu olan tabiiyet, yetki ve Tanrı'nın isteğine uymaktır.

Büyük mücadeledeki son savaş düşüncelerimizi kontrol altına almak için iyi ile kötü arasında gerçekleşmektedir. Elçi Pavlus bizi şöyle uyarıyor: "Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun" (*Fİp. 2:5*). Zihin bizim varlığımızın sığınağıdır. Davranışlarımızın kaynağı odur. Filipililer 2:5 ayetinde "olsun" fiiliyle vurgulanmak istenen izin verin ya da seçindir. Bilinçli olarak irade göstermekten bahsedilmektedir. Mesih'in düşüncesine sahip olmayı seçmek, Mesih'in, zihinlerimizi sonsuzluğa dair şeylerle doldurarak düşüncemizi şekillendirmesine izin vermeyi seçmektir. Davranışlarımız düşünce sürecimizin nerede olduğunu ortaya koymaktadır. Tanrı'dan korkmak O'nun yaşamlarımızda öncelikli kılmaştır.

Düşüncelerinizi kontrol etmenin, en azından onları kontrol etmeniz gerektiğinin bilincinde olduğunuzda, ne kadar kolay olduğunu düşünün. Sıklıkla sorun şu oluyor: biz doğru şeyler, "yeryüzündeki şeyler değil, göksel şeyler" üzerinde düşünme seçimini yapmadığımızda, düşkün ve günahkâr olan zihinlerimizin doğal olarak tabandaki şeylere, dünyanın şeylerine eğilimi olacaktır. Bu sebeple Pavlus'un da dediği gibi, bilerek ve isteyerek, kutsal özgür irade armağanından faydalanıp göksel şeyler üzerinde düşünme seçimini yapmamız gerekmektedir.

"Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün" (*Fİp. 4:8*). Pavlus'un burada bize söylediği şeyi yapmayı nasıl öğrenebiliriz?

Tanrı'yı Yüceltmek

“O’nu [Tanrı’yı] yüceltin” (*Va. 14:7*) ifadesinin Eski Ahit’teki kullanımıyla ilgili yapılan bir çalışma, ilginç şekilde, sıklıkla (fakat her zaman değil) bu ifadenin, aynı ilk meleğin mesajında da olduğu gibi (*Va. 14:7*), ilahi yargı bağlamında (*Yezu 7:19; 1Sa. 6:5; Yér. 13:15, 16; Mal. 2:2*), kullanıldığını göstermektedir. Bu fikir Vahiy 19:1, 2 ayetlerinde de görülmektedir: “Haleluya!... Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız’a özgüdür. Çünkü O’nun yargıları doğru ve adildir.”

1. Korintliler 3:16, 17; 1. Korintliler 6:19, 20 ve 1. Korintliler 10:31 ayetlerini okuyun. Bu ayetler Tanrı’yı yüceltmemizin yegâne yolunu anlamamıza nasıl yardımcı olabilir?

Elçi Pavlus’a göre bedenlerimiz birer sığınak, Tanrı’nın Ruhü’nün ika-met ettiği yer ve Tanrı’nın varlığıyla kutsal kılınmış olan bir tapmaktır. Kutsal Yazılar, yaşamımızın her alanında Tanrı’yı yüceltmemiz için bize açık bir çağrı yapmaktadır. Tanrı yaşamlarımızın merkezi olduğunda, yediğimiz, giydiğimiz, eğlencemiz ya da başkalarıyla etkileşimimiz ne olursa olsun, tek arzumuz O’nu yüceltmek olur. Biz, O’nun isteğini yerine getirme taahhüdümüzle O’nun sevgi dolu karakterini dünyaya göstererek Tanrı’yı yüceltiriz. Bu, yeryüzünün son zaman yargılaması ışığında daha da önemlidir.

Romahlılar 12:1, 2 ayetlerini okuyun. Pavlus burada bizim yaşamdaki tercihleri-mizin bütünü hakkında hangi çağrıda bulunuyor?

Yeni Ahit’in Grekçesinde, bu ayette geçen bedenler için somata sözcüğü kul-lanılmıştır. Bu aslında bütün olarak olduğunuz kişiyi, yani bedeniniz, zihniniz ve duygularınızın toplamını ifade etmektedir. Kutsal Kitap’ın Phillips tercümesi “yetkin istek” ifadesini bir “akıllı ibadet davranışı” olarak tercüme etmektedir. Diğer bir deyişle, yaptığımız her işte, zihninizi, bedeninizi ve duygularınızı O’na vererek “Tanrı’dan korkacağımıza” ve “O’nu yücelteceğinize” dair tam bir taah-hütte bulunduğunuz zaman, bu akıllı ibadet davranışı olur. Ve ayrıca Tanrı’nın yargısı ışığında, itaat etme çağrısına kulak vermek, gerçekten iyi bir fikirdir.

Bedeninizle neler yaptığınızı düşünün. Aslında onunla Tanrı’yı yüceltiyor olduğunuzdan emin olmak için ne yapabilirsiniz? _____

Vahiy'in Galipleri

“Allah'ın emirlerini ve İsanın imanını tutan mukaddeslerin sabrı bundadır” (Va. 14:12 KM). Bu, Tanrı'nın son günlerdeki sadık halkının tasviridir. Fakat o zaman ya da şimdi herhangi birinin Tanrı'nın emirlerini tutmasının yegâne yolu, İsa'ya iman aracılığıyla. Ayette, bu son derece önemli olmasına rağmen “İsa'ya iman” demiyor, “İsa'nın imanı” ifadesi bundan öte bir şeydir. Mesih'in, Şeytan'ın en şiddetli ayartıları karşısında zafer kazanmasını sağlayan iman niteliğiydi. İman her inanana verilen bir armağandır. Kutsal Ruh'un yüreklerimize yerleştirdiği imanı hayata geçirdiğimiz zaman, bu iman gelişir. Biz irademizle değil, bizim aracılığımızla çalışmakta olan yaşayan Mesih'in gücü sayesinde galip geliriz. Biz kim olduğumuz sayesinde değil, O'nun Kim olduğu sayesinde galip geliriz.

Biz galip gelebiliriz çünkü O galip geldi. Biz zafer kazanabiliriz çünkü O zafer kazandı. Biz ayartıyı yenebiliriz çünkü O ayartıyı yendi.

İbraniler 4:14-16 ve İbraniler 7:25 ayetlerini okuyun. Galip gelmenin ve “Tanrı'dan korkan” ve “Ona yücelik veren” hayatlar yaşamının vasıtası nedir?

İsa, Tanrı'nın ilahi Oğlu, iblisin hilelerinin üstesinden geldi. O, Tanrı'nın vaatlerine güvenerek ayartılara göğüs gerdi, iradesini Baba'nın iradesine teslim etti ve Baba'nın kudretine güvendi. O'na güvenerek, O'na bakarak, O'na inanarak, biz de zafer kazanabiliriz. İsa bizim her şeyimizdir ve üç meleğin mesajı da tamamen O'nunla ilgilidir. Vahiy'in mesajı bir zafer mesajıdır, yenilgi mesajı değil. Lütüfla ve O'nun kudretiyle galip gelen bir halktan bahsetmektedir.

“Galip gelme” sözcüğü şu ya da bu şekilde Vahiy kitabında 11 defa kullanılmıştır. İlk yüzyıldan bizim zamanımıza kadar Hristiyan kilisesini temsil eden yedi kilise görüşünde, her kuşaktan, Yuhanna'nın söylediği gibi “galip gelmiş olan” imanlılar bulunmaktadır. Son zamanda, “galip gelmiş” olanlar her şeyi miras alacaklar (Va. 21.7). Bu yasacılık değildir. Bu, kusursuz doğrulukla dolu kusursuz bir hayat yaşamış olan İsa Mesih aracılığıyla zafer kazanmaktır ve onlara sonsuz yaşam vaadini sağlayan yalnızca budur. Bu harekete geçmiş imandır. Bu, iman eden kişinin yaşamındaki dönüştüren, yaşam değiştiren mucizevî lütüftür.

Sizin yaşamınızda galip gelmeyi arzuladığımız şeyler var mı? Arzularımızı nasıl harekete dönüştürebiliriz? Vahiy'in galiplerinden biri olmak için hangi pratik adımları atabiliriz? _____

EK ÇALIŞMA: İbraniler 7:25 ayetinde Pavlus'un İsa'nın bizim başkâhînimiz olduğundan bahsederken söylediği şu muazzam sözler üzerine düşünün, "Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir." Tümüyle kurtaracak. "Tümüyle" sözcüğünün Grekçe karşılığı, "tam, tamamen, bütünüyle" anlamına gelmektedir. Bizi kurtaran İsa'dır; bizim görevimiz O'nun zaferini kendimiz için talep ederek O'na teslim olmaktır. Bizim güvenimiz O'na olmalıdır, kendimize değil.

"Vahiy kitabındaki 'Tanrı'dan korkun' ifadesinin etkisini, Tanrı'nın, O'na ve O'nun insan ırkı için tasarladıklarına karşı gelen kötülüğün güçleri karşısında zafer kazanacak yüce ve görkemli Tanrı'ları olarak O'nu seçmeleri için insanlığa yaptığı son çağrı olarak özetleyebiliriz. (bkz. [Va.] 14:9-11). Bu korku kendisini en azından şimdilik (bkz. [Va.] 6:14-17), dehşet ve ürperti olarak değil, Tanrı'nın yasasına ve O'na özel ibadetine neşe içinde ve sevgiyle boyun eğerek göstermektedir. Başka hiçbir güç böyle bir adanmışlık ve sadakate layık kabul edilmemelidir. Aslında başka seçenek de bulunmamaktadır çünkü evrensel çatışmanın ufkunda kendisini gösteren olasılıklar, şeytani güçlerin tükenmeye mahkûm işleridir. Bu sebeple, Rab'den korkmak, O'nunla sonsuz paydaşlık içerisinde neşeye dolu olarak O'nun yüce huzurunda durmak için evrensel çatışmada Tanrı'nın tarafında olmak adına olumlu bir ilahi davettir. ([Va.] 21:3-4; [Va.] 22:3-5)." —Ángel Manuel Rodríguez, "The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages unpublished manuscript [Evrensel Çatışmanın Kapanışı: Üç Meleğin Mesajının İşlevi]," s. 27.

Tartışma Soruları:

1. Tüm evreni yaratmış ve sürdürmekte Olan'ın, Tanrı'nın muazzam kudretini düşünün. Evreni zar zor anlayabiliyoruz; onu Yaratan'ı kavramaya nasıl başlayabiliriz? O'nun bizden ne kadar büyük, engin ve kudretli olduğunu düşünün. Ve bu Tanrı bir gün bizi yargılayacak mı? Bu gerçekler "Tanrı'dan korkmayı" ve bunun ne anlama geldiğini kavramamıza nasıl yardımcı olabilir?
2. Kutsal Kitap kavramları olan kutsallık, galip gelmek ve zafer hakkında konuşurken yasacılık yapmaktan nasıl kaçınabiliriz? Şimdi buradaki zaferlerimiz (ve hatta başarısızlıklarımız) ne olursa olsun, bizim kurtuluş umudumuzun yegâne temelini Mesih'in bizim için çarmıhta kazandığı zafer olduğunu neden her zaman anlamalıyız?
3. Günah üzerinde zafer kazanacağımızı söyleyen onca vaade rağmen, neden sıklıkla başarısız oluyor ve İsa'nın Kendisi'nin bizim için örnek oluşturduğu ve bizim de yapabileceğimize dair vaatte bulunduğu doğruluk standardına göre yaşamadığımızı görüyoruz? Tanrı'nın bizim içimizde yapacağı vaat ettiği işi yapmasına izin vermeyerek hangi hataları yapıyoruz?

Yeni Arkadaşlar için Dua Etmek

Dmitry Bagal tarafından

Almanya, Kochel'de yaşayan Elena Bagal, yalnız hissediyordu. Sibiryadan geldiklerinde kimseyi tanımiyorlardı ve Almancası da iyi değildi. Günler geçtikçe Rusya'da keyif aldığı hayatı daha da çok özliyordu. Bir gün, yeni bir arkadaş için Tanrı'ya yakardı. "Beraber vakit geçirebileceğim bir arkadaşla ihtiyacım var" diye dua etti.

Elena, Arkadaş için dua eden tek Rusça konuşan anne değildi. Snezhana, zorlu aile koşulları nedeniyle bir yıl önce aynı şehre taşınmıştı. Elena'nın bir arkadaş için dua ettiği gün, Snezhana Tanrı'ya haykırdı, "Tanrım, artık gücüm kalmadı! Daha ne kadar böyle yaşamaya devam edebilirim? Zorluklarımı paylaşabileceğim biriyle tanışmama yardım et."

Snezhana'nın 7 ve 9 yaşlarında iki çocuğu vardı, ancak nadiren çocuk parkına gidiyorlardı. Fakat o gün, parka gittiler.

Daha az önce bir arkadaş için dua eden Elena, küçük kızını da aynı parka götürdü. Snezhana'yı Almanca selamladı, ancak çok geçmeden onun da Rusça konuştuğunu fark etti. Gözlerine inanamıyordu! Başta bu anne ve çocukların turist olduklarını düşündü fakat sonra onların da kasabada yaşadıklarını ve arkadaş aradıklarını öğrendi. Aileler yakın arkadaş oldu. "Tanrı seninle tanışmama izin verdi ki bir arkadaşım olsun" dedi Snezhana geçenlerde Elena'ya. Elena, Snezhana'ya yüreklendirecek şarkılar ve moral veren vaazlar gönderiyor. Snezhana'nın Kutsal Kitap eğitimlerine katılması için dua ediyor.

Bu buluşmadan sonra Elena yeni arkadaşlar için dua etmeye devam etti. Bir gün, desteğe ihtiyacı olan ve Rusça konuşan Natasha ile tanıştı. Kadınlar arkadaş oldular ve bugün Elena, Natasha'ya düzenli olarak Kutsal Kitap vaatleri gönderiyor.

Elena yeni arkadaşlar için dua etmeye devam etti. Alışveriş yaparken Rusça konuşan bir başkasıyla, Irina ile tanıştı ve onu evine davet etti. Şu an bu iki kadın haftada bir buluşuyorlar. Elena bazen Irina'ya masaj yapar ve her seferinde dua eder. En son masaj yaptığında Irina ilk kez dua etti. Elena, Irina'nın Kochel'e taşınmadan önce bazen bir Adventist kilisesini ziyaret ettiğini öğrendi. "Tanrı'nın yöntemleri harika!" dedi Elena.

Irina'nın Kutsal Kitap'ı birlikte incelemek istemesi ve böylece evinde Rusça konuşanlar için küçük bir eğitim grubu oluşturabilmesi için dua ediyor.

Bu arada Elena, yeni arkadaşlar için hala dua etmeye devam ediyor. Siz yeni arkadaşlar için dua ediyor musunuz?

Bu misyon öyküsü, Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin "I Will Go (Ben Gideceğim)" stratejik planının Görev Hedeflerinden 1.'sini yansıtmaktadır: "Sadece pastörleri değil, genç ve yaşlı her kilise üyesini, Mesih'e tanıklık etme ve öğrenci yetiştirme sevincini içeren bir yaşam biçimi olarak dünya çapında misyon ve misyon için fedakarlık kavramını yeniden canlandırmak." Daha fazla bilgi için: IWillGo2020.org

Yargılamanın İyi Haberi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va. 14:7; Mez. 51:1-4; Va. 20:12; Dan. 7:9, 14, 26; Va. 4:2-4; Va. 5:1-12

HATIRLAMA METNİ: “Yüksek sesle şöyle diyordu: ‘Tanrı’dan korkun! O’nu yüceltin! Çünkü O’nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!’” (Vahiy 14:7).

Kutsal Kitap’ın çok net olduğu bir konu varsa o da Tanrı’nın bir yargı Tanrısı olduğu, er ya da geç, şu ya da bu şekilde—şu an burada çok eksik olan—yargının gerçekleşeceği ve bizzat “bütün dünyayı yargılayan” Tanrı tarafından uygulanacağıdır (Yar. 18:25; ayrıca bkz. Mez. 58:11, Mez. 94:2, Mez. 98:9). Ya da, Pavlus’un kendisinin yazdığı gibi: “Böylece her birimiz kendi adına Tanrı’ya hesap verecektir” (Rom. 14:12).

En derindeki şeyleri bilen, ister iyi ister kötü olsun her işi, her gizli şeyi yargılayacak olan Tanrı’nın huzurunda kendimiz adına hesap vermek zorunda olmamız ürkütücü bir düşünce, öyle değil mi (bkz. Vaiz 12:14)?

Fakat nihayetinde yargılama Tanrı’nın iyiliğini ve lütfunu, kurtarılanlarla, hatta kaybolanlarla olan ilişkisinde hem adil hem merhametli olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu hafta evrende sürmekte olan büyük mücadeleyle ilgili olarak derin yargı kavramlarını inceleyecek ve Tanrı’nın sadık halkı bizzat kaçınılmaz olan “gelecek olan yargı” (Elç. 24:25) ile yüzleştiğinizde neler olduğuna bakacağız.

*22 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yargı Saatinin Önemi

Kutsal Kitap'ın son kitabı Vahiy iyi ve kötü arasındaki çağlar boyunca süren mücadelenin sonuçlanmasına odaklanmaktadır. İsyankâr bir melek olan Lusifer Tanrı'nın adaletine, hakkaniyetine ve bilgeliğine meydan okumuştur. Tanrı'nın Evreni yönetme biçiminde hakkaniyetsiz ve adaletsiz olduğunu iddia etmiştir. Vahiy'in son yargısı Tanrı'nın karakteri ile ilgili bu çatışmanın tam merkezindedir.

Vahiy 14:7 ayeti şöyle diyor: “Tanrıdan korkun! Onu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!” Bize “sonsuz dek kalıcı” müjdeden bahsedilmesinin hemen ardından ilk meleğin mesajının Tanrı'nın yargısından bahsediyor olması neden çok önemlidir? “Sonsuz dek kalıcı müjdenin” Tanrı'nın yargılamasıyla ne ilişkisi bulunmaktadır?

Müjde ve yargılama, ilk meleğin mesajının her iki parçası ayrılmaz biçimde birbirine geçmiştir. “Sonsuz dek kalıcı müjde” olmasa yargılamada hiçbir umudumuz olmazdı. Aslında, göreceğimiz gibi, “sonsuz dek kalıcı müjde,” aslında bizim yargılamadaki yegâne umudumuzdur. Müjdenin içeriğinin bu bölümünün yargılamanın duyurulması olduğuna şüphe bulunmamaktadır.

Bu yargılama sırasında düşmemiş dünyalar Tanrı'nın her bir insanı kurtarmak için yapabileceği her şeyi yapmış olduğunu görecektir. Bu yargılama Tanrı'nın adaletini ve merhametini açığa çıkartmaktadır. O'nun sevgisi ve yasası hakkında bir şey söylemektedir. O'nun kurtaran lütfundan ve koruyan kudretinden bahsetmektedir.

Yargılama, Tanrı'nın günah sorunu için mutlak çözümüdür. İyi ve kötü arasında evrende sürmekte olan büyük mücadelede, Tanrı Şeytan'ın suçlamalarına çarımha cevap vermiştir fakat bizi kurtarmak ve çarımha yönlendirmek için her şeyi yapmış olduğunu yargılamada göstermektedir.

Göğün sonsuz, dikkatli, tam, ayrıntılı kayıtları açılacaktır (*bkz. Dan. 7:10*). Biz Tanrı için o kadar değerliyiz ki, tüm evren Kutsal Ruh'un çağrısının ve Golgota'nın çarımhında Mesih'in bedelsiz olarak sağladığı kurtuluşun ışığında yapmış olduğumuz seçimleri değerlendirmek için durmaktadır.

Mezurlar 51:1-4 ayetlerini, özellikle de 4. ayeti dikkatle okuyun. Bu ayetler yargılamanın anlamı ve maksadına ışık tutulmasına nasıl yardım etmektedir?

Tanrı'nın Merhameti ve Yargılaması

Çarmıh ve yargılama, her ikisi de Tanrı'yı adil ve merhametli olduğunu açığa vurmaktadır. Yasanın ihlal edilmesi günahkârın ölmesini gerektirir. Adalet şöyle der: "günahın ücreti ölümdür." Adalet ise şöyle karşılık verir: "Tanrı'nın armağanını ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır" (Rom. 6:23). Tanrı'nın yasaı değiştirilebilir ya da feshedilebilir olsaydı, İsa'nın ölmesi tümüyle gereksiz olurdu. Mesih'in ölümü yasamın ebedi doğasını tesis etmektedir ve yasa da yargılamamın temelidir.

Vahiy 20:12 ayetini okuyun. Biz nasıl yargılanacağız? İyi işlerimizin kurtuluşumuz ile ne ilişkisi bulunmaktadır?

İşlerimiz seçimlerimizi ve Tanrı'ya olan bağlılığımızı göstermektedir. Efesliler 2:8, 9 ayetlerine göre, "İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz... Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir." Fakat Mesih bizi kurtardığında, bizi değiştirir. "Çünkü biz Tanrı'nın yapıtız, O'nun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık" (Ef. 2:10).

Kutsal Ruh'un güçlendirmesiyle gerçekleştirdiğimiz iyi işler bizi kurtarmaz fakat imanımızın gerçek olduğuna tanıklık eder. Tanrı'nın son yargısı tüm oyunu, tüm ikiyüzlülüğü, tüm sahteliği alır götürür ve varlığımızın en derinine işler. Ellen G. White yargılamada Tanrı'nın huzurundaki durumumuzu tarif ederken, müjde ve yargılamamın nasıl el ele ilerlediğini gösteren şu güçlü kavrayışı kelimelere dökmüştür.

"Tanrı'nın kabul edilmiş halkının Rab'bin huzurunda kirli giysilerle durduğunun temsil edilmiş olması, O'nun adını ikrar eden herkesi alçakgönüllülüğe ve yüreğini derinlemesine araştırmaya yönlendirmelidir. Gerçeğe boyun eğerek gerçekten canlarını saflaştıran kişiler kendileri ile ilgili çok alçakgönüllü düşüncelere sahip olacaklardır. Onlar, Mesih'in kusursuz karakterini daha yakından gördükçe, O'nun benzerliğine dönüşmek için daha güçlü bir arzu duyacaklar ve kendilerindeki saflığı ya da kutsallığı daha az göreceklerdir. Fakat bir yandan günahkâr durumumuzun farkına varmamız gerekiyor olsa da, doğruluğumuz, kutsanmamız ve kurtarılmamız için Mesih'e dayanmamız gerekmektedir. Şeytan'ın bize yönelttiği suçlamalara cevap veremeyiz. Ancak Mesih bizim adımıza etkili bir savunma yapabilir. O, bizim erdemlerimize değil, kendi erdemlerine dayanan savlarla suçlayıcıyı susturabilecek kudrettedir."—*Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 5. cilt, s. 471, 472.

Ellen G. White'm sözlerinde müjde ile yargılamamın ayrılmazlığını nasıl görüyorsunuz? Müjde ve yargılama arasındaki bu bağlantıda kendiniz için hangi umudu buluyorsunuz? _____

Muhteşem Bir Sahne

Peygamberlik kitapları olan Daniel ve Vahiy, bize yeryüzünün son günlerinde gözler önüne serilen olayları işaret eden rehber kitaplardır. Vahiy kitabı Tanrı'nın yargı saatinin gelmiş olduğunu ilan eder. Daniel kitabı ise yargılamanın ne zaman başladığını açığa vurmaktadır.

Daniel 7. bölümde, Tanrı peygambere dünya tarihini göstermektedir. Uluslar yükselir ve düşer. Zalim güçler Tanrı'nın halkını baskı altında tutar. Tanrı, Babil'i, Med-Pers imparatorluğunu, Grek'i, Roma'yı, Roma imparatorluğunun dağılmasını ve ayette tarif edilen, kilisenin 1260 yıl boyunca zulüm görmesini (*Dan. 7:25; ayrıca bkz. Va. 12:6,14*) açıkladıktan sonra, Daniel'in zihnini her şeyi yoluna koyacak olan o görkemli göksel olaya odaklanmaktadır. Peygamberin dikkati yükselip yıkılan uluslardan ve yeryüzünün baskıcı güçlerinden, evrenin taht odasına, Tanrı'nın her yanlışı düzelterceği ve sonsuza dek kalıcı doğruluk krallığını kuracağı yargılamasına yönlendirilmiştir.

Tanrı peygamberlik görüşünde Daniel'i yeryüzünün kargaşa ve çatışmasından alıp göğün tapınağının zaferlerine ve bu dünyanın haklı Yöneticisi Mesih'in meşru olarak kendisine ait olan krallığı Babası'ndan alacağı evrenin en değerli sarayının yerleşimine götürdü.

Daniel 7:9, 10, 13 ayetlerini okuyun ve Daniel'in bu ayetlerde ne gördüğünü tarif edin. Bu yargılamanın nihai sonucu aynı zamanda nedir? Daniel 7:14, 26, 27 ayetlerine bakın.

Göğün mahkeme salonunda tüm insanlığın kaderine karar verilmektedir. Haklı üstü gelmekte. Hakikat zafer kazanmakta. Adalet hüküm sürmektedir. Bu, tüm Kutsal Yazı'daki en harika, en müthiş en muhteşem sahnelerden biridir. Ve iyi haber şu ki, Tanrı'nın iman eden halkı, Mesih'in doğruluğunu giyinenler için çok iyi bir şekilde sonuçlanmaktadır.

İsa tüm evrenin huzurunda göksel Babası'na yaklaşır. Göksel varlıklar Tanrı'nın tahtının etrafında toplanmışlardır. Günahsız varlıkların oluşturduğu tüm evren bu yargılama sahnesi karşısında huşu içinde beklemektedir. Binlerce yıldır sürmekte olan büyük çatışma yakında sona erecektir. Evrenin tahtı için gerçekleştirilen savaş tümüyle ve tamamen kesinleşmiştir.

Daniel, tam olarak öngördüğü gibi gelip giden imparatorluklar konusunda haklı çıktı. O halde, Tanrı'nın Sözü'nün asla "ortadan kalkmayacak olan" son krallık, "sonsuza dek kalıcı krallık" hakkında söylediklerine güvenmek neden son derece mantıklıdır?

Göğün Bir Anlık Görünümü

Vahiy 4. bölümde Yuhanna gökte açık kapı görür ve şu sözlerle içeri davet edilir: “Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim” (Va. 4:1). İsa elçiyi açık kapıdan göğün tapınağına bakmaya ve iyi ile kötü arasındaki büyük mücadelenin ebedi sahnelerini izlemeye davet etmiştir. Biz de Yuhanna ile birlikte bu açık kapıdan içeri bakabilir ve sonsuz kurtuluş tasarısının bir anlık görünümüne bakabiliriz. Bizler göğün kutsal sarayında görüşülen meselelerin tanıklarımız. İyi ve kötü arasındaki büyük mücadelenin temel meseleleri gözlerimiz önünde gelişiyor.

Vahiy 4:2-4 ayetlerini okuyun. Daniel 7. bölümdeki yargılama sahnesiyle hangi benzerlikleri görüyorsunuz?

Bunun bir taht odası sahnesi olduğu çok açıktır. Baba Tanrı göksel varlıklarla çevrili tahtında oturmaktadır. Tanrı'nın hükümlerini simgeleyen yıldırımlar ve gök güürültüleri bulunmaktadır. Ayrıca, Vahiy 4:4 ayetinde 24 ihtiyarın Tanrı'nın tahtının etrafında hazır bulunduğunu görüyoruz.

Peki, bu 24 ihtiyar kimdir? Eski İsrail'de Levililer'in kâhinliğinde 24 bölüm mevcuttu. Bu kâhinler Tanrı'nın huzurunda halkı temsil ediyorlardı. 1. Petrus 2:9 ayetinde elçi Yeni Ahit imanlılarının “seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri” olduklarını söylüyor. Bu 24 ihtiyar bir gün sevinç içinde Tanrı'nın tahtının etrafında toplanacak olan tüm kurtarılmışları temsil ediyor olabilir ya da belki Mesih'in dirilişinde dirilmiş olan ve O'nunla göğe yükselen kişileri temsil etmektedir (Mat. 27:52, Ef. 4:7, 8).

Her şekilde, bu iyi haberdır. Tanrı'nın tahtının etrafında yeryüzünden kurtarılmış kişilerden bazıları bulunmaktadır. Onlar da aynı bizim gibi ayartularla karşılaştılar. Mesih'in lütfü ve Kutsal Ruh'un gücü sayesinde galip geldiler. Giydikleri “beyaz kaftanlar,” onların günahlarını örtüp paklayan Mesih'in doğruluğunu temsil etmektedir. Başlarında bulunan altın taşlar kötü ile olan savaşta zafer kazanmış olduklarını ve göğün imanla dolu inançlılar soyundan olduklarını işaret etmektedir.

Gökte kurulmuş bir taht olduğunu ve Tanrı'nın o tahtta oturduğunu görüyoruz. Tahtın etrafını göksel varlıklar sarmış ve birden tüm göksel varlıkların ilahi söylemeye başlamasıyla övgü ilahisinin sesi arttıkça artıyor: “Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi Sen yarattın; hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu” (Va. 4:11).

İsa Layıktır

Vahiy 5:1-5 ayetlerinde bir kez daha bir taht görüyoruz. Her iki yüzü yazılı bir tomar ortaya çıkıyor. Tomar ilahi mühürle mühürlenmiş, gökte ve yerde kimse tomarı açamaz. Göksel varlıklar ürperiyor. Mesele çok ciddi. Yeryüzünün nihai yargılamasında hiçbir melek insanlığı temsil edemez. Yuhanna ağlıyor çünkü tomarı açacak kimse yok. Sonra, ihtiyarlardan, yeryüzünden kurtarılanlardan biri Yuhanna'nın yüreğine cesaret veren sözler söylüyor. İsa, Tanrı'nın Kuzu'su tomarı açmaya layıktır.

Yuhanna Vahiy 5:5 ayetinde günah sorununun mutlak çözümüne bakıyor. Burada, yaşlı peygamber herhangi birinin Tanrı'nın tahtındaki nihai yargılamayı geçmesinin yegâne yolunu görüyor.

“Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, ‘Ağlama! dedi. İşte, Yahuda oymağın-
dan gelen Aslan, Davut’un Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.’
Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu
gördüm” (Va. 5:5, 6).

Vahiy 5:8-12 ayetlerini okuyun. Göğün tamamı İsa'nın hüküm tomarını açmaya ve bizi kurtarmaya layık olduğu duyurusuna ne şekilde karşılık veriyor?

Tüm insanlığın kurtuluşu için Kendi yaşamını feda etmiş olan Tanrı'nın Kuzu'su İsa, tomarı alır ve açar. Göğün tamamı coşkulu bir övgüyle seslerini yükseltir. O'nun Şeytan'ın ayartıları karşısındaki zaferi, Golgota'nın çarmıhdaki ölümü, dirilişi, Başkâhinlik hizmeti, O'nun lütfuna imanla karşılık vermeyi seçen herkes için kurtuluşu mümkün kılar. Yargılama, Tanrı'nın halkı için son derece iyi bir haberdir. Günahın hükümdarlığının sona erdiğinden ve Tanrı'nın halkının kurtarıldığından bahseder.

Bundan daha yüreklendirici bir şey olabilir mi? İsa yargılamada bizi temsil etmektedir. O'nun kusursuz doğruluğu bizi örtmektedir. O'nun doğruluğu bizi yenilemek için içimizde çalışmaktadır. O'nun lütfu bizi bağışlamakta, dönüştürmekte ve dindar hayatlar yaşamamız için bize güç vermektedir.

Korkmamıza gerek yok. İsa yargılamada bizim için bulunuyor ve kötülüğün güçleri mağlubiyete uğratıldı. Yargılama, Tanrı'nın halkının “lehine” sonuçlandı (Dan. 7:22). Yargılamanın amacı bizim ne kadar kötü olduğumuzu ortaya çıkarmak değil, Tanrı'nın ne kadar iyi olduğunu ortaya koymaktır.

Yargılamadaki büyük umudumuz, İsa'nın bizim temsilcimiz olması gerçeği hakkında yeniden düşünün. Bu neden bizim tek umudumuzdur?

EK ÇALIŞMA: Peygamberlik Ruhu'nun Tanrı'nın halkının son günlerdeki, yargılama zamanındaki ve dünyanın sonundaki durumuna dair bize sağladığı güçlü kavrayışlara bakın.

“Tek umutları Allah'ın merhameti; tek savunmaları dua olacak. Yeşu'nun Meleğin huzurunda yalvarması gibi, bakiye kilise de kalpleri parçalanmış bir şekilde ve samimi bir imanla Savunucuları İsa aracılığıyla bağışlanma ve kurtuluş için yalvaracaklar. Onlar yaşamlarının ne kadar günahla dolu olduğunun tamamen bilincindedir, kendi zayıflıklarını ve değersizliklerini görüyorlar ve kendilerine baktıklarında ümitsizliğe kapılmaya hazırlar. Ayartıcı, Yeşu'ya karşı koymak için hazır beklediği gibi, onları suçlamak için de beklemedir. Onların kirli giysilerini, kusurlu karakterlerini gösterir. Onların, Kurtarıcıları'nın şerefine leke süren zayıflıklarını ve akılsızlıklarını, nankörlük günahlarını ve Mesih'e benzemezliklerini ortaya koyar . . . Allah'ın halkı pek çok yönden çok hata yaptı. Şeytan işlemleri için onları ayarttığı günahları çok iyi bilmektedir ve şu sözlerle bunları en abartılı şekilde sunar: 'Allah beni ve meleklerimi Kendi huzurundan kovup, aynı günahlardan suçlu olanları ödüllendirecek mi? Hem adaletli davranıp, hem de bunu yapamazsın, ya Rab. Senin tahtın doğruluğun ve yargının yerini alamaz. Adalet, onlara karşı hüküm verilmesini gerektirir.' Fakat Mesih'in takipçileri günah işlemiş olsalar da, kendilerini kötünün denetimine teslim etmemişlerdi. Onlar günahlarını bıraktılar, alçakgönüllülük ve pişmanlıkla Rab'be damıştılar. İlahi savunucuları da onların yararına şefaet etmektedir. Onların nankörlüğü yüzünden en çok acı çekmiş olan, onların günahını ve aynı zamanda tövbelerini bilen Kişi şöyle diyor: 'Seni Rab azarlasın, ey Şeytan. Bu canlar için Kendi hayatımı verdim. Onların adları avuçlarıma kazılıdır.'—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 5. cilt, s. 473, 474.

Tartışma Soruları:

1. “O'nun yargılama saatinin” gelmiş olduğunu bilmek günlük yaşamlarımızı nasıl etkilemektedir? Dürüst davranırsak çoğumuz muhtemelen hiç etkilemediğini söylerdi, öyle değil mi? Peki, nasıl değişebiliriz?
2. Yargılama neden kötü haber değil de iyi haberdir? İsa'nın yargılamada bizim için üstlendiği işlevi sınıfta tartışın. Bu, yani yalnızca O'nun bizim için yapmış olduğu şey sayesinde kurtuluş umuduna sahip olmamız, O'na sadık olmamız için bizi nasıl motive edebilir?
3. Yargılamamın evrene Tanrı'nın karakterini gösterdiği düşüncesi üzerine biraz daha düşünün. Bu düşünce tüm büyük mücadele senaryosuyla nasıl uyumlu olmaktadır?

Bisikletli Adam

Anthony Kent tarafından

Tozlu taşra yollarında, kuru düz arazide ve acımasız, sıcak Avustralya güneşinin altında Philip, bir basım-yayın müjdecisi olarak umut dolu Hristiyan kitapları satarak yüzlerce kilometre bisiklet sürüyordu. Bir gün, hiçliğin ortasında bir çiftliğe geldi, Eugowra adında bir yere. Burada tarla süren bir çiftçi gördü. Adamın bedeni güçlüydü ama ruhu kırıktı. Bu adam Tom Kent'ti.

Philip bunu bilmiyordu ama Tom'un ailesi üzgündü. Tom'un karısı Mary, zatüreye yenik düşmüştü. Çaresizlik içindeydi, 11 çocuğuna bakmak için mücadele ediyordu. Ölümünden hemen önce Mary, Tom'dan onunla cennette buluşacağına ve çocukları da yanında getireceğine söz vermesini istemişti. Tom söz vermişti. Gözyaşları içinde, sözünü nasıl tutabileceğini görmek için bir Kutsal Kitap aramıştı. İşte tam o zaman Philip, Tom'la tanıştı.

Philip Ainslie Reekie 1846'da İskoçya'da doğdu. 1888'de dul kaldı ve boşandı, ardından yeni bir hayata başlamak için Avustralya'ya göç etti. Sadece bir yıl sonra, 1889'da, bazı Hristiyan yayınlarına rastladı, Kutsal Kitap'taki şaşırtıcı hakikatleri keşfetti ve gerçek İsa ile tanıştı. Sadece yeni bir ülke bulmakla kalmamış, aynı zamanda yaşamak için yeni bir neden bulmuştu. Bulduğu umudu yaymak istiyordu. Bir yazın müjdecisi olarak Tanrı'nın Sözü'nü kalplere kazıyabilmek için oymacı olarak çalışmayı bıraktı.

Tom'un yürek burkan hikayesini dinleyen Philip, acısını gördü ve Mary'nin son dileğini duydu. Onunla The Great Controversy (Büyük Mücadele) adlı kitabı paylaşmaya karar verdi. Okuduğu Kutsal Kitap gerçekleri Tom'u zorladı, ancak dikkatli bir çalışmadan sonra öğretileri kabul etti. Bu yeni keşifler Tom'a oldukça ihtiyaç duyduğu derin rahatlığı ve güvenceyi verdi. Öğrendiklerini çocuklarıyla ve komşularıyla da paylaştı. Çocukları ve komşusu olan beş aile, İsa'ya iman ettiler ve O'nun öğrencileri oldular. İşte o zaman Tom, karısına verdiği sözü tutabileceğini biliyordu.

Bugün, bu olağanüstü hikaye devam ediyor. Tom Kent'in soyundan gelenler, diğer beş aile ve Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ne getirilen diğer üyeler birlikte 20.000'den fazla kişiye ulaştı. Bisikletli ve imanlı bir yazın müjdecisi ve The Great Controversy (Büyük Mücadele)'yi ailesi ve komşularıyla paylaşan bir çiftçi tarafından dönüştürülen yirmi bin hayat...

Hayatınızda nihai mutluluğu, yaşamı ve anlamını deneyimlemek ister misiniz? 2023 ve 2024'te The Great Controversy'nin toplu tanıtımı ve dağıtımında küresel kiliseye katılm. Daha fazla bilgi için pastörünüz ile görüşebilir ya da greatcontroversyproject.com sayfamızı ziyaret edebilirsiniz.

Anthony Kent, Tom Kent ve General Conference yardımcı bakanlık sekreterinin büyük torunudur.

O'nun Yargılama Saati

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 8, Daniel 9, Ezra 7, Mat. 3:13-17, Rom. 5:6-9, Mar. 15:38, Lev. 16:16.*

HATIRLAMA METNİ:“Bunu, yaşadığımız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. Gece ilerledi, gündüz yaklaştı” (*Romalılar 13:11, 12*).

Birkaç yıl önce National Geographic dergisi Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Yellowstone Doğal Parkı'nda gerçekleşen bir yangından bahsetmişti. Yangın sona erdikten sonra, orman koruyucuları zararı tespit etmek için bir dağın zirvesine yürümüşler. Koruyucular ağacın birinin temelinde tamamen yanmış bir kuş bulmuşlar. Görüntü kendisini çok rahatsız ettiği için, koruyuculardan biri elindeki sopayla kuşu kenara itmiş.

Bunun üzerine kuşun kanatlarının altındaki üç bebek kuş hızla uçup oradan kaçmış. Üstlerine gelen felaketin farkında olan şefkatli anne, çocuklarını bir ağacın temeline taşımış ve kanatlarının altına toplamış. Kendisi güvende olacağı bir yere uçabilirmiş fakat bebeklerini geride bırakmayı reddetmiş. Bu, işte Mesih'te güvende olan imanlının muazzam bir tasviridir!

Tanrı'nın yargısının alevleri Golgota'da O'nu yaktı ve böylece Mesih'te olan herkes O'nun kanatlarının altında sonsuza kadar güvendedir. Biz göksel krallığın doğru vatandaşları olarak yargılanalım diye, Mesih çarmıhta mahkûm edilmiş bir günahkâr gibi yargılandı. Biz sonsuz kaybın hem temsili hem de aynı zamanda gerçekten yok edici alevlerinden kurtulabilelim diye, O bir suçlu gibi yargılandı.

*29 Nisan Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Tapınağın Paklanması

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, Mesih gelmeden önce bir yargılama olmalıdır. Melek yüksek sesle şöyle duyurmaktadır, “Tanrı’dan korkun! O’nu yüceltin! Çünkü O’nun yargılama saati geldi” (Va. 14:7). Bu yargılamanın ne zaman başladığını bize Daniel kitabı söylemektedir.

Daniel 8:14 ayetini okuyun. Daniel, Tapınağın paklanmasına dair bize hangi açık zaman çizelgesini vermektedir?

Her Yahudi yeryüzündeki tapınağın paklanmasının ne anlama geldiğini açıkça bilirdi. Paklanma, yargılama günü olan Kefaret Günü’nde gerçekleşirdi. Daniel tapınağın paklanması ve yargılama kavramını biliyor olmasına rağmen, 2300 gün konusunda kafası karışmıştı.

Daniel 8:27 ve Daniel 9:21, 22 ayetlerini okuyun. Daniel 2300 gün görünümüne nasıl karşılık verdi ve Tanrı ona ne yanıt verdi?

Daniel 8. bölümün sonunda Daniel bitkin düştü ve şöyle dedi, “Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım” (Dan. 8:27). Burada bahsettiği 2300 gün görünümüdür (görümün geri kalanı daha önce açıklığa kavuşturulmuştur; bkz. Daniel 8:19-22). Bir sonraki bölümde, Yani Daniel 9. bölümde, 2300 gün görünümünü Daniel’e açıklamak için bir meleğin, Cebrail’in geldiği yazmaktadır. “Daniel, sana anlayış vermek için geldim” (Dan. 9:22).

Cebrail Daniel’in duasına hayal edebileceğinden çok daha kapsamlı bir cevap verdiğinde, Daniel çok şaşırır. Cebrail melek, Daniel’i zamanın akışında gezdirdi. Daniel 8. bölümdeki tapınağın paklanmasıyla doğrudan bağlantılı olaylar olan O’nun hizmetinin başlayacağı ve korkunç ölümünün gerçekleşeceği kesin tarihleri açıklayarak, Mesih’in gelişi hakkındaki gerçeği ona açıkladı. Diğer bir deyişle, Mesih’in ölümü ve yargılama ayrılmaz biçimde birbiriyle bağlantılıdır.

Daniel 9:24-27 ayetlerinde açıklandığı üzere, İsa’nın ölümünün, Daniel 8:14 ayetindeki yargılamayla doğrudan bağlantılı olması neden çok önemlidir? Burada, bu bağlantıyla hangi büyük gerçek öğretilmektedir?

2.300 Gün ve Son Zaman

Daniel 8:17, 19, 26 ayetlerini okuyun. Melek, Daniel 8. bölümdeki 2300 gün görünümünün hangi zaman dönemiyle ilgili olduğunu söylüyor? Bunu doğru anlamak neden çok önemlidir?

Bazı kişiler 2300 günün gerçekten gün olduğunu savunuyorlar. Ayrıca, Daniel 8. bölümdeki bu küçük boynuzun, 2300 gün bu zaman çizelgesine uymamasına rağmen, Yeruslüm'e saldırıp Yahudi tapınağını kirleten Selevkos hanedanının ordu komutanı IV. Antiokhos Epifanis (M.Ö. 216 - 164) olduğuna inanıyorlar. Fakat bu yorum meleğin görünümün "sonla ilgili" olduğuna dair açık izahatına uymamaktadır. Antiokhos'un zamanın sonunda yaşamadığı açıktır.

Daniel 8. bölümde, Cebrail 2300 gün peygamberlik sözüyle ilgili açıklamasına başlıyor. Koçun Med-pers krallarını ve tekenin de Grekleri temsil ettiğini söylüyor (*Dan. 8:20, 21*). Bu iki krallık için olduğu gibi isim verilmemiş olsa da, küçük boynuzun Roma olduğu çok açıktır (*Dan. 8:9, 23, 24*). Cebrail daha sonra Roma'nın dini-siyasi bir dönemini tarif ederken, gerçeğin ayaklar altında çiğneneceğini (*Dan. 8:10-12, 25*) ve Mesih'in göksel hizmetiyle çatışacağını (*Dan. 8:10-12*) söylüyor. 8. bölümün doruğu, 14. ayetteki tapınağın paklanması, Tanrı'nın yetkisini gasp etmeye çalışan dünyevi ve dini güçler sorununa Tanrı'nın cevabıdır. Bu, Tanrı'nın günah sorununa ilahi çözümünün bir parçasıdır.

Cebrail, peygamberlik sözündeki zaman çizelgesindeki ayrıntıları açıklamaya hazırdır. Daniel 8. bölümün sonunda, Daniel'in görünümün 2300 gün ile ilgili olan bölümünü anlamamış olduğunu açıkça görüyoruz. Koç, teke ve küçük bonuz hakkındaki bölüm, hatta ilk iki güç açıkça isimleriyle tanımlanarak açıklanmıştı (*Dan. 8:20, 21*). Fakat tapınağın paklanması açıklanmamıştı.

Daniel 8. bölümde ortaya çıkan Cebrail melek, şimdi de Daniel 9. bölümde ortaya çıkıyor ve ona şöyle söylüyor: "Sen Tanrı'ya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görünümü anla" (*Dan. 9:23*). Hangi görünüm? Yarın göreceğimiz üzere, burada bahsettiği, Daniel 8. bölümdeki, önceki görünümün henüz Daniel'e açıklamamış tek parçası olan 2300 gün bölümüdür.

Cebrail Daniel'e "sen çok sevilen birisin" dedi. Bu, gök ile yer arasındaki yakın ilişki hakkında bize ne anlatmaktadır?

Meleğin Daniel'e Verdiği Bilgi

Daniel 9:23 ayetini okuyun. Melek Daniel'e hangi açık bilgiyi veriyor? Bu, Daniel 8:14 ayetindeki tapınağın paklanmasının ne anlama geldiğini kavramak için neden çok önemlidir?

Melek Daniel'e açıkça “sözün anlamını kavra ve görümünü anla” talimatını verdi (*Dan. 9:23*). Hangi sözün anlamı, hangi görüm? Daniel 9. bölümde yazıya dökülmüş bir görüm bulunmadığı için, Cebrail melek burada Daniel 8. bölümdeki görümün peygamberin anlamadığı kısımdan, yani 2300 gün görümünden bahsediyor olmalı (*Dan. 8:27*).

Daniel 9:24-27 ayetlerinde Cebrail devam ediyor. Bu ayetler İsa'nın hayatındaki ve hizmetindeki hangi olaylardan bahsetmektedir?

Bu peygamberlik sözünün ilk bölümü Tanrı'nın halkı, Yahudiler ile ilgilidir. “Senin halkına [Yahudilere] ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır” (*Dan. 9:24*). Kutsal Kitap peygamberlik sözünde bir peygamberlik günü gerçekte bir peygamberlik yılına denktir (*Hez. 4:6, Say. 14:34*). Daniel ve Vahiy kitaplarında simgesel bir tasvir olduğunda, aynı zamanda simgesel bir peygamberlik zamanından bahsedilmektedir. Burada peygamberlik sözündeki gün-yıl ilkesinin geçerli olduğundan emin olmamızın bir diğer sebebi de, Daniel'in peygamberlik sözüne uyguladığımızda zaman çizelgesindeki her olayın tam olarak yerine oturuyor olmasıdır (yarımın dersine bakın). Bu ilkeyi uyguladığımızda, 70 hafta 490 güne denk gelmektedir. Bir peygamberlik günü bir gerçek yıla denk olduğu için, 490 gün de aslında 490 yıldır.

Cebrail Daniel'e 490 yıl “saptandığını” söylüyor (İbranice *chathak* sözcüğünün kelime anlamı bazen “belirlendi” diye tercüme edilmektedir). Nereden belirlendi? Burada ancak diğer zaman dilimi, Daniel 8:14 ayetindeki 2300 gün kastediliyor olabilir. Bir zamanla ilgili peygamberlik sözü olan bu 490 yıl, Daniel 8:14 ayetindeki zaman dilimiyle bağlantılıdır. Bu, Daniel 8. bölümde açıklanmamış olarak bırakılan ve aynı zamanda Daniel 8. bölümdeki yegâne zaman peygamberliğidir. Yani, burada Cebrail'in Daniel'e bir önceki bölümde anlamadığı 2300 gününü anlaması için yardım etmeye geldiğini görüyoruz.

Mesih “Saptadı”

Cebrail açıkladı ki bu 490 yıllık peygamberlik sözünü Daniel ve Yahudiler için son derece önemli bir olayla, Yerusâlim’i yeniden inşa etme talimatıyla başlattı. Yerusâlim ile ilgili çok çeşitli buyruklar geçmiş olsa da, Ezra 7. bölümde M.Ö. 457 yılındaki buyruğun sadece Yahudilerin ülkelerine dönmelerine değil, aynı zamanda dini bir topluluk olarak kendilerini örgütlemelerine izin verdiğini öğreniyoruz (*bkz. Ezra 7:13, 27*).

Artahşasta’nın fermanın M.Ö. 457 yılında duyurulmuş olması çok önemlidir. Daniel’e göre bu fermanın Mesih’e kadar 69 hafta, ya da 483 yıl olacaktı. M.Ö. 457 yılından başlarsak ve tarih boyunca ilerlersek, M.S. 27 yılına ulaşıyoruz.

Mesih sözcüğü, “Meshedilmiş olan kişi” anlamına gelir. İsa Mesih, M.S. 27 tarihinde vaftiz edildi. (*Bkz. Mat. 3:13-17*.) Daniel yüzyıllarca yıl öncesinden Mesih’in vaftiz edileceği ve üç buçuk yıl sürecek olan hizmetine başlayacağı tarihi tam olarak tespit etmişti.

Daniel 5:6-9 ve Daniel 9:26 ayetlerini okuyun. Burada hangi önemli gerçekler açıklanıyor?

“Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak” (Dan. 9:26). Mesih “öldürülecek” ya da çarmıha gerilecek. Ayet şöyle ekliyor, “ve onu destekleyen olmayacak.” Diğer bir deyişle Mesih’in Golgota’nın çarmıhındaki ölümü bizim içindi, Kendisi için değil. İşte bu sebeple Pavlus şöyle yazmıştı: “Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü” (*Rom. 5:8*).

Daniel 9:27 ayetinde, son yedi yılda haftanın yarısı geçince Mesih’in “kurbanı da sunuyu da” kaldıracağını okuyoruz. Yetmişinci haftanın ortasında, yani M.S. 31 yılında Mesih çarmıh üzerinde ölecek sonsuza dek kalıcı müjdeyi kanıyla tasdik etmiş oldu ve böylece kurbanlık düzeni peygamberlikteki önemini tamamen ve bütünüyle kaybetti. Bu peygamberlik sözleri, M.S. 31 yılında Mesih’in çarmıha gerileceğini ve kurbanlık düzeninin peygamberlikteki önemini yitireceğini ortaya koymaktadır. Bu öngörüler her ayrıntısıyla tamamlandı. Tam olarak Fısh bayramında başkâhin Fısh Kuzu’sunu sunarken, Mesih bizim için kurban edildi.

Yukarıda yazılanları aklınızda tutarak, Markos 15:38 ve Matta 3:15, 16 ayetlerini okuyun. Bu ayetler Daniel 9:24-27 ayetlerindeki peygamberlik sözünü anlamamıza nasıl yardım etmektedir?

1844 Yılı

2300 yıllık peygamberlik sözünün ilk 490 yılı özellikle eski Yahudi ulusu ve Mesih'in gelişi için saptanmıştı. 2300 yılın son bölümü ise, hem Yahudi hem de Uluslardan olan Tanrı'nın halkı ile ilgilidir, ayrıca göksel tapınağın paklanması ve Mesih'in ikinci gelişi ile ilgilidir.

İlk 490 yıl Mesih'in ilk gelişi için geçerlidir ve M.S. 34 yılında sona ermiştir. 2300 yıldan 490 yılı çıkardığımızda elimizde 1810 yıl kalır. Bu sonraki bölüm, yani 1810 yıl Tanrı'nın halkı için geçerlidir. M.S. 34 yılından başlarsak, eklediğimiz zaman M.S. 1844 tarihine varıyoruz.

Paklanmanın ya da tapınak ve göğün son zaman yargılaması hakkındaki gerçeğin yenilenmesi ışığında, Tanrı tüm insanlığa yaptığı son O'nun sevgisine karşılık verme, O'nun lütfunu kabul etme ve dindar, itaatkar hayatlar yaşama çağrısını Vahiy 14:6, 7 ayetlerinde yapmaktadır.

Levililer 16:16 ayetini okuyun. Tapınağın paklanmasının sebebi neydi ve bu müjde hakkında bize ne öğretmektedir?

İnsanların günahları, insanların kötülükleri yüzünden, tapınak paklanmıyordu ve bu sadece hayvanların kanıyla gerçekleşiyordu. Bizim için de aynı şey geçerlidir. Yargılamadan geçmemizin tek yolu olarak, bizim, yaşamı Kefaret Günü'nde kesilen hayvanlarla temsil edilen Kurtarıcı'ya ihtiyacımız var.

Levililer 23:26-29 ayetlerini okuyun. Tanrı halkına o yargı gününde ne yapmalarını emrediyor ve bu bugün bizim için ne anlama gelmelidir?

İsrailliler "isteklerini denetleyeceklerdi." Bu ifade, onların kendilerini alçaltacakları, yüreklerini araştıracakları, günahlarını itiraf edecekleri ve başkâhinin dünyasal tapınağı temizlediği gibi, Tanrı'dan kendilerini temizlemesini isteyecekleri anlamına gelmektedir.

Daniel 7-9 ve Vahiy 14 gibi peygamberlik bölümleri özellikle yargılama saatindeki ivedi hazırlanma çağrılarına odaklanmaktadır. 1844 yılından beri yargılama saatinde yaşıyoruz. Vahiy'deki ilk meleğin mesajı şöyle duyuruyor: "O'nun yargılama saati geldi" (Va. 14:7). O halde, biz bugün isteklerimizi nasıl denetleyebiliriz?

EK ÇALIŞMA: Daniel 9-24-27 ayetlerindeki 70 haftalık peygamberlik sözünü incelemenin hızlı ve kolay yoluna bakalım.

İlki, 70 hafta (*Dan. 9:24*).

Sonra, 70 haftanın yedi haftası ve 62 haftası, ya da 69 haftası (*Dan. 9:25*).

Son hafta, yani yetmişinci hafta (*Dan. 9:27*).

Ve Son olarak da, son hafta –“haftanın yarısı geçince” (*Dan 9:27*)– iki eşit parçaya, yani iki tane üç buçuk yıllık döneme bölünüyor.

Bu kadar basit. 70 hafta 69 hafta artı bir haftadan oluşmaktadır. Ve bu son hafta da kendi içinde ikiye bölünmektedir. Başlangıca M.Ö. 457 tarihini yerleş-tirdiğinizde ve basit bir hesaplama tarihte 1844 yılına geliyoruz.

Ayrıca, 2300 yıldan bahsederken, Daniel 8. bölümde 2300 günün ne zaman başladığından asla bahsedilmemektedir. “2300 akşam, sabah olacak, sonra kut-sal yer yeniden düzene konulacak” (*Dan. 8:14*). Ne zamandan başlayarak 2300 gün? Neden Daniel’in görmü gördüğü, “Kral Belşassar’ın krallığının üçüncü yılı” olmasın (*Dan. 8:1*)?

Bu işe yaramıyor. Daniel 8. bölümdeki görüme Babil dahil değildi. Görüm, Babil’den sonra gerçekleşen olaylardan başlıyor, yani Med-Pers, Grek ve Roma’dan sona kadar. Neden görümde bulunan bir olayı, yani tapınağın pak-lanmasını, görümde bulunmayan bir olaydan, yani Babil’den başlayarak tarih-lendirelim? Görümün zirvesi için başlangıç tarihi görümün kendi içerisinden gelmelidir ve görüm Med-Pers ile başlayıp son zamanda bitmektedir. Burada uzun yıllar söz konusudur.

Peki hangi yılda başladı? Bu sorunun cevabı bize Daniel 8. bölümde verilmi-yor, 9. bölümde veriliyor.

Tartışma Soruları:

1. Aslında tek bir peygamberlik sözü olan bu iki bölümde gördüğümüz şekilde, müjde ve yargılama arasındaki yakın ilişkiyi sınıfta tartışın. Bu ikisi arasındaki bağlantı neden bizim için iyi haberdir? Bu bağlantı yargı-lama konusunda pek çok kişinin sahip olduğu korkuyu hafifletmeye nasıl yardımcı olabilir?

2. Daniel 9:26 ayetindeki, Mesih’in öldürülmesi fakat onu destekleyen olmaması gerçeği üzerine biraz daha düşünün. Burada neden bahsedili-yor? O kimden “kesilip atıldı” [KM] ve neden?

3. Levililer 16:16 ve Levililer 23:26-39 ayetlerini bir daha okuyun. Tapınağın paklanmasının sebebi (*Lev. 16:16*) ve bu gerçekleştiğinde insan-ların ne yapmaları gerektiği (*Lev. 23:26-29*) konusunda konuşun. Burada olan ile ve bugün bizim için ifade etmesi gereken anlam arasında ne ilişki bulunmaktadır?

Ukrayna'daki Mucize

Andrew McChesney tarafından

On yaşındaki Anas, Ukrayna'nın Odessa kentindeki devlet okulunda, devam eden bir zorbalık selinin ortasında kalmıştı. Teni diğer çocuklarından daha koyuydu ve sınıf arkadaşları onunla dalga geçiyordu. Eski bir Yedinci Gün Adventisti olan annesi tarafından Ukraynalı büyükannesine bırakıldığından beri onunla birlikte yaşıyordu. Babası bir Hristiyan değildi ve oldukça uzakta, İran'da yaşıyordu.

Büyükanne, Anas'ın okulda gördüğü muameleden hoşnut değildi. Maruz kaldığı zorbalığa dayanamayıp çocuğu yerel Yedinci Gün Adventistleri okuluna transfer ettirdi.

İlk başta, Anas oldukça çekingendi ve çok az konuşuyordu. Ama Kutsal Kitap derslerini o kadar çok seviyordu ki, öğretmenin sözlerini sınıfta duyduğu gibi kendi kendine fısıldayarak aklında tutmaya çalışıyordu. Günler ve haftalar geçtikçe o da açılmaya başlamıştı ve sınıfında şakalar yapıyordu. Diğer çocukları esprili yönüyle etkiledi ve kısa sürede sınıfın eğlencesi oldu. Kendi Kutsal Kitap'ını da aldı.

Annesi, Anas'ın Adventist okuluna gittiğini öğrendiğinde adeta çıldırdı ve ilk iş olarak onu büyükannesinden aldı. Ardından büyükanne ile konuşmayı reddetti ve Anas'ı evde eğitmeye başladı.

Büyükannesi, müdahale etmesi için Tanrı'ya dua etti. Bir yıl boyunca her gün dua etti. Bir süre sonra Anas'ın annesi onunla tekrar konuşmaya başladı. Yeniden arkadaş oldular.

Bir gün annesi, büyükannesinin Adventist bir pastör ile görüşme önerisini kabul etti. Anas, annesi ve pastörün konuşmalarını dinledi ve Adventist okulundan üç arkadaşının vaftiz edileceğini öğrendi, heyecanlanmıştı. "Ben de vaftiz olmak istiyorum!" diye ortaya atıldı.

Annesi şaşırды. Pastör de şaşırды. Anas'a bazı sorular sordular. Meğer annesi ile yaşadığı 1 sene boyunca Anas, kendi başına Kutsal Kitap'a çalışmıştı. Üstüne üstlük, vaftiz olmak istiyordu. Hayatını İsa'ya adama konusundaki yoğun arzusu annesinin yüreğine dokunmuştu, böylece o da rızasını verdi.

İki hafta sonra, annesi ve büyükannesi 11 yaşındaki çocuğun Adventist okulundan üç arkadaşıyla vaftiz edilmesini izledi.

Bölgesi Ukrayna'yı da içeren Avrupa-Asya Bölümü'nün eğitim direktörü Ivan Riapolov (resimde), bunun Tanrı ve Adventist eğitiminin sağladığı bir mucize olduğunu söyledi.

"Burada sadece ailenin uzlaşması değil, aynı zamanda Tanrı ile bir uzlaşma da vardı" dedi.

Dünya çapında Yedinci Gün Adventist eğitimini destekleyen Şabat Okulu misyon bağışlarınız için teşekkür ederiz.

Yaratıcı'ya İbadet Etmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va. 1:9, Yşa. 40:26, 2Ko. 5:17, Kol. 1:17, Va. 4:11, Yu. 19:16-30.

HATIRLAMA METNİ: “Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi Sen yarattın; hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu” (Vahiy 4:11).

Özellikle de bildiğimiz ya da tecrübe ettiğimiz şeylerin kıymetini bilmek kolaydır. Örneğin çocukların kısa hayatları boyunca bildikleri anne babalarının kıymetini bilmemeleri çok kolaydır. Bizim için de gökyüzünün, havanın ya da ayaklarımız altındaki toprağın kıymetini bilmemek kolaydır.

Fakat hiç bir anlığımıza durup var oluşumuzun kendisinin kıymetini bilmediğimizi düşündünüz mü? Yani, ne sıklıkla durup şu meşhur felsefi soruyu soruyoruz, *her şey neden var?*

En başta, evrenimiz ve içindeki tüm görkemli, ihtişamlı, harikulade şeyler neden var? Evrenimiz ve içinde bizler hiç var olmasaydı, hangi mantıksal tezat ortaya çıkmış olurdu? Son bilimsel kurama göre (çok sık değişiyorlar), evrenimiz bir zamanlar var olmuyordu. Diğer bir deyişle, bizimkisi rastlantısal bir var oluş ve burada olmamız bile bir mucize. Evrenin tümüyle yokluktan ortaya çıktığıyla ilgili tüm bu envai çeşit masal ya da matematik denklemi bir yana, evrenimiz var çünkü onu ve içindeki her şeyi Tanrı, Yaratıcı yaptı.

*6 Mayıs Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Sıkıntı İçinde ki Bir Arkadaş

İsa, göğe yükselişinden sonra (*Elç. 1:9*), yaşayan son elçi Yuhanna'yı, zalim Roma imparatoru Domitian tarafından sürgüne gönderildiği Patmos adasında ziyaret etti.

Vahiy 1:9 ayetini okuyun. Ayrıca Matta 13:21, Elçilerin İşleri 14:22 ve Yuhanna 16:33 ayetlerine bakın. Burada, bu dünyada Mesih'i takip etmeye çalışanlara verilen mesaj nedir?

Ailesinin, arkadaşlarının ve Hristiyan topluluğunun desteğinden ayrılan Yuhanna, İsa'nın bir takipçisi olarak karşılaştığı sıkıntı ve zorluklarla bir başına bırakılmadı. Onun hizmeti henüz sona ermemiştir. Tanıklığı henüz tamamlanmamıştır. Göz kamaştırıcı parlaklıkta ışık yayan bir melek bu ıssız adada Yuhanna'yı ziyaret etti ve ona doğrudan Tanrı'nın tahtından gelen bir mesaj iletti. İsa'dan gelen bu mesaj yüzyıllar boyunca zamanın koridorlarında yankılanacaktı. Bu, her nesil için bir umut mesajıydı fakat özellikle Tanrı'nın son zaman halkını İsa'nın gelişine hazırlamak içindi. Bu ciddi bir uyarı mesajıdır fakat aynı zamanda son günlerin denemeleriyle (ya da şu an karşılaştığınız herhangi denemeyele) karşılaşmaya hazırlanmakta olan bizleri yüreklendiren bir son zaman mesajıdır.

Yuhanna'nın, Vahiy'in peygamberlik görümünü getiren melek tarafından ziyaret edildiği düşünülen mağaraya girecek olursanız, hemen girişinde bir levha üzerinde tüm Vahiy kitabını özetleyen şu sözlerin yazılı olduğunu göreceksiniz: "Tanrıdan korkun! Onu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!" (*Va. 14:7*).

Vahiy kitabının merkezindeki konu ibadettir. Biz ibadet eden varlıklar olarak yaratıldık. Her birimiz bir şeye ya da birine ibadet ediyor. Gerçek ibadet, yani Yaratana edilen ibadet bizim yaşamın gerçek amacını keşfetmemizi sağlıyor. Bize yaşamak için bir sebep veriyor. Bize sadece uğruna öleceğimiz bir şey vermekle kalmıyor, daha da önemlisi uğruna yaşanacak ve gerekirse uğruna sıkıntılara katlanılacak bir şey veriyor. Ve aslında, son krizler ortaya çıktığında, "Tanrı'nın Egemenliği'ne, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir" (*Elç. 14:22*) sözlerini çok daha iyi anlayacağız.

Yuhanna gibi Tanrı'nın sadık kulları acı çekip sıkıntıya giriyorsa, bizim kendimizin sıkıntıya girmeyeceğimizi düşünmemize sebep olan şey nedir?
(*Bkz. 1Pe. 4:12-15.*)

Yaratan'a İbadet Edin

Vahiy 14:7 ayetini okuyun. İlk meleğin mesajı nasıl sona eriyor? Bu yargı saati mesajı hangi son çağrıda bulunuyor? (Ayrıca bkz. Yşa. 40:26, Yu. 1:1-3, ve Rom. 1:20.)

Vahiy 14:7 Yaratan'a ibadet etmeye açık bir çağrı ile sona eriyor; bu, bilim dünyasının ve hatta Hristiyan dünyasının büyük bölümünün, Kutsal Kitap'a dayanan ve Hristiyan olan her şeyin tam kalbine saldıran bir öğreti olan evrimi kabul ettiği günümüzde özellikle çok önemlidir. Evrim doğru olsaydı, bizim inancımız bir yalana dönüşürdü. Mesele bu kadar nettir.

O halde, Vahiy'in son çağrısı, Kutsal Kitap'ın ilk kitabına, Yaratılış'a dayanmaktadır. Yaratılışın önemini anlamadığımız sürece, ibadet konusundaki evrensel savaşın meselelerini asla tam olarak kavrayamayacağız. "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı" (Yar. 1:1). Tüm Kutsal Yazı'nın temeli işte bu ayettir. "Başlangıçta Tanrı yarattı." Bu ayette "yaratmak" fiili için kullanılan İbranice sözcük *bara*, sadece ve yalnızca Tanrı'nın Kendisi özne olduğunda kullanılan bir fiildir.

Tanrı'nın kudretinin ne kadar sınırsız olduğuna dair küçük bir fikir edinmek için, O'nun yaratımının küçük bir cismini, güneşi inceleyelim. Güneş her bir saniyede insanoğlunun petrol, yağ, kömür ya da ateşle zamanın başlangıcından beri ürettiğinden daha fazla enerji üretmektedir.

Güneşin çapı aşağı yukarı 1.400.000 kilometredir ve dünya boyutunda bir milyon gezegeni içine alabilir. Fakat güneş, galaksimiz Samanyolu'ndaki 100 milyar yıldızdan sadece bir tanesidir. Tabanca Yıldızı adı verilen bir yıldız güneşimizin ürettiği gücün on milyon katını üretmektedir. Güneşimiz boyutunda bir milyon tane yıldız Tabanca Yıldızı'nın küresi içerisine kolayca sığabilir. Zihinlerimiz nasıl yaratım düşüncesini kavramaya başlayabilir?

Yaratılış şaşırtıcı bir kudrete ve sınırsız güce sahip bir Tanrı'yı açığa vurmaktadır. O'nun yaratıcı gücü sadece gökleri ve yeryüzünü var etmekle kalmadı, aynı zamanda yüzyıllar boyunca halkı için çalıştı. O, bu dünyayı başlatmış olan Tanrı, bu dünyada her zaman var olan Tanrı ve bu dünyada halkını asla terk etmeyecek olan Tanrıdır.

Yaratılışın ezici boyutu, onunla karşılaştırdığımızda çok küçük olmamıza rağmen Mesih'in yine de bizim için ölmüş olduğunu gösterdiği için, nasıl yalnızca Tanrı'nın sevgisi gerçeğini büyütmektedir? _____

Yakın Bir Tanrı

Güneşi, ayı ve yıldızları var eden, muazzam kudretiyle bu gezegeni yaratmış ve içini canlılarla doldurmuş olan Yaratılış'ın Tanrısı aynı zamanda her birimizle ilgilenen bir Tanrı'dır. O, halkını Mısır'ın esaretinden kurtaran, çölde dolaşırlarken onlara rehberlik eden, gökten man yağdıran, Eriha'nın surlarının çökmesini sağlayan ve İsrail'in düşmanlarını yenilgiye uğratan Tanrı'dır. Evreni yaratmak için sonsuz kudretini ortaya koymuş olan aynı Tanrı, bu sonsuz gücü bizim canlarımızla savaşmakta olan kötülüğün güçlerini yenmek için serbest bırakmaktadır.

2. Korintliler 5:17, Mezmurlar 139:15-18, Elçilerin İşleri 17:27 ve Koloseliler 1:17 ayetlerini okuyun. Bu ayetler Tanrı'nın yakınlığı hakkında bize ne öğretiyor?

İlahiyatçılar Tanrı'nın aşkınlığından bahsederler. Bunun arkasında, Tanrı'nın tüm Yaratım'ın üzerinde ve ötesinde var olduğu düşüncesi bulunmaktadır. Fakat aynı zamanda O'nun her yerde var olmasından bahsederler. Bu da, Tanrı'nın bir şekilde dünyamızın içinde var olduğu ve Kutsal Kitap tarihinin de gösterdiği gibi, aynı zamanda anlaşılması güç biçimde fakat çok yakından dünyamızın işlerine karışmakta olduğu düşüncesidir. Rab, "Yüksek ve kutsal yerde [yaşadığı] halde, Alçakgönüllülerle, ezilenlerle [birliktedir]" (Yşa. 57:15). İsa'nın sadık takipçilerinden bahsederken söylediği gibi: "Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın" (Yu. 17:23). Bundan daha yakın, bundan daha samimi olunamaz.

Bizim Tanrı'mız hakkındaki iyi haber şu ki, O'nun büyüklüğü ve kudreti o kadar geniş ki, tüm evreni aşip her birimizin yaşamına ulaşmaktadır. O bizi Kendi benzerliğinde yeniden yapacağına, biçimlendireceğine, bizi dönüştüreceğine dair vaatte bulunuyor. Bunun ne anlama geldiğini düşünün. Milyarlarca galaksiyi yaratmış ve sürdürmekte olan Tanrı, sadece 'O'nda yaşadığımız ve hareket ettiğimiz; O'nda var olduğumuz aynı Tanrı olmakla kalmayıp, aynı zamanda bizi günahahtan arındırmak ve Mesih'te yeni yaratıklara dönüştürmek için bize yeni yürekler veren Tanrı'dır (bkz. Elç. 17:28). Bu, böylesine kudretli olan Tanrı'mızın bizi sevdiğini ve önemseydiğini idrak etmek için son derece güçlü ve teselli edici bir düşüncedir.

Tanrı'nın her yerde bulunduğunu anlayışından umut ve teselli bulmayı nasıl öğrenebiliriz? Ya da Tanrı'nın en karanlık sırlarımızı biliyor olması sizi korkutuyor mu? Müjde bu bağlamda size nasıl huzur vermelidir?

Müjde, Yargılama, Yaratılış

İlk meleğin mesajına bakın. Sonsuza dek kalıcı müjde. Yargı saati. Yaratan'a İbadet Edin. Bu kavramların birbiriyle ne kadar yakından ilişkili olduklarına bakın. Yargılamada Yaratıcımızın huzurunda durduğumuzda bize umut verecek tek şey müjdedir. "Öyleyse şimdi, Mesih İsa'da olanlara, bedene göre değil, ama Ruh'a göre yürüyenlere mahkûmiyet yoktur" (Rom 8:1). Artık mahkûmiyet yok-ve kesinlikle yargılamada da yok.

Tanrı'nın Yaratıcı olduğu mesajı, özellikle evrim "Hristiyan" kılığına dahi girerek Hristiyan inancının bütün temelini yıkmakla tehdit ettiğinde, mevcut gerçek açısından son derece önemlidir.

Fakat evrim düşüncesinin şiddetli saldırısı altında, Tanrı bir kilise, adı bile evrim düşüncesine karşı tanıklık eden, Tanrı'nın bizim Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olduğu temel geçeceğini duyuracak olan bir halk yetiştirmiştir.

Efesliler 3:9, Koloseliler 1:13-17, Vahiy 4:11 ve Romalılar 5:17-19 ayetlerini okuyun. Bu ayetler İsa'nın Yaratıcı ve Kurtarıcı olmasına dair ne öğretiyor?

Yaratan İsa'nın Kurtaran İsa ile ne kadar yakından bağlantılı olduğuna bakın. Evrim düşüncesinin kaçınılmaz olarak yaptığı gibi, O'nun Yaratıcı işlevi azaldığı anda, bizim Kurtarıcımız olarak işlevi de aynı zamanda sorgulanır olmaktadır. İsa bizi günahattan, ölümden, acıdan ve şiddetten kurtarmaya geliyor oysa evrim öğretisine göre günah, ölüm, acı ve şiddet yaratılışın kendi araçlarıdır. O halde Tanrı bizi, bizi yaratmak için kullandığı süreçlerden mi kurtaracak? Bu çok tehlikeli bir yalandır.

Ve onu daha da kötü yapan şey, evrimin İsa'nın çarmıhtaki ölümüyle alay ediyor olmasıdır. Peki neden? Pavlus (bkz. Rom. 5:17-19) günahın Adem yoluyla ortaya çıkışıyla İsa'nın ölümünü ayrılmaz biçimde ilişkilendirmektedir. O halde Adem ile İsa arasında doğrudan bir bağlantı bulunmaktadır. Fakat herhangi bir evrim modeline göre, ölümü ortaya çıkartan günahsız bir Adem olamazdı çünkü milyonlarca yıldır var olan ölüm, sözde, daha en başta Adem'i yaratmak için gerekli olan güçlerden biriydi.

Bu sebeple, daha en başından evrim Kutsal Kitap'a dayanan bir temel olan çarmıhı yok etmektedir. Buna karşın, Yedinci Gün Adventistleri, dünyayı Yaratan'a ibadet etmeye çağırarak, bu yanlış karşısında canlı bir tanık olarak durmaktadırlar.

Çarmıhtaki Yaratıcı

Rab Yaratıcımız olduğu için şaşırıyor ve O'na ibadet ediyor olsak da, daha fazlası bulunmaktadır. Daha önce gördüğümüz Yaratıcımızın aynı zamanda Kurtarıcımız olduğu düşüncesi yeniden incelemeye değerdir. Bizi Yaratın Tanrı, bizi kurtaran aynı Tanrı'dır. "İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım" (*Yar. 1:26*), diyen Tanrı, çarmıhta "Eli, Eli, lama sabaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım neden beni bıraktın?" (*Mat. 27:46*) diye haykıran aynı kişidir. İşte size Tanrı'dan korkmak, dahası O'nu yüceltmek ve O'na tapınmak için sebep!

Bizler, günahkâr insanlar olarak, böylesine muazzam bir gerçeğe nasıl layığıyla karşılık verebiliriz? Karşılık olarak biz ne yapabiliriz? İlk meleğin mesajında ne yapmamız gerektiği bize söylenmektedir: "Tanrıdan korkun! Onu yüceltin! Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!" (*Va. 14:7*).

Yuhanna'nın çarmıhtaki İsa anlatısını barındıran Yuhanna 19:16-30 ayetlerini okuyun. Bu ayetleri okurken, İsa'nın Yaratıcı olması hakkındaki Kutsal Kitap ayetlerini düşünün: "Çünkü bütün şeyler, göklerde olanlar ve yeryüzünde olanlar, görünen ve görünmeyen gerek tahtlar, gerek egemenlikler, gerek hükümdarlıklar, gerek hakimiyetler O'nda yaratıldı; bütün şeyler O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır" (*Kol. 1:16*). Tanrı'nın sevgisinin bu muazzam ifadesine nasıl cevap vermeliyiz?

İlk meleğin Yaratana tapınma mesajı, çarmıhtan sonra, yani tanıklık eden evren ve Mesih'in takipçileri "göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratan" Kişinin, Tanrı olmasına rağmen "kul özünü alıp insan benzevişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktığı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttığı" (*Flp. 2:7, 8*) bilgisini öğrendikten sonra geldi.

Bu, İsa bir insan olarak yeryüzüne gelmeden önce O'nu tanıyan kişiler için son derece şaşırtıcı bir gösteri olmuş olmalı. Göksel varlıkların da O'na ibadet ettiklerine şüphe yok. Bize gelince, O'nun kanıyla kurtarılmış olduğumuza göre, Yaratıcımız ve Kurtarıcımıza tapınmaktan başka ne yapabiliriz?

Çarmıhın ışığında, günahkâr insanların Mesih'in çarmıhta gerçekleştirdiğine herhangi bir ekleme yapabileceği düşüncesi neden sapkın bir düşüncedir? Hangi işlerimiz Mesih'in bizim için zaten gerçekleştirmiş olduğuna ekleme yapabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Kutsal Yazılar'da Tanrı'ya ibadet etmek temeldir, insanlar ve Tanrı'nın halkı için her zaman bir anlaşmazlık sebebi olmuştur. Peygamberler, Eski Ahit boyunca başka tanrılara tapındıkları ya da Rab'be putperest âlemin uygulamalarıyla tapındıkları için Tanrı'nın halkını azarlamışlardı. Tanrı'ya tapınma ile diğer tanrılara tapınma çatışması evrensel çatışmanın tam merkezinde bulunmaktadır ve ona Tanrı'nın yasasına saygısızlık etmek eşlik eder.

“Tapınma, insanların yaşayan varlıklar olarak Yaratan'ın varlığıyla yüzleştiklerinde yapmaları gerekenlerle ilişkisi bakımından, insan varlığının en temel unsuruna hitap etmektedir . . . Sadece hayatta olanlar Rab'be ibadet edebilirler; ölümler O'nu yüceltmez ve O'na ibadet edemezler . . . Bizi yaratmış olan Kişi, bizi ibadet eylemiyle yaşamlarımızı teslim etmeye davet ediyor böylece başkalarının faydasına kullanmak için yaşamlarımızı zenginleştirilmiş olarak geri alacağız. İbadet bizim varlığımızın tam doğasında ve amacında olmalıdır. Bizi bencillikten kurtaran kendimiz dışında bir merkeze ihtiyaç duymalıyız. Tanrı'ya ibadet etmemek varlık sebebimizi kaybetmek demektir; bu, kişinin bir çözülme durumunda olması ve bu sebeple yaşamın kaynağıyla bağlantısını yitirdiği için ölüp bütünsel bir yok oluşa doğru gitmesi demektir.”—Ángel Manuel Rodríguez, *“The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages unpublished manuscript [Evrensel Çatışmanın Sonu: Üç Meleğin Mesajının İşlevi],”* s. 42.

Tartışma Soruları:

1. Günahkâr bir dünyada Tanrı tarafından yaratılmış olmanın neden yeterli olmadığı konusunda biraz daha düşünün. İlaveten kurtuluş vaadine neden ihtiyacımız var?
2. Tanrı'nın yaşamınızdaki çalışmasının ne kadar güçlü olduğunu açıkça gördüğünüz, yani Tanrı'nın sizin şahsınızı seviyor olduğunu bir şekilde gösterdiği bir tecrübenizi hatırlayın. Sonra da O'nun tüm evreni yaratmış olan Tanrı olduğunu düşünün. Bu Tanrı sizin hayatınızı önemseyecek kadar sizi seviyor. Bu gerçek neden teselli edici olmalı ve aynı zamanda bizi alçakgönüllülüğe sevk etmelidir?
3. Evrim gerçek olsa, bizi yaratmak için milyarlarca yıl süren ölüm, şiddet, yıkım, acı ve kitlesel yok oluştan faydalanmış olan fakat aynı zamanda nasıl yaratıldığımız hakkında Yaratılış kitabında tamamen farklı bir öykü anlatan bir Tanrı'ya ibadet etmeye çağırılıyor olacağımızı düşünün. Ve yine de O'na ibadet etmemiz gereken öyle mi? Niçin ibadet edelim ki? Buraya nasıl geldiğimiz konusunda binlerce yıldır bize yalan söylediği için mi?

Tanrı'nın Lütü ile Ayılmak

Dave Wolcott tarafından

1970'lerde, birbirlerinden habersiz iki Navajolu aile, gençlerini evden 160 km uzakta bulunan Holbrook Yedinci Gün Adventistleri Hint Okulu'ndaki yurtlarda yaşamaya gönderdi. Holbrook'ta, oğlan kızla tanıştı, oğlan ve kız ikisi de İsa ile tanıştı ve vaftiz edildiler. Zamanı geldiğinde bir düğün yapıldı, oğlanın memleketi olan Arizona'daki Chinle kasabasında, yeni inşa edilen Yedinci Gün Adventistleri kilisesinde yapılan ilk düğünüdü.

Dennis ve Gloria Fulton'un ilk bebeği doğduğunda onu kiliseye götürdüler. Böylece bebek Oliver, Adventist Kilisesi'nin onun kilisesi olduğunu bilerek büyüdü. Ama bir şekilde, İsa ile gerçekten hiç tanışmadı. Gloria'nın yerel hastanedeki bakım işi gibi başka şeyler araya girdi. Daha da kötüsü, Dennis alkolle mücadele ediyordu ve Oliver ergenliğinde içmeye başladı.

Oliver devlet lisesinden mezun oldu, bilgi teknolojisi alanında yüksek lisans yapmak için büyük şehre taşındı ve orada, alkolün hayatını kontrol ettiğini farketti. 38 yaşında, Oliver çaresizlik içinde, annesinin onun için dua ettiğini bildiği Chinle'deki evine geri döndü. Kendisi için bir şeylerin değişeceğini umarak çocukken gittiği kiliseye gitmeye başladı.

Oliver, kilisenin, kendisi gibi mücadeleleri olan 80 Navajo insanının, Anonim Alkolikler üzerine modellenen bir program olan "İsa ve Ben" için haftada beş akşam kilise eğitim salonunda bulunduğu bir bağımlılık iyileştirme projesi yürüttüğünü keşfetti. Yaşamı değişmeye başladı.

Bu sırada, kilise pastörü Oliver'ı bir Şabat Günü cemaatte fark etti ve sonraki hafta için öğle yemeğine davet etti. Yemekten sonra Oliver artık ışığı görebiliyordu. "Eve geldiğimde, cennete asla gidemeyecek kadar kötü bir günahkar olduğumu düşünüyordum" dedi Oliver. "Sadece şunu düşünüyordum; eğer ayık kalmayı başarabilirsem, belki diğer insanlara cennetin yolunu bulmada yardımcı olabilirim. Ama o gün öğle yemeğinde pastör bana günahlarımın bağışlanabileceğini söyledi. İsa beni olduğum gibi kabul ederdi. Şaşırdım. Bu bana umut verdi."

Oliver artık dört yıldır ayık durumda. Oliver kilisede, İsa'nın kendisini eroin bağımlılığından kurtarma hikayesiyle Traci adında bir kadınla tanıştı. Pastör Oliver'ı, o ve Traci evlenmeden birkaç gün önce, Oliver'ın ebeveynlerinin yaklaşık 40 yıl önce evlendiği kilisede vaftiz etti.

Bugün Oliver, Chinle kilisesinin yardım hizmetine liderlik ediyor. Ayrıca sertifikalı bir madde bağımlılığı danışmanı olmak için çevrimiçi dersler alıyor.

Bu arada, Oliver'ın babası da birkaç yıldır ayık. Bazen Şabat günleri, baba ve oğul birlikte, sevdikleri yanlarında ve yüreklerinde mutlulukla, kilisede otururlar. Yedinci Gün Adventist eğitimini ve dünyanın dört bir yanındaki diğer misyonerlikleri destekleyen sunularımız için teşekkür ederiz.

Sebt Günü ve Son

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yak. 2:8-13; Yas. 5:12-15; Mez. 33:6, 9; Vahiy 14; 2Pe. 3:13; Va. 21:1.*

HATIRLAMA METNİ: “Her şeyi yaratan Tanrı’da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi” (*Efesliler 3:9*).

İnsanoğlunun itibarının özü bir ortak yaratımdır. Bizim Tanrı tarafından benzersiz biçimde yaratılmış olmamız her insana bir değer atamaktadır. Anne karnındaki doğmamış bebek, felçli çocuk, Down sendromlu genç, alzaymır hastası nine, hepsi Tanrı katında son derece değerlidir. Tanrı onların Babası’dır. Onlar ise O’nun oğulları ve kızlarıdır. “Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz... Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi” (*Elç. 17:24-25*).

Bizimki bir ortak mirastır. Hepimiz aynı aileye aidiz. Biz aynı tanrı tarafından meydana getirilmiş, şekillendirilmiş ve biçimlendirilmiş kardeşleriz. Yaratılış gerçek bir özsayıgı hissi sağlamaktadır. Genler ve kromozomlar şahsınızın benzersiz biyolojik yapısını oluşturmak için bir araya geldiklerinde, Tanrı modeli attı. Tüm evrende sizin gibi bir kişi daha bulunmuyor. Siz benzersiz, kendine özgü bir yaratımsınız. O kadar değerli bir varlıksınız ki, evreni yaratmış olan Tanrı bizim etten bedenimize büründü, sizin ve sizin günahlarımız için kendisini bir kurban olarak sundu!

*13 Mayıs Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yargılama, Yaratılış ve Sorumluluk

Biz rastlantı eseri oluşmuş hücrelerin toplamından başka bir şey değilsek, sadece bir şans ürünüyssek ve biraz gelişmiş bir Afrika maymunundan öte değilsek, o halde hayatın hiçbir anlamı bulunmamaktadır. Biz yeryüzü denilen gezegende yaşayacak bir alan için kapışmakta olan tahmini sekiz milyar kişiden biri olmaktan öte değilsek, yaşam hayatta kalma mücadelesi dışında amacını yitirir. Tersine, Kutsal Kitap'ın Yaratılış öyküsü bize hayatta kalmak için bir sebep vermekte ve yaşamak için bir mecburiyet oluşturmaktadır. Bizi Tanrı yarattı ve davranışlarımızdan O'na karşı sorumluyuz. Bizi yapmış olan Kişi bizi sorumlu kılmaktadır. O "ahlaki görecilik" dünyasında dahi mutlaklar tesis etmiştir.

Vahiy 14:7, Romalılar 14:10 ve Yakup 2:8-13 ayetlerini okuyun. Yargılama, hesap verme zorunluluğu ve sorumluluk gibi konularda nasıl imalarda bulunmaktadır? Yargılama, Tanrı'nın emirleri ve ibadet arasındaki bağlantı nedir?

Vahiy 14. bölümde gökte uçan meleklerin mesajı şöyle duyurmaktadır, "Onun yargılama saati geldi" (Va. 14:7). Biz Tanrı tarafından ahlaki seçimler yapabilecek şekilde yaratılmış olduğumuz için, verdiğimiz kararlardan sorumluyuz. Şans eseri bir araya gelmiş hücrelerden öte olmasaydık, sadece kalıtım ve çevrenin ürünleri olsaydık, davranışlarımız büyük ölçüde denetimimiz dışındaki güçler tarafından belirleniyor olurdu.

Fakat yaratılış ahlâki sorumluluğumuz olduğunu söylemektedir. Yeryüzü tarihinin bu kriz zamanında, yargılama saatinde, Tanrı bizi sonsuzluğu göz önünde tutarak seçimler yapmaya çağırıyor. İlk meleğin ciddi "göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana" (Va. 14:7) tapınma çağırısı, tüm ibadetin temelinde yatan şeyin bizim Tanrı tarafından yaratılmış olduğumuz gerçeği olduğunu kabul etmektedir.

Bu arada, bizim Yedinci Gün Sebt'i'ne olan bağlılığımız, İsa'nın Yaratıcımız olarak ibadet edilmeye layık olduğuna olan inancımızı ortaya koymaktadır. Aynı zamanda, O'nun On Emir yasasını, hayatı dolu dolu yaşamamız için ilahi esinle gelen ilkeler olarak kabul ettiğimizi göstermektedir. Yasa Tanrı'nın egemenliğinin temeli ve O'nun karakterinin bir açıklaması olduğu için yargılamanın standardı da yasa olmaktadır. Sebt Günü emrine sadık kalmamız, itaatkâr hayatlar yaşama taahhüdümüzü onaylamamız anlamına gelmektedir.

Yaratılışa dair anlayışımız davranışlarımızı nasıl etkilemektedir? Kalıtım ve çevrenin her gün yaptığımız seçimlerle ne ilişkisi vardır? Tanrı'nın lütfuyla, kendi seçmediğimiz karakter kusurlarımızın nasıl üstesinden gelebiliriz?

Sebt Günü ve Yaratılış

Tanrı'nın bize Sebt gününü vermiş olmasının sebebi, dünyamızın Yaratılış'ın güven verici mesajını duymaya çok büyük bir ihtiyaç duyuyor olmasıdır. 1800'lü yılların ortasında, evrim tezi düşün dünyasını kasıp kavururken, Tanrı muazzam derecede umutla dolu bir mesaj gönderdi. Vahiy 14:6, 7 ayetlerinde bulunan bu mesajı çalışmayı sürdürüyoruz.

Şeytan Yaratılış düşüncesini bozmak için her türlü girişimde bulundu çünkü o İsa'dan nefret ediyor, bizim Yaraticımız ve Kurtarıcımız olduğu için O'na ibadet etmemizi istemiyor. Sebt Günü, Mesih'in Yaraticımız olarak ibadetimize layık olup olmadığı konusundaki büyük mücadelenin tam merkezinde bulunmaktadır. Tanrı'nın son gün mesajı, tüm insanlığı yeniden göğün ve yeryüzünün Yaraticısı Mesih'e ibadet etmeye çağıran bir mesajdır. Tüm ibadetin temelinde yatan, O'nun bizi yaratmış olduğu gerçeğidir.

Yaratılış 2:1-3, Mısır'dan Çıkış 20:8-11 Yasanın Tekrarı 5:12-15 ayetlerini, Vahiy 14:6, 7 ayetleri bağlamında okuyun. Yaratılış ve Kurtarıcı arasındaki ilişkiyi Sebt emrinde de nasıl görmekteyiz?

Sebt günü O'nda dinlenmemizin ölümsüz bir simgesidir. Yaratana bağlı kalmanın özel bir işaretidir (*Hez. 20:12, 20*). Keyfi, yasadışı bir gereklilik değildir, işlere dayalı doğruluktan gerçek anlamda dinlenmenin O'nda bulunduğunu ortaya koyar. Sebt günü bizim için kendi başımıza asla gerçekleştiremeyeceğimiz şeyleri yapan bir Tanrı'dan bahsetmektedir.

Kutsal Yazı bizi her Sebt gününde O'nun sevgisinde ve ilgisinde dinlenmeye çağırıyor. Sebt günü bir çalışma simgesi değil, dinlenme simgesidir; yasadışı değil, bir lütuf simgesidir; mahkûmiyet değil, bir güvence simgesidir. Sebt günü kendimize değil, O'na güvenmenin simgesidir. Her Sebt gününde O'nun iyiliğinde seviniriz ve sadece Mesih'te bulunabilecek kurtuluş için O'na övgüler sunarız.

Sebt günü aynı zamanda geçmişteki Aden bahçesinin kusursuzluğu ile gelecekteki yeni gökler ve yeni yeryüzünün görkemi arasındaki sonsuz bağlantıdır (*Yşaa. 65:17, Va. 21:1*).

Sebt günü bizi kökenlerimize geri çağırmaktadır. O, bizim ilk ailemize götüren bir bağlantıdır. Sebt günü zamanın başlangıcından beri ara verilmeksizin tutulmaktadır. O, zamanda geriye doğru gidip yaratılışımıza ulaşan kırılmamış bir bağlantıdır. Bizim, Tanrı'nın çocukları olduğumuz yüce gerçeğine odaklanmamızı sağlar. Ve bizi, O'nunla yakın, samimi bir ilişki içinde olmaya çağırmaktadır.

Vahiy 14:6, 7 ayetlerinde Sebt emri nasıl ima edilmektedir ve bu bizim son zaman mesajımız için neden önemlidir? (Bkz. Çık. 20:8-11.) _____

O Kadar da Kurnazca Olmayan bir Aldatmaca

İblis, bizim yaratılışımızın benzersizliğini yıkma girişimlerinden birinde, o kadar da kurnazca olmayan bir sahtekârlık yaptı. Aramızdaki kişilerden bazıları tarafından dahi kabul edilen sahtekârlığın savı şu şekilde: Yaratılışın ilk kaynağı Tanrı'dır fakat O'nun hayatı var etmesi uzun çağlar boyunca sürmüştür. Bunun için kullandığı yol da evrimdir. Bu yaklaşım "bilimsel veri" ile Yaratılış kitabındaki öyküyü uyumlaştırmaya çalışıyor gibi. Bu düşünce, yaratılışın günlerinin uzun, belirsiz zaman dilimleri olduğunu ve yeryüzündeki yaşamın milyarlarca yaşında olduğunu ileri sürmektedir.

Mezurlar 33:6, 9 ve İbraniler 11:3 ayetlerini okuyun. Bu açık Kutsal Kitap ayetleri Tanrı'nın dünyayı nasıl yarattığı konusunda bize ne anlatıyor?

Kutsal Kitap anlatısı çok açıktır. "Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi" (*Mez. 33:9*). "Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını... iman sayesinde anlıyoruz" (*İbr. 11:3*). Yaratılış kitabının ilk bölümü, Tanrı'nın dünyayı 24 saatten oluşan gerçek altı günde yarattığını ve yedinci gün dinlendiğini doğrulamaktadır. Yaratılış 1. ve 2. bölümün dilbilimsel yapısı başka bir şeye izin vermemektedir. Gerçek anlamda altı gün süren yaratılışa inanmayan araştırmacılar dahi yazarın amacının altı günlük yaratılışı öğretmek olduğunu kabul etmektedir.

Yaratılış kitabında "gün" sözcüğü için kullanılan İbranice sözcük "yom"dur. Kutsal Kitap boyunca ne zaman bir sayı "yom" sözcüğünü bir sıfat olarak nitelese (üçüncü gün, ilk gün, her neyse), zaman süresini 24 saatle sınırlandırır. Kutsal Kitap'ta "yom" ismini niteleyen bir sayının sınırsız bir dönemi işaret ettiği tek bir örnek bile bulunmamaktadır. "Yom" sözcüğü istisnasız olarak 24 saatlik süreyi belirtir.

Ayrıca, ve söz konusu durumda, Tanrı dünyayı gerçek altı günde yaratmadıysa yedinci gün Sebti'nin ne önemi kalırdı ki? Tanrı neden onu tutmayı emretsin? Altı gün süren yaratım hiç gerçekleşmediyse, Sebt gününü altı günlük yaratılışın ebedi bir mirası olarak bırakmanın da hiç bir mantığı kalmazdı. Uzun çağlar boyunca süren yaratılışı kabul etmek, Sebt gününe olan ihtiyacı sorgulamak demektir. Bu ayrıca Kutsal Yazı'nın doğruluğu konusunda ciddi sorular ortaya çıkmasına yol açacaktır.

Seytan, Sebt gününe saldırarak Tanrı'nın yetkisinin tam kalbine meydan okumaktadır. Altı günlük Yaratılış'ın anısını yok etmek için, altı günlük yaratılış gerçeğini inkâr etmekten daha etkili bir şey olabilir mi? Hristiyanlar da dahil pek çok kişinin yedinci gün Sebti'ni görmezden geldiğine şaşmamalı. Son aldatmaca için ne büyük bir tertip ama.

Yaratılış, Sebt Günü ve Son Zaman

Binyıllar önce gökte başlamış olan büyük mücadele, Tanrı'nın yetkisi konusu hakkındaydı. Meydan okuma bugün de aynıdır.

Vahiy 14:7, 9 ve 12 ayetlerini okuyun. Aşağıdaki soruları cevaplayarak bu ayetleri özetleyin.

Vahiy 14:7 bir ne çağrısıdır? _____

Vahiy 14:9 ne yapmamak için önemli bir çağrıdır? _____

Vahiy 14:12 nasıl bir halkı tarif etmektedir? _____

Bu ayetler son günlerde iyi ile kötü, Mesih ile Şeytan arasındaki çatışmada temel meselenin tapınma olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Biz Yaratan'a mı yoksa canavara mı ibadet ederiz? Ve Yaratılış tüm inançlarımızın temelini oluşturduğu için (sonuçta Tanrı'nın bizim Yaratıcımız olmasının yanında, herhangi bir şey ifade edecek başka neye inanıyoruz ki?), Yaratılış öyküsünün içine yerleştirilmiş olan yedinci gün Sebti (*Yar 2:1-3*), Yaratılışın ebedi ve değişmez işareti olarak durmaktadır. O, en temel öğretinin en temel simgesidir. Sadece Tanrı'nın Kendisi ondan daha temeldir.

Bu sebeple yedinci gün Sebti'ni gasp etmek, olabilecek en birincil seviyede Rab'bin Yaratıcı olduğu için sahip olduğu yetkisini gasp etmektir. Bu, her şeyin arkasına geçip kökünden sökmektir. Bu, aslında Tanrı'nın yerini almaya çalışmaktır (*2Se. 2:4*).

Elbette son günlerdeki asıl mesele İsa'ya olan sevgimiz ve bağlılığımızdır. Fakat Kutsal Kitap'a göre bu sevgi emirlere itaat etmekle ifade edilmektedir (*1Yu. 5:3, Va. 14:12*) – ve emirler arasında her şeyin arkasında bulunan yalnızca Sebt günüdür çünkü Tanrı'nın Yaratıcı olduğuna sadece o işaret etmektedir (*Çık. 20:8-11*). Rab'be tapınanlar ile canavara tapınanlar arasındaki son ayrışmanın görünür simgesinin Sebt günü olacağına şüphe bulunmamaktadır (*Va. 14:11, 12*). Sebt'in diğer her şey için ne kadar temel ve esas olduğu göz önünde bulundurulduğunda, Yaratan'a tapınmakla ilgili son meselenin başka bir şey hakkında olacağını düşünmek zordur.

Pek çok kişi bir günü tuttuğumuz sürece kişinin hangi gün Sebt gününü tuttuğunun bir önemi olmadığını savunuyor. Bu sava Kutsal Kitap ile nasıl cevap verebiliriz? _____

Sebt ve Sonsuz Dinlenme

Sebt bu yorgun dünyada bir sığınaktır. Her hafta bu dünyanın endişelerini bırakıp Tanrı'nın dinlenme merkezine, Sebt'e giriyoruz. Meşhur Yahudi yazar Abraham Heschel, Sebt gününü "zamanda bir mekân" diye tanımlıyor.—The Sabbath: Its Meaning for Modern Man (New York: Farrar, Straus, and Giroux, 2005), p. 12. Her yedinci gün Tanrı'nın göksel sarayı gökten yere iniyor ve Rab bu 24 saatlik süre boyunca, O'nunla yakından birliktelikle dolu zaman geçirelim diye, bizi mevcudiyetinin yüceliğine davet ediyor.

Susannah Heschel, onun kızı Sebt gününün güzelliği ve vakarı ile ilgili kitabının girişinde, Sebt'in önemini şu sözlerle açıklıyor: "Sebt günü bir cennet mecazı ve Tanrı'nın varlığına tanıklıktır; dualarımızda bir Sebt olacak olan Mesih'in dönemini umutla bekliyoruz ve her Sebt günü bizi bu tecrübeye hazırlamaktadır: Kişi Sebt gününün tadından nasıl zevk alacağını öğrenmedikçe... gelecek dünyada da sonsuzluğun tadından keyif alamayacaktır." Sayfa 15.

İsa Yaratılış'ta bizim için özel bir konut inşa etmiştir. Oraya sığınabiliriz. Orada güvende olabiliriz. O'nun işi yerine getirildi. Tamamlandı. Sebt gününde dinlendiğimizde, O'nun sevgi dolu ilgisinde dinlenmiş oluyoruz. Yakında gelecek olan yeni gökyüzü ve yeni yeryüzündeki ebedi dinlenmemizin beklentisinde dinleniyoruz.

Yeşaya 65:17, Yeşaya 66:22, 2. Petrus 3:13 ve Vahiy 21:1 ayetlerini okuyun. Sebt gününü tutmak bize nasıl gelecekteki sonsuzluğu işaret etmektedir?

İlk seferinde yeryüzünü yaratmış olan aynı Tanrı onu yeniden yaratacak ve Sebt günü O'nun Yaratıcı olduğunun ölümsüz bir simgesi olarak kalacak (*bkz. Yşa. 66:23*). Aslında Yahudiler Sebt gününü bir simge, İbranicede olam haba diye adlandırılan gelecek dünyanın bir ön tadımı olarak görüyorlardı.

Göklerde uçan ve bizi Yaratan'a tapınmaya çağıran üç meleğin mesajı, göğün yirmi birinci yüzyıldaki pek çok umutsuz kişiye verdiği cevaptır. Bizi, başlangıçta her şeyi yapmış olan Yaratan'a ve yargılama sonrasında, günah ortadan kaldırıldıktan sonra her şeyi yenileyecek olan Kurtarıcımıza yönlendirmektedir. "Tahtta oturan, 'İşte her şeyi yeniliyorum' dedi. Sonra, 'Yaz!' diye ekledi, 'Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir'" (*Va. 21:5*).

Siz kişisel olarak Sebt gününü kendi yaşamınızda ve ailenizde göğün bir ön tadımına nasıl dönüştürebilirsiniz? _____

EK ÇALIŞMA: “Tanrı’ya tapınmak için bulunan sebep, O’nun Yaratan olmasıdır. Göksel ayinde ilahi varlıklar bu düşünceyi çok veciz bir biçimde ifade etmektedirler: ‘Çünkü her şeyi sen yarattın’ (Va.] 4:11). Tanrı’nın yaratıcılığı yeryüzünde olabildiğince çok vurgulanmalıdır, bu sebeple melek şöyle demektir, ‘Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!’ (Va. 14:7). Meleğin Tanrı’ya tapınmayı savunmak için dördüncü emirden faydalananı olması haklı bir şekilde belirtilmiştir (Çık. 20:11). . . .

“On Emir içerisinde Sebt buyruğu onun mührü olarak durmaktadır şu bakımdan ki Sebt, Tanrı’nın kim olduğunu, yani Yaratan olduğunu saptamakta, O’nun hüküm sürdüğü alanı, yani yarattığı her şeyi belirlemekte ve her şeyi yaratan O olduğu için sahip olduğu egemenlik hakkını ortaya koymaktadır. Canavar, başarılı olmak için bir şekilde bu anmayı feshetmeliydi.”—Ángel Manuel Rodríguez, “*The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages unpublished manuscript [Evrensel Çatışmanın Sonu: Üç Meleğin Mesajının İşlevi]*,” s. 40, 41.

Tartışma Soruları:

1. Sebt’in mesajı, nereden geldim, neden buradayım ve ebedi kaderim nedir gibi yaşamın büyük sorularını nasıl yanıtlamaktadır?
2. Yaratılış’ın muhteşemliğini düşünün. Bu devasa evrende kendi var oluş mucizenizi düşünün. Bu yaratımın ilk anıtı olan Sebt’in istisnasız her hafta (bizim ona gitmemizin tersine) bize geliyor olduğu gerçeği, Yaratılış öğretisinin ne kadar önemli olduğuna dair bize ne öğretmelidir?
3. Daniel 3. ve 6. bölümlerdeki ilhamlı öykülerde, ibadet meselesinin ne şekilde gerçekleştiğini görüyorsunuz? Bu öykülerde, “canavarın işareti” dönemindeki krizde Tanrı’nın halkının karşılaştığı zorlukları öngörmemize ve onlara hazırlanmamıza yardım edecek neler bulunmaktadır?
4. Milyonlarca hatta milyarlarca yıl süren evrimin yaratılışın bir aracı olduğuna inanan bir kişiye, yaratılışın anması olarak yedinci gün Sebt’ni tutmanın mantıksızlığını nasıl gösterebiliriz?

İki Kitap İkilemi

Clifford Goldstein tarafından

Ben laik bir Yahudi evinde büyürken dini deneyiminin özü, bayramları nasıl geçirdiğimizle özetlenebilirdi:

Bizi öldürmeye çalıştılar, başaramadılar...

O zaman yemek yiyelim!

Yine de her zaman gerçeğin peşindeydim.

1979 sonbaharında arayışım beni okült ve spiritüelizm yoluna götürdü. Hatta birkaç astral seyahat deneyimim de oldu. Bu deneyimlerin kaynağını bilmeden, sadece gerçek olduklarını bildiğim için, bunun üzerine araştırma yapmaya karar verdim. Böylece, okült üzerine bir kitap almak ve daha derine inmeye başlamak için Florida Üniversitesi'ndeki kütüphaneye gittim.

Bu durumun yanında işe ihtiyacı olan, çulsuz bir yazardım. Kütüphaneye doğru yürürken iş istemek için bir organik gıda marketinde durdum. Bir adam belirdi ve ben doğaüstü şeyler hakkında bir şey söyler söylemez, "Ne?" diye sızdı. Beni mağazaya sürükledi ve kapıyı kilitledi. Ona deneyimlerimi anlattıktan sonra, beni şeytani tesirler konusunda uarmaya çalıştı. O an bana göre, şeytan yerine Noel Baba'dan bile bahsetmiş olsa değişen bir şey yoktu. Gitmeden önce bana bir kitap verdi ve "Lütfen bunu oku," dedi.

Böylece, elimde adamın verdiği kitapla, Florida Üniversitesi kütüphanesine gittim ve bir okült kitap buldum. Okula kayıtlı olmadığım için kitabı yanımda götürmedim, bu yüzden kütüphanede oturdum, ilk bölümü okudum ve hatta hepsi benim için oldukça yeni olan tekniklerden ilk öğrendiğimi uyguladım. Sonra gidip kitabı raflara sakladım, böylece kendim okumadan önce kimsenin kitabı alıp yanına götürmeyeceğinden emin olabilirdim.

Her neyse, sorun şu ki: Elimde iki kitapla kütüphanede dolaşıyordum. Bir elimde, hayatımda ilk kez okült üzerine bir kitap vardı; diğesinde ise hayatımda ilk kez organik gıda marketteki adamın bana verdiği gibi bir kitap vardı. Bir elimde bir kitap, diğesinde bir başkası. Birinde okült kitap, diğesindeki ne peki? The Great Controversy (Büyük Mücadele). O an, benim çevremde neler olup bittiğinin kesinlikle farkında değildim.

Birkaç gün sonra, Tanrı ile inanılmaz bir yüzleşmeden sonra, kalbimi İsa'ya adanmış ve bir daha asla okült bir deneyim yaşamadım. Kısa bir süre sonra The Great Controversy'i okudum, hayatımı değiştiren bir deneyimdi. Hiç şüphe yok ki, bu güçlü, zamanında ve önemli kitabın hayatıma girmesini Tanrı sağladı. Evet, hep gerçeğin peşindeydim ve orada çok şey buldum.

2023 ve 2024'te The Great Controversy'nin toplu tanıtımı ve dağıtımında küresel kiliseye katıldım. Daha fazla bilgi için pastörünüz ile görüşebilir ya da greatcontroversyproject.com sayfamızı ziyaret edebilirsiniz.

Üretken bir yazar olan Clifford Goldstein, 1999'dan beri Adult Bible Study Guide (Yetişkinler için Kutsal Kitap Çalışma Rehberi)'nin editörlüğünü yapıyor.

Karmaşa Denilen Bir Kent

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va. 17:1, 2, 15; Va. 18:1-4; Va. 17:4-6; Mat. 16:18; Yer. 50:33-38; Mez. 115:4-8.

HATIRLAMA METNİ: “Kuzu’ya karşı savaşıacaklar ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralı’dır. O’nunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve O’na sadık kalmış olanlardır.” (Vahiy 17:14).

Büyük mücadele teması Vahiy’de iki kadın simgesiyle özetlenmiştir: biri, 12. bölümdeki güneşe sarınmıştır, öteki ise Vahiy 17. bölümdeki kadın, kırmızı giyinmiştir.

Mesih’in göz kamaştırıcı görkeminde güneşe sarınmış olan kadının çarpıcı simgesi Vahiy 12. bölümde bulunmaktadır. O, gerçek sevgilisi olan İsa’ya sadıktır. Sahte öğretilerin yozlaştırıcılığıyla kirlenmemiştir. Kutsal Kitap boyunca İsa’nın gelinini saf bir kadın ya da gerçek kilise simgelemektedir. Yeremya 6:2 ayetinde peygamber şöyle diyor, “Siyon kızını, o güzel, narin kızı yok edeceğim.” Peygamber Tanrı’nın halkını tarif etmek için “Siyon kızı” ifadesini ya da sadakatli bir kadını kullanmaktadır. (Ayrıca bkz. Ef. 5:25-32 ve Hoş. 2:20.)

Tersine, Kutsal kitap sapkınlığı fahişeliğe ya da edepsizliğe benzetmektedir (Yakup 4:4 [KM]). Hezekiel, İsrail’in isyanından ve sadakatsizliğinden bahsederken şu sözlerle ağlamıştı, “Zina eden, kocasının yerine yabancılar alan bir karısın!” (Hez. 16:32 [KM]).

Bu haftanın dersinde Vahiy kitabındaki bu iki kadını araştıracağız ve gerçek ile yanlış arasındaki çatışmayı daha derinden irdeleyeceğiz.

*20 Mayıs Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İki Karşıt Düzen

Vahiy 12:17 ve Vahiy 17:14 ayetlerini okuyun. Tanrı'nın kilisesi nasıl tarif ediliyor ve Şeytan buna nasıl karşılık veriyor?

Yüzyıllar boyunca Tanrı'nın her zaman O'na sadık bir halkı oldu. Vahiy 12:17 ayeti onların sadakatlerini "Tanrı'nın buyruklarını yerine" getirenler diye tarif ediyor ayrıca diğer ayette "çağrılmış, seçilmiş ve O'na sadık kalmış olanlar" (Va. 17:14) diye tasvir ediliyorlar.

Vahiy 14:8 ve Vahiy 17:1, 2 ayetlerini okuyun. Melek hangi çok ciddi duyuruyu yapıyor ve Babil bu duyuruyu hak etmek için ne yapmıştır?

Yuhanna Vahiy kitabını birinci yüzyılın sonuna doğru yazdı. O dönemde eski Babil kenti bir toz yığınıydı. Yuhanna Vahiy kitabına mesajları yazdığında, gerçek Babil yüzyıllar önce yıkılmış bir kentti.

Vahiy kitabında eski Babil kenti, son zaman Babil'inin bir simgesi, bir örneği olarak kullanılmaktadır. Vahiy'in peygamberlik sözlerinde Babil, Eski Ahit Babil'i ile benzer özelliklere sahip sahte bir dini düzeni temsil etmektedir. Eski Babil'e rehberlik eden ilkeler, modern, ruhsal Babil'i destekleyen yapı olacaktır.

Vahiy 17:1-6 ayetlerinde mor ve kırmızı giysilere bürünmüş bir kadın zamanın manzarasında gezinmektedir. Kadın aynı zamanda kızıl renkli bir canavarın üzerine binmiştir. Kutsal Kitap kadını fahişe diye çağırıyor. O gerçek sevgilisi İsa Mesih'i terk etmiştir. Elçi Yuhanna burada dünya üzerinde güçlü bir etkiye sahip olan sapkın bir din düzeninin görsel bir manzarasını sunmaktadır. Kullandığı sözcüklere bakın: "Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhuşunun şarabıyla sarhoş oldular" (Va. 17:2). Sarhoş? Bu sözcük Kutsal Kitap'ta hep olumsuz anlamda kullanılmıştır. Fuhuş? Sahte öğretilerin, sahte doktrin ve uygulamaların simgesidir.

Hem önderler hem halk aynı biçimde bu güçten olumsuz etkilenmiştir. Sizin kendi tedbiriniz nedir? (Ef. 6:10-18 ayetlerini okuyun.) _____

Azgınlığının Şarabı

Vahiy 17:1, 2, 15 ve Vahiy 18:1-4 ayetlerini okuyun. Babil'in etkisi ne kadar geniş?

Düşkün kilise düzeni, aldatmacalarıyla insanları etkileyen uluslar arası bir erişime sahiptir. Müjde, “her ulusa, her oymağa, her dile, her halka” duyurulacak olduğu ve “göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak olduğu için Şeytan hiddetlenmektedir. Bu sebeple Şeytan “yeryüzünde yaşayanların” zihinlerini cezbetmek için her türlü aldatmacadan faydalanmaktadır (Va. 14:6, Mat. 24:14, Va. 17:2).

Vahiy 17:2 ayeti büyük Babil'in sırrını açıklamaya, onun dünyanın krallarıyla “fuhuş yaptığını” söyleyerek devam ediyor. Fuhuş nedir? Gayri meşru bir birlikteliktir. Düşkün kilise düzeninin devlet ile birlik olmasıdır. Gerçek kilise düzeninde ise kilise İsa Mesih ile birlik olmuştur. Düşkün kilise güç ve yetki kazanmak için yeryüzünün siyasi önderlerine bakmaktadır. Fermanlarını dayatmak için devleti aramaktadır. Gücünü, gerçek başı olan İsa'dan almak yerine, destek için devlete bakmaktadır.

Vahiy 17:2 çarpıcı tasvirini şu sözlerle sürdürüyor: “Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.” Üzümlün saf suyu simgesi, Yeni Ahit boyunca Mesih'in bizim kurtuluşumuz için çarımhta dökülen saf, lekesiz kanını temsil etmek için kullanılmıştır (Mat. 26:27-29). Luka 22:20 ayetinde İsa şöyle demektedir, “Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.” Müjdenin saf, yeni kanı bozulduğunda ve Tanrı'nın Sözü'nün öğretileri, insan dini önderlerin öğretileriyle yer değiştirildiğinde, “Babil'in kanına” dönüşür. (Bkz. Mat. 15:9.)

Ayrıca, Tanrı'nın halkını Babil'den çıkmaya çağırduğuna dikkat edin. Diğer bir deyişle, düzen ne kadar bozuk ve kötü olsa da, erişimi o kadar geniş ki, en azından belirli bir süre O'na sadık olanları, ya da O'nun tabiriyle, “halkını” (Va. 18:4) da kuşatmaktadır. Fakat Tanrı'nın onları bu bozuk ve kötü düzenden ayrılmaya çağıracağı zaman yaklaşmaktadır çünkü “cinlerin barınağı” ve “her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı,” bozuk ve kötü tabiatı yüzünden düşmek üzeredir (Va. 18:2).

Üç meleğin mesajını duyuranlar, “Tanrı'nın halkını” Babil'den çıkmaya çağırmakta Tanrı tarafından kullanılırken hangi işleve sahiptirler?

Sır, Büyük Babil

Vahiy 17:4-6 ayetlerini okuyun. Bu ayetler bu kötü düzenin doğası hakkında bize ne öğretiyor?

Daha önce gördüğümüz gibi, Vahiy 17. bölüm, Eski Ahit Babil'inin pek çok öğretisini Hristiyanlığa sokan sapkın bir dini düzeni tarif etmektedir.

"Babil'in doğasını kavramaya çalışırken, Kutsal Kitap'taki en eski kaydına, yani Yaratılış kitabına geri dönmemiz gerekmektedir. Her şey, bugün güney Irak'ta bulunan, Mezopotamya'nın güneyinde Babil adı verilen bölgedeki Şinar ovasında başladı. İnsanın öz yeterliliğinin, kendini korumasının ve Tanrı'dan bağımsızlığının bir simgesi olan Babil Kulesi orada inşa edildi (*Yar.11:1-4*)."— Ángel Manuel Rodríguez, "*The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages unpublished paper*[Evensel Çatışmanın Kapanışı: Üç Meleğin Mesajının İşlevi]," s. 43.

Eski Babil'deki Babil Kulesi, Tanrı'nın Sözü'ne doğrudan karşı gelinerek inşa edildi. Babil'i inşa edenler bu anıt kendilerini yüceltmek için inşa ettiler, Tanrı'da onların dillerini karıştırdı. Yaratılış öyküsü şöyle açıklıyor, " Bu nedenle kente Babil adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı" (*Yar. 11:9*).

Bu düzen o kadar kötü ki, onun "kutsalların ve İsa'ya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş" olduğu yazılmış (*Va. 17:6*) –bunlar Babil'in ne kadar yozlaşmış olduğunu gösteren korkutucu tasvirlerdir (*ayrıca bkz. Yaşa 49:26*).

Özünde, ruhsal Babil insan öğretilerini temel alan, insan düşünceleri üzerine kurulmuş ve insan gelenekleriyle desteklenen bir dini temsil etmektedir. Belki de çok zeki olan dini önderler tarafından oluşturulmuş bir çeşit insan yapımı dindir fakat müjdenin ve İsa'nın kurduğu kilisenin, şiddet üzerine değil sevgi üzerine kurulmuş olan kilisenin tam karşısında durmaktadır.

Vahiy kitabı bu iki din düzenini tarif etmektedir. İlki İsa'ya bütünüyle güvendiğini ve O'nun Sözü'ne dayandığını açıklamaktadır. İkincisi ise insan yetkisine güvendiğini insan dini öğretmenlere dayandığını açıklamaktadır. Biri, kurtuluş için bütünüyle Mesih'in lütfuna, kurbanlığına ve kefaretime dayanan, merkezinde Mesih'in olduğu bir inançtır, öteki ise kurtuluş için bütünüyle Mesih'e güvenmenin yerine kilisenin geleneklerine güvenmeyi koyan insan temelli bir inanç yaklaşımıdır.

Kendimizi Babil'in kurnaz etkilerinden, örneğin bütünüyle Tanrı'ya güvenmek yerine kendimize güvenme eğiliminden nasıl sakınabiliriz?

Bir Adanma Çağrısı

Vahiy'in çağrısı, Vahiy kitabında iki kadınla simgelenen ivedi bir adanma çağrısıdır. Her ne kadar, gerçek ve yanlış arasındaki bu evrensel mücadelede zaman zaman Tanrı'nın halkı yenilecekmiş gibi görünecek olsa da, Tanrı kilisesinin sonunda zafer kazanacağını vaat ediyor.

Matta 16:18 ve Vahiy 17:14 ayetlerini karşılaştırın. İsa öğrencilerine kilisesi ile ilgili hangi vaatte bulundu?

Mesih, kilisesinin üzerine inşa edildiği sağlam temeldir. Kilisesi O'nun Sözü'nün öğretilerine dayanmakta ve O'nun Ruhü tarafından yönlendirilmektedir. Tersine, gördüğümüz gibi Babil insan yapımı öğretileri ve gelenekleri temel almaktadır. Hangi dini önder insan fikirlerini ya da geleneklerini Tanrı'nın Kutsal Yazılar'daki ilham edilmiş isteğinin yerine koyuyorsa ya da üstün tutuyorsa, açıkça Babilli kargaşasını besliyor demektir.

Eski Babil zamanında kilise ve devlet bir ve aynı şeydi. Kral Nebukadnessar tapınağındaki tahtında otururken sözde tanrılar adına konuşurdu. Babil kralı bir keresinde gerçek Tanrı'ya meydan okuyan bir davranışla tapınmayı mecbur kılan genel bir ferman yayınladı ve tüm tebaasına bu fermana boyun eğmelerini emretti. Bu, son günlerde sahte heykele tapınmayı reddedecek olan Tanrı'nın halkının neyle karşılaşacağını gösteren güçlü bir simgedir (bkz. Daniel 3).

Yeryüzü tarihinin son günlerinde, Tanrı adına konuştuğunu iddia eden ruhsal önderiyle birlikte bir kilise-devlet düzeni olan ruhsal Babil ortaya çıkacak. Onun sözü Tanrı'nın kendi sözü ilan edilecek, emirleri Tanrı'nın emri kabul edilecek. Roma papaları yüzyıllar boyunca yeryüzünde Tanrı'nın yerinde bulduklarını duyurdular. Papa 13. Leo 20 Haziran 1894 tarihli genelgesinde şöyle diyordu, "Biz bu dünyada Her Şeye Gücü yeten Tanrı'nın yerini tutuyoruz." Ferraris Kilise Sözlüğü ekliyor, "Papa o kadar büyük bir itibar sahibi ve o kadar yücedir ki, o sadece bir insan değil sanki Tanrı ve Tanrı'nın vekili gibidir." Elçi Pavlus bu gücü teşhir eden şu sözleri söylemişti: ". . . Tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır" (2Se. 2:4).

Daha önce gördüğümüz gibi, Babil'de Tanrı'nın sadık halkından kişiler bulunduğu için, onun hakkında konuşurken neden dikkatli olmalıyız ve neden düzenin kendisini değil de kişileri eleştirmemeye dikkat etmeliyiz?

Babil: Putperestliğin Merkezi

İşte size “büyük Babil’in Sırrını” açıkça ortaya koyan bir başka ipucu. Babilliler’in tapınmasının merkezinde putperestlik bulunuyordu.

Yeremya 50:33-38 ve Yeremya 51:17, 47 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde eski Babil’in putlara tapması ve Tanrı’nın buna nasıl karşılık verdiğine dair ne görüyorsunuz?

Yeremya 50. ve 51. bölümlerde Babil’in Medliler ve Persliler tarafından yıkılacağı öngörülmektedir. Babil’in sona ermesinin sebeplerinden biri de onların putperestlikleriydi. Babilliler bu heykellerin onların ilahlarını temsil ettiğine inanıyorlardı. Babil dininde ilahların heykellerinin ayin bakımları ve onlara tapınması kutsal kabul ediliyordu; tanrılar aynı anda hem tapınaklardaki heykellerinde hem de somutlaştırdıkları doğa güçlerinde yaşıyorlardı. Heykellerin yağmalanması ya da tahrip edilmesi ilahi himayeden mahrum kalmak anlamına geliyordu; Örneğin, Kildani prensi 2. Marduk-apla-iddina, onları Asurlu Sanherib’in ordularından korusunlar diye Babil tanrılarının heykelleriyle birlikte Mezopotamya’nın güney bataklıklarına kaçmıştı. (Jane R. McIntosh, *Ancient Mesopotamia: New Perspectives [Antik Mezopotamya: Yeni Bakış Açılımları]*, s. 203).

Kutsal Kitap peygamberleri bu cansız heykellere tapınmak ile, canlı olan ve hayat veren Yaratan Tanrı’ya ibadet etmeyi tezat kabul etmişlerdi (*Yer. 51:15, 16, 19*).

Mısır’dan Çıkış 20:4-6 ve Mezmurlar 115:4-8 ayetlerini okuyun. Bu ayetler putperestlik hakkında ne öğretiyor?

Ruhsal Babil’in putperestliği konusu sadece ahşap ve taştan heykellerin önünde eğilmekten derine iniyor olsa da, ruhsal Babil, tapınma hizmetine dahil edilen heykellerle eski Babil’e benzerlik göstermektedir. İbadetin nesnelere olarak heykellerden faydalanmak, ya da sözde onlara “hürmet etmek” ikinci emrin ihlal edilmesidir çünkü Kutsal Ruh’un zihinlerimize sonsuzluğa dair şeyleri işlemesine engel olmakta ve Tanrı’nın haşmetini cansız bir heykele indirgemektedir. Bu heykeller, Hristiyanlığı putperest çoğunluğa daha kabul edilebilir kılmak amacıyla dördüncü yüzyılda Hristiyanlığa sokuldu. Kutsallık ve biat sadece Tanrı’ya ait olduğu için, maalesef bu heykeller tüm olayı manevi açıdan yozlaştırdılar.

EK ÇALIŞMA: “Vahiy 14. bölümde, Babil’in yıkılışını duyuran bildiri bir zamanlar pak olan ama sonra yozlaşan dinsel grupları temsil etmelidir. Bu bildiri yargı uyarısını izlediğine göre son günlerde verilecek olmalıdır; dolayısıyla yalnızca Roma Kilisesi’nden söz ediyor olamaz, zira bu kilise yüzyıllardır düşkün bir durumdadır.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 386.

Daniel 3. bölüm –Eski Babil’de “Kral Nebukadnessar’ın dikmiş olduğu altın heykele” (*Dan. 3:5*) tapınmaları emredilen üç Yahudi’nin öyküsü–, son günlerde ruhsal Babil’in de sahte bir “heykele” tapınmayı mecbur kılacağı zaman olacakların bir simgesi, bir örneği olarak durmaktadır (*bkz. Va. 13:15; Va. 14:9, 11; Va. 16:2; Va. 19:20; Va. 20:4*). Üç Yahudi’nin ihlal etmeye zorlandıkları emrin, yani ikinci emrin (*Çık. 20:4, 5*), başka bir yerde “belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi” (*Dan. 7:25*) amaçlayacağı söylenen bu gücün bozmaya çalıştığı iki emirden biri olması çok ilginçtir.

Peki, bozmaya çalıştığı diğer emir neydi? Elbette dördüncü emirdi. Daha önce gördüğümüz ve yeniden göreceğimiz üzere, dördüncü emir tüm tapınma meselesinin kalbinde yer almaktadır ve “yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde” (*Çık. 20:11 ayrıca bkz. Va. 14:7*) yaratan, yedinci gün dinlenen O’na ya da canavar ve heykeline tapma sorgusuyla karşı karşıya kalacağımız son krizde merkezi bir öneme sahip olacaktır.

Tartışma Soruları:

1. Babil Kulesinin bu zamanın ruhsal Babil’i ile ne ilişkisi bulunmaktadır? İkisi arasındaki benzerlikler nelerdir?
2. Birbirine zıt iki düşünceyi nasıl uyumlu hale getirirsiniz? İsa kilisesine yetki vermişti fakat dinsel deneyimimizi herhangi ruhsal önderin eline teslim etmek tehlikelidir. Kilise yetkisinin sınırları nelerdir?
3. Babil’in günahlarından biri olan putperestliğin sadece heykellerin önünde eğilmek olmadığını nasıl öğrenebiliriz? Hangi şekillerde Protestanlar dahi putperestliğe düşebilir?
4. Daniel 3. bölümde mecbur kılınan tapınma ile son günler konusunda bize yapılan uyarı arasında başka hangi benzerlikler görüyorsunuz?

Kutsal Kitap ve Bisiklet, Bölüm 1

M.B. Tarafından Kathie Lichtenwalter'a Anlatıldığı gibi yazılmıştır.

Eşimle birlikte Ortadoğu'da misyoner olarak yaşadığımız binanın güvenlik görevlisi Hüseyin ile tanışmanızı isterdim. İlk tanıştığımız andan itibaren kendi inancını dikkatle incelediğini ve samimiyetle yaşadığını gördük. Adamdan hoşlanmışım. Hüseyin evimizi defalarca ziyaret etti ve bizi evine davet etti. Sık sık hayattaki sıradan şeyler hakkında ve hatta bazen maneviyat hakkında sohbet ettik. Teklifimiz üzerine, nezaketle duamıza katıldı.

Tanrı'nın lütfuyla dostluğumuz büyürken, dostluğumuzda yeni bir adım atmak istedik. Ona bir Kutsal Kitap verebileceğimiz doğru an için dua etmeye başladık.

Bir gün, Hüseyin'in canının sıkın olduğunu fark ettim. İşe gitmek için sahip olduğu tek aracı olan bisikletinin çalındığını sabırsızca anlattı. Ödünç alacağı bir bisiklet bulmaya çalışmakla meşguldü. İşte o gün, arkadaşşıma bir bisiklet için dua etmeye başladığım gündür. Aradan birkaç ay geçti ve beklenmedik bir hediye aldık, 40 ABD doları. Kafam karışmıştı. Tanrı parayı doğrudan cennetten göndermiş gibi geliyordu. Kısa bir süre sonra, dua ederken aklıma oldukça bariz olan şu düşünce geldi: "İsa'yı arkadaşşıma göster. Hüseyin için bir bisiklet al." 40 doları kenara ayırıp üstüne eklemeye başladım.

Fakat ülke ekonomisi günden güne kötüleşiyordu ve ne kadar para biriktirirsem biriktireyim, bisiklet alacak kadar para birikmeyecekmiş gibi geliyordu. Yine de dua etmeye ve biriktirmeye devam ettim. Ayrıca birçok ikinci el bisiklet mağazasına gittim. Hüseyin'e doğum günü için bir bisiklet vermenin hayalini kurmaya başladım!

Hüseyin'in doğum günü geldiğinde eşim pasta yaptı, ben de özel bir menü hazırladım ve akşam 17:30'da onu akşam yemeğine davet ettik. Tanrı'nın hâlâ bir mucizeyle cevap vereceğinden emin olarak, uzun zamandır dua ettiğimiz bisikleti aramaya çıktım. Saat 17:00 olduğunda, başarısız ve cesaretim kırılmış bir şekilde eve döndüm. Eşim bana Tanrı'nın ne kadar yardım etmek istediğimizi ve dua ettiğimizi bildiğini hatırlattı. "Durumla ilgileniyor," dedi.

Akşam yemeği mükemmel bir sürpriz oldu. Hüseyin çok mutlu olmuştu! Bize, onun hayatında olduğumuz için ne kadar şanslı olduğumu söyledi. Birlikte yemeğin tadını çıkardık, pastayı ona sunduk ve hayatı için Tanrı'ya şükrederek onun için özel bir dua ettik. Fakat bisiklet yoktu. Hediye yoktu.

Ertesi gün, hala ikinci el bir bisiklet ararken, bir Rus adamın sadece 10 dakika önce satılık bir bisiklet listelediğini belirten çevrimiçi bir ilanla zıpladım. Bisikletin fiyatına, fotoğrafına ve durumuna inanamıyordum. Telefonumu elime aldım, sahibiyile iletişime geçtim ve üstüne pazarlığa bile giriştim. Anlaşma yapıldı. Bisikleti arabama koyarken, Tanrı'nın dualarımızı yanıtladığını biliyordum. Bisiklet, tam olarak aylarca biriktirdiğim paranın miktarı kadar tutmuştu.

Bu misyon hikayesinin sonu haftaya verilecek.

Şeytan'ın Son Aldatmacaları

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va. 12:9; Va. 16:13, 14; 1Se. 4:16, 17; Hez. 8:16; Hez. 20:1-20; Va.18:4, 5.

HATIRLAMA METNİ: “Onları gerçekte kutsal kıl. Senin sözün gerçektir” (Yuhanna 17:17).

Chicago’da muhteşem Eylül sabahlarından biriydi. Güneş Michigan nehri üzerinde yükselirken, Kennedy ve Eisenhower otoyollarında işe giden insanlar trafik sıkışıklığıyla uğraşırken, çocuklar okula giderken Chicago’luların yüreklerine korku salan ürpertici bir hikâye ortaya çıkmaya başladı. İnsanlar çok kötü hastalanıyorlardı ve bazıları Tylenol [bir çeşit ağrı kesici] aldıktan sonra bir kaç saat içerisinde ölüyordu. Yapılan testte Tylenol haplarının, güçlü bir zehir olan potasyum siyanür ile dolu olduğu anlaşıldı. Delinin biri ilaçları kurcalamıştı. Bunu kimin yaptığını hâlâ bilmiyoruz.

Daha önce gördüğümüz üzere, Vahiy kitabı “yeryüzü sakınlerinin” ölümcül bir zehir olan “Babil’in şarabı’nı” içeceklerini söyleyerek bizi uyarıyor. Sonunda sadece ve sadece ölüme götürecek olan sahte doktrinler ve öğretiler bulunmaktadır. Fakat dünya bu ruhsal zehir karşısında panzehirsiz, korunmasız bırakılmamıştır: Üç Meleğin Mesajı.

Bu haftanın dersinde sadece Babil’in aldatmacalarına bakmaya devam etmekle kalmayacak, aynı zamanda İsa’nın bizi onlardan ve yol açacakları ölümden kurtarmak için yaptığı planları inceleyeceğiz.

*27 Mayıs Sebti Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

İnsanın Gözünde Doğru Görünen Yol

Son günler konusunda İsa çok güçlü bir uyarıda bulunmuştu, “Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları sapturacaklar” (Mar. 13:22). “Seçilmiş olanlar” kimlerdir? İsa daha sonra şöyle açıklıyor, “Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O’nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar” (Mat. 24:31). Biraz korkutucu öyle değil mi? Son günlerdeki aldatmaca o kadar büyük olacak ki imanlı kişiler dahi aldanma tehlikesiyle karşı karşıya kalacaklar.

Vahiy 12:9 ayetini okuyun. Şeytan kimi aldatıyor? Bu sözlerden ne anlıyoruz?

Belli ki, tüm çağlar boyunca olduğu gibi son günlerde de Tanrı’nın sadık bir halkı olacak? Fakat buradaki ifadeler Şeytan’ın aldatmacasının gerçekte ne kadar yaygın olduğunu gösteriyor.

Süleyman’ın Özdeyişleri 14:12 ayetini okuyun. Burada hangi güçlü uyarıda bulunuluyor?

İnsanlara genellikle neyin doğru neyin yanlış, neyin iyi neyin kötü olduğunu anlamak için kendi vicdanlarını dinlemeleri ve buna göre hareket etmeleri söylenir. Fakat Kutsal Yazı hepimizin günahkâr, hepimizin yozlaşmış olduğunu söylemektedir (Yer. 17:9, Rom. 3:9-18). Bu sebeple kendi hislerimize güvenmek er ya da geç yanlış anlamamanın ve hatta yanlış yapmanın garanti yöntemidir. Çağlar boyunca davalarının haklı olduğundan son derece emin olan kişiler tarafından çok fazla kötülük yapıldı. Bu kişiler, “onlara doğru görünen yolu” takip ediyorlardı.

Oysa biz kendimizi Tanrı’nın Sözü’ne batırmalı ve Kutsal Ruh’a teslim olarak doğruyu yanlıştan, gerçeği yanlışlıktan, iyiyi kötüden ayırmayı O’nun Sözü’yle öğrenmeliyiz. Kendi başımıza, hatta kendi hislerimize bırakıldığımızda, Şeytan’ın aldatmacaları karşısında kolay av olabiliriz.

Doğru olduğuna inandıklarına ve hatta Tanrı’nın isteği olduğuna inandıklarına göre hareket etmiş fakat sonunda kötü şeyler yapmış insanların örneklerini düşünün. Bu üzücü olaylardan hangi dersleri çıkarabiliriz?

Eski Ölümsüzlük Yalanı

Vahiy 16:12, 14 ve Vahiy 18:2, 23 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde ruhçuluğa hangi göndermelerin yapıldığını görüyorsunuz?

“Cinlerin barınağı,” ya da “cinlerin ruhları” ve “büyücülük” gibi ifadelerin hepsi kötü ruhların faaliyetlerine işaret etmektedir. Son günler hakkında bize yapılan uyarılar içerisinde iki büyük aldatmacadan birinin “ruhun ölümsüzlüğü” olmasına şaşırmmamalı (bkz. Ellen. G. White, *Büyük Mücadele*, s. 592).

Elbette bugün bunu görmek çok kolay. Hristiyan dünyasında bile ruhun ölümsüzlüğü düşüncesi neredeyse temel öğreti kabul ediliyor. Pek çok Hristiyan, ölümden sonra kurtarılanların göğe yükseleceklerine ve kayıp olanların da cehenneme düşeceklerine inanıyor. Örneğin, büyük müjdeci Billy Graham öldükten sonra ardından, “Billy Graham artık gökte ve İsa’nın sevgi dolu kolları arasında güvende” dediğini ne kadar sık duymuşuzdur? Kürsülerde, sınıflarda ve özellikle de cenazelerde artık sürekli olarak böyle şeyler öğretiliyor.

Vaiz 9:5; Eyüp 19:25-27; 1. Selanikliler 4:16, 17 ve Vahiy 14:13 ayetlerini okuyun. Tanrı halkına ölümden sonraki yaşam hakkında hangi açık talimatı vermişti ve biz umudumuzu nerede buluyoruz?

Babil aldatmacasının önemli sütunlarından biri de ölüme dair yanlış bir anlayıştır ve merkezinde ruhun ölümsüzlüğü düşüncesi bulunmaktadır. Bu, ruhçuluğun aldatıcı etkisinin yolunu hazırlamaktadır. Ölümlerin bir biçimde yaşamayı sürdürdüğüne ve hatta bizimle iletişime bile geçebileceklerine inandığımızda, Şeytan’ın çok sayıdaki aldatmacası karşısında korunmak için elinizde ne kalıyor? Ölmüş olan anneniz, çocuğunuz ya da bir sevdiğiniz olduğunı sandığınız biri birden gelip sizinle konuşsa, duygularınız tarafından aldatulmanız çok kolay olmaz mıydı? Bu geçmişte oldu, bugün olmakta ve son günlere yaklaştıkta kesinlikle yeniden olacaktır. Bizim yegâne korumamız sıkı sıkıya Kutsal Kitap’ın öğrettiğini temel almak ve Kutsal Yazı’nın ölüm konusundaki öğretisi olan, İsa’nın ikinci gelişine kadar uyku doktrinine bağlı kalmaktır.

Günümüzde sizin toplumunuzda modern ruhçuluğun hangi örnekleri bulunuyor? Tanrı’nın Sözü’ne sıkı sıkıya tutunmak neden bizim tek korumamızdır?

Babil: Güneş Tapınmanın Merkezi

Güneş tapınma, Mısır'da, Asur'da, Pers'te ve elbette Babil'de belirgindi. James G. Frazer, *The Worship of Nature [Doğaya Tapınma]*, kitabında şu gözlemi yapıyor, "Eski Babil'de çok eski zamandan beri güneş tapınılıyordu." (London: Macmillan and Co., 1926)—1. Cilt, s. 529. Şaşırtıcı gelebilir fakat zaman zaman Babilliler'in güneş tapınması Eski Ahit zamanında Tanrı'nın halkının ibadetini etkisi altına almıştı.

Hezekiel 8:16 ve 2. Krallar 23:5, 11 ayetlerini okuyun. Peygamberler İsrail ve Yahudiye'de güneş tapınmanın etkisine dair ne yazıyorlar? (Ayrıca bkz. Rom. 1:25.)

Daniel'in çağdaşı olan Hezekiel peygamber, Tanrı'nın halkından bazı kişileri Tanrı'nın tapınağına sırtlarını dönmüş, doğuya doğru güneş tapınırken tasvir ediyor. Bu kişiler güneşi Yaratan'a değil de güneş tapınıyorlardı.

Vahiy 17. bölümde Yuhanna bir taviz döneminde güneş tapınma da dahil Babil ilkelerinin Hristiyan kilisesine gireceğini anlatıyor. Dördüncü yüzyılın başında, beklenmedik şekilde Konstantin'in ihtida etmesi Roma İmparatorluğunda büyük bir sevince yol açtı. Konstantin'in güneş tapınmaya güçlü bir meyli bulunuyordu. Ünlü tarihçi Edward Gibbon şöyle yazıyor, "Genel anlamda, güneş Konstantin'in yenilmez rehberi ve koruyucusu olarak övülüyordu."—*The History of the Decline and Fall of the Roman Empire* (London: J. O. Robinson & Co, Ltd., 1830), p. 12. [Roma İmparatorluğunun Gerilemesinin ve Düşüşünün Tarihi], M.S. 321 tarihinde Konstantin aynı zamanda ilk "Pazar yasasını" onayladı. Fermanla şöyle yazıyordu, "Kutsal Güneş Gününde yargıçlar ve kentlerde oturan insanlar dinlensin, ve tüm işyerleri kapatılsın."—Konstantin fermanı, M.S. 321. Bu, Konstantin'in tüm tebaasına Pazar gününü tutmayı mecbur kılan bir yasa değildi fakat Roma nüfusunun zihninde Pazar gününü tutmayı güçlendirdi.

Takip eden o yıllarda imparatorlar ve papalar devlet fermanları ve kilise konsülleri aracılığıyla Pazar gününü yegâne ibadet günü olarak pekiştirmeyi sürdürdüler ve bu bugün de Hristiyanların pek çoğu için hâlâ böyledir. Bu durum, insanların büyük çoğunluğunun bir şeye inanıyor ve onu tatbik ediyor olmasının, o şeyi doğru yapmadığı acı gerçeğini gösteren çok güçlü bir örnektir.

Pazar günü ibadetinin Hristiyan kiliselerinde ne kadar yaygın olduğuna bakın. Bu gerçek, Şeytan'ın aldatmacalarının ne kadar yaygın olduğuna dair bize ne öğretmelidir? Yine ölümlerin durumu konusuna dönersek, sizin yegâne korunmanız nedir?

Bir Sadakat Çağrısı

Vahiy 14. bölümde ikinci meleğin mesajı “Babil yıkıldı” idi. Vahiy 17. bölümde ruhsal Babil olduğu söylenen, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş kadın, kızıl renkli bir canavarın üzerindedir, şarap kadehini uzatmakta ve dünyayı yanlığıyla sarhoş etmektedir. Kilise ve devlet birlik olmuştur. Yalan hüküm sürmektedir. Cinler aldatmak için mucizeler gerçekleştirmekte, dünya son savaşına hızla koşmaktadır.

Aynı zamanda Tanrı'nın halkına iftira atılmakta, onlarla alay edilmekte, işkence ve zulüm görmektedirler fakat onlar Mesih'tedirler ve O'nun Kutsal Ruh'u'nun gücüyle taahhütlerine sıkı sıkıya bağlı kalmaktadırlar. Cehennemin tüm güçleri ve kötülüğün tüm güçleri bir arada onların Mesih'e olan bağlılıklarını koparamazlar. Onlar Mesih'te güvendeler. O onların sığınağı ve gücüdür, “sıkıntıda hep yardıma hazırdır” (Mez. 46:1).

Tanrı son zaman halkını yeniden O'nun Sözü'ne bağlı kalmaya çağırıyor. İsa şöyle dua etmişti, “Onları gerçekte kutsal kıl. Senin sözün gerçektir” (Yu. 17:17). Yeryüzü tarihinin bu en önemli zamanında bize rehberlik edecek olan Kuzey Yıldızı, insan düşüncesi ya da geleneği değil, Tanrı'nın Sözü'nün gerçeğidir.

Baptist Kiliseleri Standart Kılavuzu yazarı Dr. Edward T. Hiscox, bu konuda dikkat çekici açıklamalarda bulunuyor. Hiscox 1893 yılında yüzlerce Baptist din görevlisine hitaben yaptığı konuşmada, Pazar gününün Hristiyan kilisesine nasıl girdiğini açıkladığında onları şaşkınlığa uğrattı.

“Onun [Pazar gününün] putperestliğin işaretiyle damgalanmış olması fakat güneş tanrısının adıyla hristiyanlaştırılması, sonrasında sapkın papalık eliyle benimsenip onaylanarak sonunda kutsal bir vasiyet gibi Protestanlığa miras bırakılması çok büyük talihsizliktir!”—Edward Hiscox, bir New York din görevlileri konferansı öncesi, 13 Kasım 1893.

Hezekiel 20:1-20 ayetlerini okuyun. Hezekiel'in buradaki mesajının ana fikri nedir ve Sebt günü bu sadakat çağrısına nasıl uymaktadır?

Hezekiel 20. bölüm, İsrail halkına, putperest uygulamaları bırakıp, onların sahte tanrıları (bu vakada “Mısır putları”) yerine Yaratan'a ibadet etmeleri yönünde istekte bulunan samimi bir çağrıdır. Üç meleğin mesajında da Tanrı benzer bir çağrı yaparak, “Yaratan'a tapınım” diyor çünkü “Babil yıkıldı.” Ve ayrıca, bildiğimiz üzere Sebt günü ve ona sadık kalmak son olaylarda çok önemli bir rol üstlenecek.

Hezekiel 20:1-20 ayetlerinde yazılanlardan kendimiz için hangi dersleri çıkartabiliriz? (Ayrıca bkz. 1Ko. 10:11.)

İtaat için Lütuf

Kırmızı ve mor renklere bürünmüş, kızıl bir canavarın üzerinde bulunan kadın şarap kadehini uzattı ve dünya Babil'in sahte öğretileriyle sarhoş oldu. "Babil'in şarabı" konusunda Ellen G. White şu açık yorumu yapıyor: "Bu şarap nedir? Onun sahte öğretileri. O, dördüncü emirde ki Sebt günü yerine insanlara sahte Sebt gününü verdi ve ilk olarak Aden bahçesinde Şeytan'ın Havva'ya söylemiş olduğu yalanı, ruhun doğası gereği ölümsüz olduğu yalanını tekrar etti."—Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 6 Aralık 1892. Bu yanlış öğretiler milyonlarca kişiyi aldattı. Bu sebeple, Tanrı hâlâ yanılığda ısrar eden halkına son bir son gün çağrısı yapmaktadır.

Vahiy 18:4, 5 ayetlerini okuyun. Tanrı hâlâ düşkün dini organizasyonlarda olan çok sayıda kişiye ne çağrıda bulunuyor?

Daha önce gördüğümüz üzere (fakat tekrarlamakta fayda var), Tanrı'nın halkının pek çoğu Kutsal Kitap öğretilerinden taviz vermiş dini örgütlerde bulunuyorlar. Bu kişiler Kutsal Yazı'nın gerçeklerini anlamıyorlar. Tanrı'nın sevgi dolu çağrısı çok nettir: "Ey halkım!... Onun günahlarına ortak olmamak, uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!" (Va. 18:4).

1. Yuhanna 3:4 ayetini okuyun ve Romahlılar 14:23 ile karşılaştırın. Kutsal Kitap günahı nasıl tanımlıyor? Bu Kutsal Kitap ayetleri ne şekilde birbiriyle uyumludur?

Günah Tanrı'nın yasasının çiğnenmesi ya da ihlal edilmesidir. Herhangi kişinin yasaya itaat etmesinin tek yolu yaşayan Mesih'in gücüne iman etmektir. Bizler zayıf, kırılgan, kararsız, günahkâr insanlarız. İmanla Mesih'i kabul ettiğimizde, O'nun lütfu geçmişimiz için kefaret eder ve bu günümüze güç verir. "Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk" (Rom. 1:5). Göğün, Tanrı'nın yasasına saygı göstermeyen ve itaat etmeyen kiliselerdeki O'nun halkına çağrısı, iman ederek oradan çıkmalarıdır. O'nun Sebt gününü tutan topluluklardaki Adventistlere çağrısı da, itaat için benmerkezci, insani girişimleri terk edip, Mesih'in lütfuna iman ederek dindar hayatlar sürmeleridir. Bizi günahın mahkûmiyetinden ve günahın hâkimiyetinden kurtaran işte budur. Ve İsrail'in yasaya sadakati nasıl dünyaya güçlü bir tanıklık olacaktı ise (Yas. 4:6), bizim sadakatimiz de insanların Babil'den çıkmalarına rehberlik ve yardım etmek için güçlü bir tanıklık olabilir.

EK ÇALIŞMA: “Vahiy kitabındaki ‘Büyük Babil’, özel bir anlamda, zamanın sonundaki birleşmiş sapkın dinleri temsil etmektedir . . . ‘Büyük Babil’ Esinlenme’nin büyük üç başlı dini birlik diye bahsettiği, papalık, sapkın Protestanlık ve ruhçuluğun ismidir . . . ‘Babil’ ifadesi organizasyonlardan ve onlara önderlik edenlerden bahsetmektedir, üyelerinden ise pek değil. Üyelerden ‘engin sular’ (Va. 17:1, 15) diye bahsedilmektedir.”—*The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, 7. cilt, s. 851, 852.

“Şeytan, iki büyük yanlış olan ruhun ölümsüzlüğü ve pazar gününün kutsallığı öğretileri aracılığıyla insanları hilelerinin etkisi altına alacaktır. Bunlardan birincisi ruhçuluğun temellerini atarken, ikincisi Roma’yla duygudaşlık bağı meydana getirir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 593.

Eski Ahit’te ölümlerin ruhları Babil dininde önemli bir işleve sahipti. Babilliler ruhun ölümsüzlüğü öğretilerine güçlü bir inanç besliyorlardı. Ölümde, ruhun ruhlar dünyasına girdiğine inanıyorlardı. Ruhun ölümsüzlüğü kavramı Kutsal Yazı’nın öğretilerine yabancıdır. *The Jewish Encyclopedia [Yahudi Ansiklopedisi]*, ruhun ölümsüz olduğunu iddia eden bu hatalı düşüncenin kökenini açıkça ortaya koymaktadır. “Beden öldükten sonra ruhun varlığını sürdürdüğü düşüncesi... Kutsal Yazı’da hiçbir yerde öğretilmemektedir . . . Ruhun ölümsüzlüğü düşüncesi Yahudilere Grek düşüncesi ile, en çok da başlıca taraftarlarından Eflatun’un felsefesiyle ulaşmıştır. Eflatun’u bu düşünceye yönlendiren ise Babil ve Mısır görüşlerinin garip bir karışımı olan Orfeus ve Elefsis gizemleriydi.”—Kaufmann Kohler, *The Jewish Encyclopedia [Yahudi Ansiklopedisi]*, “Immortality of the Soul [Ruhun Ölümsüzlüğü],” (1906).

Tartışma Soruları:

1. Ölüm hakkındaki gerçeği anlamak neden son derece önemlidir? Bu bizi neden korur? Aynı zamanda neden teselli edicidir?
2. Şeytan’ın hilelerinden bazıları bariz, bazıları ise kurnazcadır. Her ikisi tarafından da kandırılmaktan nasıl kaçınabiliriz?
3. Pazar gününün dersinde değinilen sorun, Tanrı’nın Kutsal Kitap’ta vahiy edilen isteğini yerine getirdiklerini düşünerek kötülük yapan kişiler hakkında sınıfta konuşun. Bunu nasıl açıklayabiliriz? Tanrı’nın yasasının bu açıklamadaki işlevi ne olmalıdır?

Kutsal Kitap ve Bisiklet Bölüm 2

M.B. Tarafından Kathie Lichtenwalter'a Anlatıldığı gibi yazılmıştır.

Eşim ve ben, Ortadoğu'da misyoner olarak yaşadığımız binanın güvenlik görevlisi olan Hüseyin'e bisiklet almak için aylarca para biriktirmiştik. Tanrı dualarımızı yanıtladı ve bir bisiklet almamıza yardım etti. Dualarımızın cevabı üstüne düşünürken birbirimize dönüp "Hüseyin'e bisikleti verirken yanında bir Kutsal Kitap da versek nasıl olur?" dedik.

Bir kart yazdık ve aylar önce aldığımız bir Kutsal Kitap'ı sardık. Ona hediyeleri sunabileceğimiz en iyi an için dua ettik. Söyleyeceklerimi dikkatlice planladım. Bisikletin anlamlı olacağını biliyordum. Kutsal Kitap'ın, hakikati paylaşma yolunda ince bir adım olacağını umuyordum.

Bisikletle kapısına geldiğimizde Hüseyin, duygulara boğuldu. Bisiklet oldukça etkileyici görünüyordu! Ama Kutsal Kitap'ı nazikçe tutarken ve sayfalarını dikkatlice çevirirken yüzündeki ifadeyi hiç beklemiyordum. Hayret içindeydi. Çok sevinmişti. Ama kim daha mutluymuştu, o mu ben mi bilmiyorum. İki yıllık dostluktan sonra nihayet, hem arkadaşım hem de kardeşim gibi olmuş birine, en çok dua ettiğim hediyeyi, bir Kutsal Kitap'ı veriyordum! Sevincim tarif edilemezdi.

Birkaç gün sonra Hüseyin beni evine çay içmeye davet etti. Geldiğimde onu, Yaratuş'ı okurken buldum. Gözleri parlıyordu. Yaratuş hikayesini daha önce hiç okumadığını açıkladı. Konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyordum ve Kutsal Ruh'un bana doğru sözleri vermesi için dua ettim. O akşam cennetten ve ölümden konuştuk (bkz ikinci ölüm). Hüseyin'e yeni Kutsal Kitap'ında bazı güzel ayetler gösterdim. Biz konuşurken, Hüseyin sessizce kitabın sayfalarını karıştırmaya devam etti. Kutsal Kitap'a o kadar dalmış görünüyordu ki, Tanrı'nın beni Hüseyinle Kutsal Kitap üzerine beraber çalışmayı teklif etmeye teşvik ettiğini hissettim. Kendimi, "Kutsal Kitap'ı birlikte incelemek ister misin?" diye harika bir teklif sunarken buldum. Beklentimin üstünde, büyük bir hevesle kabul etti. O hafta Kutsal Kitap eğitimlerimize başladık. O hafta, Tanrı harika işlerini yine gösterdi ve göstermeye de devam ediyor. Hüseyin ve ben, hem Tanrı'ya hem de birbirimize daha da yakınlaşmaya devam ediyoruz.

Kalbim Rabbim'e karşı şükranla dolu. Tanrı'yı Hüseyin'le paylaşma ayrıcalığına eriştiğim için huşu içindeyim. Eşime nazik ve iman dolu desteği için minnettarım. Bizimle birlikte Hüseyin için dua eden memleketimdeki akrabalarımıza müteşekkirim. Bu deneyim sırasında bizim için dua eden imanlı arkadaşlara minnettarım. Bize bisikleti satın almamız için parayı gönderdiği ve Sözü'nü, Tanrı hakkında yeni bir bakış açısıyla öğrenmekten heyecan duyan biriyle paylaşma cesaretini verdiği için Tanrı'ya şükrediyorum.

Müjdenin Orta Doğu'da ve tüm dünyada yayılmasına yardımcı olan misyon sunularınız için teşekkür ederiz.

Tanrı'nın Mührü ve Canavarın İşareti

1. Bölüm

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va. 14:12, Ef. 2:8-10, Mat. 27:45-50, Va. 13:15-17, Va. 14:4, Luk. 5:18-26.

HATIRLAMA METNİ: “Sonra gündeğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: ‘Biz Tanrımız'ın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!’ ” (Vahiy 7:2, 3).

Canavarın işareti konusundaki son zaman olaylarını incelerken, öne çıkan çok önemli noktalardan biri de Tanrı'nın iş görme şekliyle insanların iş görme şekli arasındaki farklılıktır.

Daha önce çalıştığımız gibi, Mesih ile Şeytan arasındaki büyük mücadelenin odağında bağlılık, yetki ve tapınma konuları bulunmaktadır. Vahiy 13. bölümdeki canavar gücünü, Daniel 7. bölümdeki küçük boynuzu ve 2. Selanikliler 2. bölümdeki “yasa tanımaz adamı” tarif eden peygamberlik sözlerinin hepsi, Tanrı'nın yetkisini gasp eden, bağlılık talep eden ve sahte bir ibadet düzeni getiren bir güçten bahsetmektedir. Bu güç, bunları güç kullanarak, baskıyla, zaman zaman rüşvet ve ödül vererek gerçekleştirmektedir—bunların hepsi tapınmaya zorlamak içindir.

Bunun tersine, Tanrı'nın krallığının büyük harekete geçiren gücü sevgidir. Tanrı'nın halkı, canavara tapınmak yerine O'na ibadet ederek en büyük sevinci yaşamakta en yüksek zevki almaktadır. Onlar, O'na adanmışlardır çünkü O'nun kendilerine nasıl adanmış olduğunu bilmektedirler. Son zamanda bizi canavarın işaretini almaktan koruyacak sadece bir tek şey bulunmaktadır, o da İsa'yı derinden sevmektir—bu öyle derinden bir sevgidir ki hiç bir şey bizi O'na tutunmaktan vazgeçiremeyecektir.

Bu haftanın dersinde, bu konuları incelemeyi daha da ilerleteceğiz.

Sarsılmaz Direnç

Vahiy 14:7 ayetinde gördüğümüz gibi, Tanrı tüm halkları Yaratan'a tapınmaya çağırıyor. Bu ilk meleğin mesajıdır. Vahiy 14:8 ayetinde Tanrı insanları, kökeni eski Babil'e dayanan bir sahte din düzeni olan "Babil" hakkında uyarıyor. Bu da ikinci meleğin mesajıdır.

Vahiy 14:9, 10 ayetlerinde üçüncü melek canavara tapınmak konusunda uyarıda bulunuyor. Melek yüksek sesle şöyle duyuruyor, "Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alınaya ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir."

Vahiy 14:12 ayetini okuyun. Bu ayette Tanrı'nın son zaman halkının hangi iki özelliğini keşfediyoruz? Neden ikisi de çok önemlidir?

"Sabır" sözcüğünün Grekçesi olan hupomone sözcüğünü, "sarsılmaz direnç" olarak daha iyi tercüme edebiliriz. Tanrı, düşmanlık ve sert zulüm görmelerine rağmen O'na sadık kalacak bir son zaman halkına sahip olacaktır. Onlar, O'nun lütfu aracılığıyla sarsılmaz bir direnç göstererek merkezinde Tanrı'nın olduğu, lütüfla dolu itaatkâr hayatlar yaşayacaklar.

Yaratan'a tapınmak (Va. 14:7) canavara tapınmanın tam tersidir (Va. 14:9) ve Tanrı'nın emirlerini tutup İsa'ya iman eden bir halkta ifade bulmaktadır (Va. 14:12). Ya Mesih'e bağlanmak ya da canavara bağlanmak konusundaki bu son çatışmanın odağında ibadet bulunmaktadır ve iyi ile kötü arasındaki büyük mücadelenin kalbinde Sebt günü olacaktır.

Romalılar 8:1-4, Efesliler 2:8-10 ve Koloseliler 1:29 ayetlerini okuyun. Bu ayetler imana göre yaşamın sonucu hakkında bize ne öğretiyor?

O'nun lütfunu imana göre yaşayarak alabiliriz ve yaşamlarımız değişir. Kurtarıcının adanmış takipçileri sadece İsa'ya iman etmekle kalmayacak, aynı zamanda İsa'nın imanına sahip olacaklar. Onlar, İsa'nın son dönem imanının niteliğine sahip olacaklar ve aynı İsa gibi yaşamları pahasına O'na sadık kalacaklar.

Siz küçük şeylerde ne kadar imanlısınız? Bu, gerçek deneme geldiğinde nasıl olacağımıza dair size ne anlatıyor olabilir? (Bkz. Luka 16:10).

Evrensel Mücadele

Matta 27:45-50 ayetlerini okuyun. Bu, Mesih'in çarmıhta ne tecrübe ettiği konusunda bize ne öğretiyor? İsa Tanrı'ya "beni neden terk ettin" diye sorarken ne demek istiyordu ve bu sahne "İsa'nın imanına sahip olmanın" ne anlama geldiğini kavramamıza nasıl yardım edebilir?

Çarmıhta asılı duran, karanlıkla kuşatılmış, suçlu, utancı ve dünyanın günahlarının mahkûmiyetini yüklenmiş ve Babası'nın sevgisine sahip olduğu hissinden mahrum kalmış olan İsa, yaşamı boyunca Babası ile olan ilişkisine güvenmişti. Yani, iyi zamanlarda bile bütünüyle Baba'ya güvenerek geçen yaşamı boyunca, İsa en kötü zamanlara, hatta çarmıha hazırlanmıştı. Çevresindeki tüm koşullar şüphe duyması için haykırırken, Kurtarıcı güven duymayı sürdürmüştü. Tanrı O'nu terk etmiş gibi görüldüğü zaman dahi, İsa vazgeçmedi.

"Mesih o korkunç karanlığın içinde ve görünürde Tanrı tarafından terk edilmiş durumdayken insan kederinin kâsesinin dibindeki son posaları akıttı. Bu korkunç saatlerde daha önce Kendisine verilmiş olan Babası'nın kabulünün kanıtına bel bağladı . . . Mesih imanla bir galip oldu."—Ellen G. White, *Christ Triumphant (Zafer Kazanmış Mesih)*, s. 277.

İsa'nın imanı o kadar derin, o kadar güvenen, o kadar adanmıştır ki, evrendeki tüm cinler, yeryüzündeki tüm denemeler bir araya gelse onu sarsamaz. O göremediğinde dahi güvenen, anlamadığında dahi inanan, tutunacak pek bir şey olmadığında dahi tutunan bir imandır. Bu "İsa'nın imanının" kendisi, bizim imanla sahip olduğumuz bir armağandır ve önümüzdeki krizde bizi ayakta tutacak olan odur. Vahiy'deki canavarın işareti zorlandığında, Mesih'e ibadet edebilmemizi ve sarsılmadan direnmemizi mümkün kılan, yüreklerimizde ikamet etmekte olan "İsa'nın imanıdır."

Fakat bu birden bire kendiliğinden ortaya çıkan bir şey değildir. Tanrı'nın halkı şimdiden imana göre yaşamayı gün be gün öğrenmektedir. İyi zamanlarda, kötü zamanlarda, Tanrı yakında hissedildiğinde ya da çok uzaktaymış gibi geldiğinde fark etmez, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır" (*Gal. 3:11 [TC]; ayrıca bkz. Hab. 2:4 [KM]*). Hazırlık için doğru zaman şimdidir. Bugünün her denemesi, eğer imanla tahammül edildiyse yaşamlarımızda çok kıymetli meyveler verebilir.

Hayatınızın sanki parçalanır gibi olduğu ve elinizdeki tek şeyin imanınız olduğu bir zamanı hatırlayın. Nasıl üstesinden geldiniz? Hangi dersleri çıkardınız? Benzer bir süreçten geçiyor olabilecek başka birine yardım edecek ne tecrübe ettiniz?

Tanrısız Zincir

Canavarın işareti konusundaki peygamberlik sözü, dinsel hoşgörüsüzlük, ekonomik boykot, zulüm ve sonunda da ölüm hükmü hakkındadır. Şaşırtıcı biçimde, aynı zamanda bir cesaretlendirme mesajıdır. En kötü zamanlarda bile, Tanrı “Tanrı’nın buyruklarını yerine getiren, İsa’ya imanlarını sürdüren” halkını destekleyecektir (*Va. 14:12*). Bu buyrukların içinde, elbette dördüncüsü, yedinci gün Sebti de yer almaktadır.

Vahiy 13. bölümdeki canavarın işareti peygamberlik sözü, bize en kötüsünden, Şeytan’ın Tanrı’ya açtığı savaşın en hararetli zamanından bahsetmektedir. Onun bu kampanyadaki ilk taktiği hileye başvurmaktır. Vahiy 13. bölüm, iblisin canavar diye tanımlanan dünyevi bir dini-siyasi güç aracılığıyla çalışacağı ve zor kullanmaya başvuracağı gelecekteki bir zamandan bahsetmektedir.

Dinsel zulüm elbette yeni bir şey değildir. O, Kayın’ın Habil’i Tanrı’nın onlardan istemiş olduğu gibi ibadet ettiği için öldürdüğü günden beri dünyamızda mevcut (bkz. 4:1-8). İsa birinci yüzyıldaki imanlıların bile zulüm göreceklerini ve bunun çağlar boyunca süreceğini söylemişti: “Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı’ya hizmet ettiğini sanacak” diye uyarıyordu (*Yu. 16:2; ayrıca bkz. Mat. 16:22, 1Pe. 4:12*).

Canavarın işareti peygamberlik sözü bu tanrısız zincirin son halkası hakkındadır. Geçmişteki zulümler gibi, o da herkesi bir takım belirli inançlara ve onaylanmış bir ibadet düzenine uymaya zorlamak için tasarlanmıştır.

Vahiy 13:15-17 ayetlerini okuyun. Tanrı’nın son zaman halkı son krizde neyle karşı karşıya kalacak?

Peygamberlik sözü zulmün mali yaptırımlarla başlayacağını söylüyor: “İşareti” almamış olanlar ne bir şey satın alabilecek ne de satabilecek. Bu gerçekleştiğinde, büyük çoğunluk teslim olacak. Reddeden herkes ise sonunda ölüm cezasına çarptırılacak.

İblis, gelecekte son sınav üzerimize geldiği zaman canavarın işaretini almaları için, Hristiyan olduklarını iddia edenleri yaşamlarında tavizler verdirerek hazırlamaktadır. Tanrı’nın her birimize olan sevgisi önümüzdeki sıkıntılı zamanlarda bizi güçlendirecek ve koruyacaktır.

Galatyalılar 6:7-9 ayetlerini okuyun. Son gün olayları bağlamında yazılmamış olmasına rağmen, bu ayette bahsedilen ilke neden canavarın işareti ve nasıl sadık kalabileceğimiz konularıyla yakından ilişkilidir? _____

Kuzu'yu Takip Edenler

Vahiy 13:1, 2 ayetlerini okuyun. Canavar nereden geliyor ve canavara yetkisini kim veriyor?

Vahiy 13. bölümün ilk canavarı gücünü, makamını ve büyük yetkisini ejderhadan alıyor. Vahiy 12:9 ve Vahiy 20:2 ayetleri ejderhayı Şeytan olarak tanımlıyorlar. Şeytan kurnaz bir düşmandır ve yeryüzünün güçleri aracılığıyla iş görmektedir. Vahiy 12:3-5 ayetleri bu “ejderhanın”-iblisin- “erkek çocuğu” doğar doğmaz onu yok etmeye çalıştığını söylüyor. Bu “erkek çocuk” daha sonra “hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü.” Bu, elbette Mesih'ten bahsetmektedir. Mesih çocuğu öldürmek isteyen Şeytan, Hirodes ve imparatorluk Roma'sı aracılığıyla iş görmeye çalıştı. İsa'nın yaşamının sonunda, bir Roma valisi olan Pilatus Mesih'i ölüme mahkûm etti, bir Roma celladı onu acımasız çarmıha çiviledi, bir Roma askeri O'nu mızrakla deldi ve mezarının başında Roma askerleri nöbet tuttu. Vahiy 13:2 ayetine göre, putperest Roma aracılığıyla iş gören ejderha, Şeytan, egemenlik makamını ortaya çıkan bu canavara verecektir.

“Aslında Şeytan'ı temsil eden ejderha, ikinci bir anlamda Roma İmparatorluğunu temsil etmektedir . . . Roma imparatorluğunun varisi olan, ejderhanın kendi gücünü ve tahtıyla birlikte büyük yetkisini alan güç açıkça papalık Roma'sıdır.”—*The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, 7. cilt, s. 817. Tarihçi A. C. Flick şöyle açıklıyor, “Siyasi Roma'nın küllerinden, ‘bir dev biçiminde’ büyük, faziletli Roma kilisesi yükseldi.”—A. C. Flick, *The Rise of the Medieval Church [Ortaçağ Kilisesinin Yükselişi]*, (1900) s. 150. *Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi*, 7. cilt, 817. sayfada alıntı yapılmıştır.

Vahiy 13:3 ve Vahiy 14:4 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde hangi zıtlığı görüyorsunuz?

Canavarı takip eden “bütün dünyanın” aksine, Tanrı “Kuzu nereye giderse ardı sıra” giden bir halka sahip olacaktır. Her zaman olduğu gibi, ya bir taraf ya ötesi olacak; ya İsa'nın yanında ya da İsa'nın karşısında. O zaman da, bugün olduğu gibi arası olmayacak, tarafsız kalmak mümkün olmayacak. Sıkıca İsa'ya bağlanmamak, bilinçli ya da bilinçsiz şekilde diğer tarafa bağlanmaktır.

“Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır” (Mat. 10: 22). Sonuna kadar dayanmaya ne kadar hazırsınız? _____

Yegâne Arabulucumuz İsa

Vahiy 13:4, 5 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde canavarın hangi ayırt edici işaretlelerini keşfediyoruz?

Vahiy'in canavarı putperest Roma'dan yükselen ve büyüyüp dünya çağında bir ibadet düzenine dönüşen sapkın bir dini güçtür. Vahiy 13:5 ayetine göre, o küfürbaz bir güçtür. Yeni Ahit'te küfür etmek Tanrı'nın imtiyazları ve yetkileri üzerinde eşit hak talep etmekle aynı şey kabul edilmektedir.

Luka 5:18-26 ve Yuhanna 10:33 ayetlerini okuyun. Bu ayetler küfrün hangi iki unsurunu tanımlıyor?

Önderler İsa'yı küfretmekle suçlamışlardı. İsa'nın durumunda bu suçlamalar haksızdı çünkü O Tanrı'nın her gücüne ve yetkisine sahiptir—günahlarımızı bağışlamak da buna dahildir. Bunun sebebi İsa'nın Tanrı olmasıdır. Ya da Kendisi'nin şu çok güçlü sözlerle ifade ettiği gibi: “Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun?” (Yu. 14:9).

Bu arada, 1. Timoteos 2:5 ayeti Tanrı ile insan arasında tek bir aracı olduğunu, onun da insan İsa Mesih olduğunu öğretiyor. Tersine, Roma kilisesi rahibin Tanrı ile günahkâr insanlık arasındaki aracı olduğunu öğretmektedir. Fakat rahibin kendisi de günahkâr bir insan olduğu için, o bir aracı olamaz çünkü onun da bir aracıya ihtiyacı bulunmaktadır. Küfür aynı zamanda herhangi kişinin Tanrı olduğunu ya da Tanrı'nın yerine geçtiğini iddia etmesi diye tanımlanmaktadır. Roma kilisesinin yetkili kaynaklarından iki ifadeyi inceleyelim:

“Papa o kadar büyük bir itibar sahibi ve o kadar yücedir ki, o sadece bir insan değildir . . . O sanki yeryüzündeki Tanrı'dır.”—Lucius Ferraris, “Papa,” *Prompta Bibliotheca kitabındaki* 2. makale, (1763), 6. Cilt, s. 25–29.

Papa 13. Leo şu sözlerle övünüyordu: “Biz [papalar] bu dünyada Her Şeye Gücü yeten Tanrı'nın yerini tutmaktayız.”—*The Great Encyclical Letters of Pope Leo XIII [Papa 13. Leo'nun Genelgeleri]*, (New York: Benziger, 1903), s. 193.

Bu iddialar, örneğin Mesih karşıtı [Anti-Christ], ifadesindeki karşıtlık belirlen sözcüğün [anti] her zaman karşısında olmak anlamına değil, aynı zamanda “yerine geçme” anlamına da geldiğini öğrendiğimizde daha da anlamlı bir hale gelmektedir. Yani Mesih-Karşıtı [anti-Christ] aynı zamanda “Mesih'in yerine geçmiş olan” anlamına gelmektedir. Alın size küfür!

EK ÇALIŞMA: “Gökteki büyük mücadelenin en başından beri, Şeytan’ın amacı Allah’ın yasasını ortadan kaldırmaktı. Bu amacı gerçekleştirmek için Yaratıcısı’na karşı isyan etti ve gökten kovulmasına rağmen aynı savaşı dünyada da devam ettirmektedir. İnsanları aldatmak ve onları Allah’ın yasasını çiğnemeğe yönlendirmek, onun kararlılıkla izlediği hedefi olmuştur. Bu hedefi ister yasanın tamamını bir kenara atarak, isterse emirlerinden yalnızca birini reddedererek gerçekleştirsin, sonuç aynı olacaktır . . . Şeytan, ilahî kurallardan nefret uyandırmak amacıyla, Kutsal Kitap’ın öğretilerini saptırmış ve bu şekilde meydana gelen yanlışlar Kutsal Yazılar’a inandığını söyleyen binlerce kişinin imanına yerleşmiştir. Gerçek ve yanlış arasındaki son büyük çatışma, Allah’ın yasası üzerinde uzun zamandır süren mücadelenin son aşaması olacaktır. İnsanların yasaları ile Yehova’nın ilkeleri arasındaki, Kutsal Kitap’ın dini ile masalların ve geleneklerin dini arasındaki bu savaşa artık başlıyoruz.—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 587.

Vahiy kitabı boyunca tapınma ve yaratılış ayrılmaz bir biçimde ilişkilendirilmiştir. İyi ile kötü arasındaki mücadelenin ve canavarın işareti etrafındaki meselelerin özü, Tanrı’nın ibadet edilmeye layık olup olmadığı konusunda çözülmektedir.

Daha önce de gördüğümüz üzere, Mesih’in Yaratıcı olması kavramı Sebt ibadetinin tam kalbinde yer almaktadır. İsa ısrarla Kendisi’nin “Rabbi” olduğunu söylediği günün önemini vurgulamaktadır (*Mat. 12:8, Mar. 2:28, Luk. 6:5*). Sebt günü bizim kimliğimizin ebedi bir hatırlatıcısıdır. Bize insan olarak kim olduğumuzu hatırlatmaktadır. Her insana değer atamaktadır. Bizim yaratılmış varlıklar olduğumuz ve bu sebeple Yaratıcımızın bağlılığımıza ve ibadet etmemize layık olduğu fikrini sürekli olarak desteklemektedir. İblisin Sebt gününden bu kadar nefret etmesinin sebebi işte budur. Sebt günü, Yaratıcımız ile birlik olmamızı sağlayan altın bağıdır işte bu sebeple sondaki nihai krizde çok önemli bir işleve sahip olacaktır.

Tartışma Soruları:

- 1. Deniz canavarının yetki sahibi olduğu iddiasının arkasındaki temel ilkeler nelerdir? Bu aynı davranışlar biz farkına varmadan yüreklerimize hangi yollarla yerleşmiş olabilir?**
- 2. Gerçek anlamda Şeytan’ın var olduğu düşüncesinin ilkel bir batıl inanç olduğunu ve eğitilmiş, en azından akıllı insanların bunu ciddiye alamayacağını savunanlara nasıl karşılık verebilirsiniz? Cevap verirken hangi savlardan yararlanabilirsiniz?**

‘Bunu Yapamam’

Andrew McChesney tarafından

Parti fikri kulağa mükemmel geliyordu. Zimbabve, Harare’deki bir kulüpte bir masa rezerve edilmişti. Alkol satın alınmıştı ve insanlar davet edilmişti. Ama Pastör gelmemişti. “Ne oldu?” Hubert daha sonra arkadaşını gördüğü zaman sordu.

“Bunu yapamam,” diye yanıtladı Pastör. “Ben bir pastörüm.”

Hubert bu açıklamayı daha önce de duymuştu. O ve Pastör, Harare’deki bir lisede öğretmenlik yaparken arkadaş olmuşlardı. On dokuz yaşındaki Hubert, üniversiteye girmeden önce öğretmenlik yapmak için bir yıl ara vermişti. Pastör, 25 yaşındaydı ve Yedinci Gün Adventistleri kilisesinde bir pastördü. Hubert partilere devam ediyordu ama Elder hiç birine katılmıyordu. Her zaman aynı açıklamayı yapıyordu, “Bunu yapamam. Ben bir pastörüm.”

Hubert daha önce hiç bir Adventist ile tanışmamıştı ve “Bu adam kilisesine sadık” diye düşünüyordu. Ancak Pastör’ün kiliseye gitme davetlerini reddediyordu.

Ertesi yıl Hubert, Gweru’daki Midlands Eyalet Üniversitesi’ne kaydoldu. Pastör’ü hatırlamaya devam etti ve hayatında ilk kez bir Adventist kilisesini ziyaret etti. İnsanlar sıcaktı ve arkadaş canlısıydı ve dinlediği vaaz içine işledi. Yarıyıl tatilinde teyzesini ziyaret ederken başka bir Adventist kilisesine gitti. Bu durum öyle bir noktaya geldi ki, ne zaman bir kilise görse içeri girmek istiyordu. Manevi yaşamında bir şeylerin eksik olduğunu hissediyordu.

Hubert, okulunun ikinci yılında Rusya’da okumak için burs kazandı. Orada bir Adventist kilisesi bulup bulamayacağını merak etti.

Bir Cumartesi, Moskova’da saat 8’de Mildred diye bir arkadaşı, onların ortak bir arkadaşının doğum günü partisine geldiğinde, Hubert sarhoştü. “Niye bu kadar geç geldin?” diye sordu Hubert.

“Kilisedeydim,” dedi Mildred.

“Bugün günlerden Cumartesi,” dedi Hubert “Kilise Pazar günü değil mi?”

“Yalnız ben bir Yedinci Gün Adventist’iyim” dedi Mildred.

Hubert kulaklarına inanamadı. Mildred onun ilgisini farketti ve onu bir sonraki Şabat Günü kiliseye gitmeye davet etti. Hatta Şabat sabahı metro istasyonunda onu bekledi. Ama Hubert, Mildred onu sarhoş gördüğü için utançından gidemedi. Mildred onun nerede olduğunu öğrenmek için aradığında Hubert kendisini, “Üzgünüm. Gelecek Şabat’ta geleceğim.” Derken buldu. Mildred, sözünü hatırlatmak için hafta boyunca onu aradı. Şabat günü Moskova Uluslararası Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi’ne giderken ona eşlik etti.

Bir yıl sonra Hubert, vaftiz olarak kendisini İsa’ya adadı. Pastör ile temasa geçti ve inancından şaşmadığı için ona teşekkür etti. Pastör çok sevindi!

Bugün, Hubert Nyabadza aktif bir kilise üyesidir. Kendisi, “Beni Yedinci Gün Adventist Kilisesi’ne götürdüğü için Tanrı’ya şükrediyorum” dedi.

Bu misyon öyküsü, Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin “IWillGo” stratejik planının 5 No’lu Manevi Büyüme Hedefini göstermektedir: “Bireyleri ve aileleri ruhla dolu yaşamlara yönlendirmek.”

Daha fazla bilgi için: IWillGo2020.org.

Tanrı'nın Mührü ye Canavarın İşareti 2. Bölüm

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Va. 12:6, 14; Dan. 7:25; 2Se. 2:3, 4; Yas. 6:8; Yas. 11:18; Çık. 20:8-11.

HATIRLAMA METNİ: “Tutsak düşecek olan Tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan Kılıçla öldürülecek. Bu, kutsalların sabrını ve imanını gerektirir.” (Vahiy 13:10).

On beşinci yüzyılda, kuzey İtalya Alplerinin tepesindeki Piedmont vadileri, Kutsal Kitap'tan anladıklarına sadık kalmaya azmetmiş bir halk olan Waldenslerin eviydi. Mesih'e olan sarsılmaz sadakatlerinin bir sonucu olarak, Waldensler acımasızca zulme uğradılar. M.S. 1488 yılında, Loyse vadisinde yaşayan Waldensler, imanları yüzünden Roma Kilisesi tarafından vahşice katledildiler.

Bir diğer zulüm dalgası on yedinci yüzyılda geldi. Savoy dükü 8000 kişilik orduyu bölgelerine girdi ve yerel halktan askerlerini kendi evlerinde misafir etmelerini talep etti. Waldensler onun istediğini yaptılar fakat bu askerlerin kurbanlarına kolay ulaşmaları için bir taktikten başka bir şey değildi. 24 Nisan 1655 saat sabah 4'te katliamın başlaması için işaret verildi. Bu seferki bilanço 4000 ölüydü.

Maalesef, tarih sıklıkla tekrarlanmaktadır. “Canavarın işareti” peygamberlik sözü, tarihte çok gerilere giden tanrısız bir din zulmü zincirinin son halkası hakkındadır. Geçmişin zulümleri gibi, o da herkesi bir takım belirli inançlara ve onaylanmış bir ibadet düzenine uymaya zorlamak için tasarlanmıştır. Fakat her zaman olduğu gibi, Tanrı taviz vermeyen bir halka sahip olacaktır.

Ölümcül Yara

Daha önce derste gördüğümüz gibi, Vahiy 13. ve 14. bölümlerdeki canavarlar dünya genelinde geçerli sahte bir ibadet düzenini temsil etmektedir. Fakat dahası da var.

Vahiy 13:5; Vahiy 12:6, 14 ve Daniel 7:25 ayetlerini okuyun. Bu güç, önceki yüzyıllarda dini görünümüne ne kadar uzun süre hakim olacaktır?

Canavar tarihte belirli bir zaman boyunca varlığını sürdürecekti. Simgesel zamanla ilgili peygamberlik sözlerinde bir peygamberlik günü gerçek bir yıla eşittir. Çölde 14:34 ayeti şöyle söylüyor: “her gün için bir yıl”-bu hesapla bir günü bir yıl sayarak Kutsal Kitap ilkesini uyguluyor. Yine, Tanrı şöyle diyor, “Sana... her yıl için bir gün ayırdım” (*Hez. 4:6*). Bu ilke, Daniel 9:24-27 ayetlerindeki 70 hafta gibi zamanla ilgili peygamberlik sözlerinin yorumlanmasında doğru olduğunu kanıtlamıştır. Vahiy 13:5 ayetinde bahsedilen 42 aylık zaman süresini hesaplırsak, 1260 peygamberlik gününe, yani 1260 gerçek yıla ulaşırız. Eski takvimlerde her yılda 360 gün bulunmaktaydı.

Dördüncü yüzyılda, Roma İmparatoru Konstantin Hristiyanlığı tüm imparatorlukta meşru kıldı. M.S. 330 yılında imparatorluğunun doğu ve batı vilayetlerini birleştirmek amacıyla başkenti Bizans’a taşıdığına, bu durum Roma’da bir yönetim boşluğu oluşmasına yol açtı. O dönemde bu boşluğu dolduran papa oldu. Papa sadece güçlü bir dini önder olmakla kalmadı, aynı zamanda tüm Avrupa’da tanınan bir siyasi güce dönüştü. M.S. 538 yılında Roma imparatoru Jüstinyen, Roma piskoposunu resmen imanın savunucusu ilan etti. M.S. 538 ile M.S. 1798 yılları arasında ortaçağ kilisesi büyük nüfuz sahibiydi ve bu haftanın dersinin başlangıcında bahsettiğimiz korkunç zulüm de bu nüfuzun sonuçlarından biriydi. M.S. 1798 yılında Napolyon’un generali Berthier, papayı tutsak olarak, tam tarihinde peygamberlik sözünün tamamlanmasını sağladı.

Berthier ve ordusu Papa 6. Pius’u tutsak aldı ve törensiz bir şekilde onu papalık tahtından uzaklaştırdı. Papalığa indirilen darbe ciddi idi fakat Vahiy 13:12 ayetine göre ölümcül yara iyileşecek ve dünya bu güçten daha çok fazla şey duyacaktı.

Kutsal Kitap’taki peygamberlik sözlerinin ne kadar muazzam olduğunu ve Tanrı’nın gelecekteki olayları bildiğini bize ne şekilde gösterdiğini düşünün. Bu gerçek, Rab’bin vaatlerine, hatta henüz tamamlandığını görmediğimiz vaatlerine güvenebileceğimiz konusunda bize ne öğretilmelidir?

İmandan Dönüş

2. Selanikliler 2:3, 4, 9-12 ayetlerini okuyun. Pavlus son günler hakkında ne öngörüyor? Canavara, Mesih karşıtı güce hangi ayırt edici özellikler atfediyor?

Elçi Pavlus Hristiyan toplumunun Tanrı'nın Sözü'ndeki doğrulardan döneceğini söyleyerek uyarıda bulunuyor. O, Yeni Ahit kilisesinin içinde çoktan var olan sapkınlık tohumları konusunda endişeliydi çünkü o tohumlar takip eden yüzyıllarda, Mesih'in ikinci gelişinden önce büyüyip geliyecekti. Tanrı'nın Sözü'nü bozan sahte bir müjde kilisenin içine girecekti.

Bu sapkınlığın arkasında Şeytan bulunmaktadır. Gerçek “yasa tanımaz adam” odur ve “O adam ki, Allah denilen, ya da tapınılan her nesneye karşı durur ve kendisini yükseltir” öyle ki “Allah'ın tapınağında” oturur (2Se. 2:4 [CAN]) Fakat “büyük aldatıcı” amaçlarını gerçekleştirmek için insan araçlar vasıtasıyla iş görmektedir. Daniel ve Vahiy kitaplarındaki tanımlayıcı nitelikler, Daniel 7. bölümdeki küçük boynuz, Vahiy 13. ve 14. bölümlerdeki canavar ve 2. Selanikliler 2. bölümdeki “yasa tanımaz adamın” aynı varlığı temsil ettiğini göstermektedir.

Yedinci Gün Kutsal Kitap Şerhi şu şekilde açıklıyor: “Daniel'in putperest Roma'nın yerine geçen küfürbaz güçten bahseden peygamberlik sözleriyle, Yuhanna'nın parsa benzeyen canavar tasviri, üç tarif [küçük boynuz, canavar ve yasa tanımaz adam] arasındaki pek çok benzerliği ortaya koymaktadır. Bu durum, Daniel, Pavlus ve Yuhanna'nın aynı güçten, papahktan bahsettikleri sonucuna varmamıza yol açmaktadır.”—7. Cilt, s. 271.

Kutsal Kitap peygamberlik sözünün, Tanrı'nın Sözü'nden taviz vermiş, müjdenin yerine insan geleneklerini koymuş ve Kutsal Kitap gerçeğiyle bağını koparmış bir din düzenini tarif ediyor olduğunu unutmamamız çok önemli. Akıl almaz bir sevgiyle dolu olan Tanrı, bu peygamberlik sözlerini bir halkı İsa'nın gelişine hazırlamak için vermiştir. Bunlar Tanrı'nın Sözü'nden ayrılmış olan sapkın din örgütlerinin azarlanmasıdır fakat onların içinde bulunan kişiler ikinci plandadır (bkz. Va. 18:4). Bizim mesajımız milyonlarca kişiyi aldatmış bir düzen hakkındadır. Aldanmış olsalar da Mesih bu kişileri çok sevmektedir. Biz de onlara bunu göz önünde bulundurarak davranmalıyız.

“İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur” (Mat. 7:12). Vahiy 13. ve 14. bölümdeki canavar güçleri söz konusu olduğunda bu ilkeyi nasıl hayata geçirmeliyiz? _____

Şeytan'ın Son Taktiği

Anketler kurumlara ve devletlere güvenin son derece azalmış olduğunu gözler önüne seriyor. Milyonlarca kişi, “dünyayı yönetmeye ahlâken uygun insanlar nerede?” diye merak ediyor. Vahiy kitabındaki peygamberlik sözleri canavarın, dini/siyasi bir birliğin himayesi altında bu işlevi yerine getirdiğine inanılan güç olacağını tespit ediyor.

Vahiy 17:12-14 ayetlerini okuyun. Yuhanna yeryüzü tarihinin bu son sahnelerini nasıl tarif ediyor? Burada hangi güçlü karşıtlık bulunmaktadır?

Yuhanna bu ayetlerde üç çok önemli noktadan bahsetmektedir. Birincisi, siyasi güçler “düşünce birliği” içindedirler ve “güçlerini ve yetkilerini” canavara vermektedirler. İkincisi, bu yanlış yığıcı Kuzu İsa'ya karşı savaşmaktadır. Üçüncüsü, yeryüzünün son savaşında, Mesih ve takipçileri zafer kazanmaktadır. Canavar kazanmıyor; İsa kazanıyor.

İblisin ulusları birleştirmek için nasıl bir taktik uygulayacağını hiç merak ettiniz mi? Tarih, sıklıkla tekerrür eder. Roma imparatorluğunun yıkılmasından değerli dersler öğreniyoruz. Kuzeyden gelen Germen istilacılar Batı Avrupa'yı tehdit ettiğinde, Roma İmparatoru Konstantin dine dönmüştü. Devletin gücüyle birleşen kilise yetkisi, Konstantin'in tam ihtiyacı olan maşaydı. Dördüncü yüzyılda, Pazar gününün kutsallığının sürekli olarak güçlendirilmesi, kriz zamanında imparatorluğu bir arada tutmak için hesaplanmış bir siyasi ve dini hareketti. Konstantin imparatorluğunun birlik olmasını istiyordu ve Roma kilisesi de imparatorluğun “ihtida” etmesini istiyordu. Tanınan tarihçi Arthur Weigall şöyle açıklıyor: “Kilise Pazar gününden kutsal bir gün yarattı. . . Bunun sebebi büyük ölçüde Pazar gününün her hafta kutlanan güneş festivali olmasıydı. Gelenekle halka sevdirmiş olan putperest kutlamalarını devralıp onlara Hristiyan önemi atfetmek belli başlı Hristiyan politikalarından biriydi.”—*The Paganism in Our Christianity [Hristiyanlığımızdaki Putperestlik]* (New York: G. P. Putnam's Sons, 1928), s. 145.

Büyük kriz zamanında, tüm dünya acı çekerken ve korku içerisindeyken, insanlar istikrar ve korunma sağlayacak birine çok ihtiyaç duyacaklar. Tiranlık geçmişte bu şekilde ortaya çıktı ve bunun tekrar gerçekleşmeyeceğini düşünmek için bir sebebe sahip değiliz. Peygamberlik sözüne göre bu son olaylara bir şey sebep olacak.

Tüm bunların nasıl gerçekleşeceğini anlamak kolay olmasa da, dünya çok büyük değişikliklerin hem de son derece hızlı bir şekilde gerçekleştiğini daha önce gördü. Bizi bekleyen şeyin ayrıntılarını bilmiyor olsak da, her ne gelecek ise ona hazırlıklı olmamız gerekmektedir.

Canavarın İşareti

Vahiy 14:9 ayetini okuyun ve Vahiy 14:12 ayeti ile karşılaştırın. Canavarın işareti nereye koyuluyor? (Bkz. Yas. 6:8, Yas. 11:18.) Tanrı'nın halkını canavarın işaretini alanlardan hangi iki özellik ayırmaktadır?

Bir topluluk canavara tapmıyor, diğeri ise Tanrı'nın buyruklarını yerine getiriyor (dördüncü buyruk, yani canavarın değiştirmeye çalıştığı buyruk buna dahildir) ve İsa'nın imanını sürdürüyor. Karşıtlık işte budur. İblis deniz ve kara canavarları aracılığıyla iş görerek, ibadetin tam merkezine, yani Sebt gününe saldırıp Tanrı'nın yetkisini zayıflatmaya çalışıyor. Canavarın işareti alna ya da ele koyuluyor. Alın bilincin, mantığın ve muhakemenin yer aldığı zihnin bir simgesidir; öte yandan el davranışlar ve edimlerin simgesidir.

Dini özgürlüğümüzü kısıtlayan yasaların geçirileceği günler sandığımızdan da hızlı bir şekilde yaklaşıyor. İtina ile Tanrı'nın Sözü'nü yerine getiren ve Rab'bin gerçek Sebt gününü tutanlar birliğe ve toplum yararına karşı gelenler olarak damgalanacaklar.

“Kutsal Kitap'ın Şabat'ını yüceltenler kamu düzeninin düşmanları olarak, toplumun ahlâk sınırlarını bozmakla, anarşiye ve yozlaşmaya neden olmakla ve yeryüzünün Allah'ın yargısına uğramasının sorumlusu olmakla suçlanacaklardır. Vicdani bilinçleri dikbaşlılık, inatçılık ve otoriteye saygısızlık olarak değerlendirilecektir. Yönetime karşı muhalefetle suçlanacaklardır.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 597.

Roma kilisesi Pazar günününün, onun kilise yetkisinin “işareti” olduğunu savunmaktadır. “Katolik kilisesi elbette değişimin onun işi olduğunu savunmaktadır . . . Ve iş de onun dini konulardaki kilise gücünün ve yetkisinin bir işaretidir.”—*The American Catholic Quarterly Review* [Amerikan Katolik Üç Aylık Bülteni], Ocak 1883.

Vahiy kitabı gelecekte, uluslar arası bir kriz gerçekleştiğinde dünyamızın kökten bir siyasi, toplumsal, dini ve ahlâki dönüşümden geçeceğini, bu krizde Pazar gününü tutmanın mecbur tutulacağını ve “canavarın işaretine” dönüşeceğini öngörmektedir. Tekrarlayalım, tüm bunların nasıl olacağı bize anlatılmamıştır. Kutsal Yazı bize sadece kaba bir taslak vermektedir fakat bu taslak büyük mücadelenin canavara ya da Yaratan'a tapınmak meselesinde doruğa ulaşacağını ve Yedinci Gün Sebt'i'nin merkezi bir işlevi olacağını gösterecek kadar yeterlidir.

İnsanlık tarih boyunca ne şekilde ya Tanrı'nın ya da Şeytan'ın tarafında olacak şekilde bölünmüştür? Neden bir orta yol olması mümkün değildir? Biz, gerçekte hangi tarafta olduğumuzdan nasıl emin olabiliriz?

Sebt Günü Sınavı

Bu yaklaşan zulüm için bugünden bile zemin hazırlanıyor olabilir. 6 Haziran 2012 tarihinde Papa 16. Benedict, Roma'daki St. Peter's meydanında toplanan 15.000'den fazla kişiye, Pazar gününün herkes için bir dinlenme günü olması gerektiğini, bu sayede insanların aileleriyle ve Tanrı'yla birlikte olmakta özgür olacaklarını söyleyerek ivedi bir çağrıda bulundu. "Pazar gününü savunan kişi insanın özgürlüğünü savunmaktadır," diyordu. Bu elbette başkalarının da, Kutsal Kitap'ın Sebt günü yerine bu günü tutmalarını talep etmekle aynı şey değildir fakat "dinlenme gününün" Pazar günü olması düşüncesinin kesinlikle asıl mesele olduğunu göstermektedir. Er ya da geç, yasalar geçirilecek ve Tanrı'nın Sözü'nü itinayla yerine getirip gerçek Sebt gününü tutanlar toplum yararına muhalefet eden kişiler olarak damgalanacaklar.

Bu kriz zamanında Tanrı'nın sadık halkı, O'nun lütfü ve O'nun kudreti sayesinde, O'nu takip etme inançlarına sıkı sıkıya tutunacaklardır. Onlar asla baskıya boyun eğmeyecekler.

Onlar, canavarın işaretini değil, Tanrı'nın mühürünü alacaklar. Eski zamanlarda mühürler resmi belgelerin hakiki olduğunu tasdik etmek için kullanılırdı. O halde Tanrı'nın, yasasının içine yerleştirilmiş olan mühürünü bulmayı ummalıyız. Eski mühürler ayırt edici, bireyselleştirilmiş bir işaretti. Yeşaya peygamber şöyle diyor, "Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimini koru, öğretimini mühürle!" (Yşa. 8:16).

Mısır'dan Çıkış 20:8-11 ayetlerini okuyun. Sebt buyruğunda bir Kutsal Kitap mühürünün hangi unsurlarını görüyorsunuz? Sebt buyruğu tüm diğer buyruklardan hangi biçimde farklıdır?

Dördüncü buyruk, hakiki bir mühürün üç unsurunu barındırmaktadır. Birincisi, mühürü vuranın adıdır: "Tanrın RAB" (Çık. 20:10). İkincisi, mühürü vuranın unvanıdır: Yaratmış olan Rab, ya da Yaratan (bkz. Çık. 20:11). Ve üçüncüsü, mühürü vuranın yetki alanıdır: "Yer gök, deniz ve bütün canlılar" (Çık. 20:11). Vahiy 7:1- 3 ayetlerine göre, Tanrı'nın mühürü sadece zihinlerimizi simgeleyen alnlarımıza koyulmaktadır. İsa bizim seçme özgürlüğümüze saygı duyuyor. O, Tanrı'nın Sözü'nde bulunan imanımızın çapasından ayrılmayalım diye, bizi Kutsal Ruh'u vasıtasıyla zihinlerimizi şekillendirmesine izin vermeye davet ediyor (Ef. 4:30). Böylelikle, imanlıların "Tanrı'nın buyruklarını yerine getirenler ve İsa'ya imanlarını sürdürenler [İsa'nın imanına sahip olanlar]" (Va. 14:12) olduklarını anlıyoruz ve canavarın değiştirmeye çalıştığı tek buyruk olan dördüncü buyruk da bu buyruklar arasındadır. (Dan. 7:25).

Dini özgürlüğümüzün kısıtlanmasına yol açma olasılığı bulunan, şu anda gelişmekte olan hangi koşulları gözlemliyorsunuz? Aynı zamanda hangi engeller varlığını sürdürmektedir?

EK ÇALIŞMA: “Protestanlık Roma gücünün elini yakalamak için körfezin üzerinden elini uzattığında, ruhçulukla el sıkışmak için uçurumun üzerinden elini uzattığında, ülkemiz [Amerika Birleşik Devletleri] bu üç başlı birliğin etkisi altında Protestan ve cumhuriyetçi bir devlet olarak anayasasının tüm ilkelerini inkâr edip papalık kaynaklı yanlışların ve aldatmacaların yayılmasına ortam hazırladığında, Şeytan’ın hayret verici işlerinin zamanının geldiğini ve sonun yakın olduğunu anlayacağız.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 5. cilt, s. 451.

“Vahiy kitabındaki öyküde... Pazar gününün düşman güçlerin ibadet günü olduğunu görmezden gelme eğilimindeyiz. Pazar günü, ejderhanın inanılmaz kurnazlığını ve yanıltmacasını gözler önüne seren son derece önemli bir simgedir. . . Allah’ın yasasında yapılan bu değişiklik, tek bir basit eylemde evrensel mücadelede ejderhanın Tanrı’dan ne kadar nefret ettiğini ifade etmektedir. Basitliği son derece aldatıcıdır. Ejderha, kendisini ibadetin gerçek odağı olarak tarif ederek ve Allah’ın yasasının haksız olduğunu, bu sebeple değiştirilmesi gerektiğini öne sürerek evrende Allah’ın yerini gasp etmek istemiştir. Ejderha On Emir’in içindeki en kritik yerde, Allah’ın Yaratıcı ve Kurtarıcı olduğunun ve sadece O’nun ibadet edilmeye layık olduğunun belirtildiği yerde yasayı değiştirmiştir (*Çık. 20:8-11; Yas. 5; bkz. Va. 4:11; 5:9, 13, 14*). Yasanın değiştirilmesi sadece ejderhanın Tanrı’nın iradesine (yasaya) olan nefretini değil, aynı zamanda ibadetin odağı olarak Tanrı’nın yerini gasp etme girişimini gözler önüne sermektedir. . . Bu değişimin yasada evrenselleşmesi ona zafer kazandıracaktır.”—Ángel Manuel Rodríguez, “*The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels’ Messages unpublished manuscript [Evrensel Çatışmanın Sonu: Üç Meleğin Mesajının İşlevi]*,” s. 53, 54.

Tartışma Soruları:

1. Son olayların beklentisi hatta umuduyla yaşıyor olsak da, fanatizme düşmemeye, tarih belirlememeye ya da ilham aracılığıyla bize açıklanmış olanın ötesinde spekülsayonda bulunmamaya neden çok dikkat etmeliyiz? Bunu yapmanın tehlikeleri nelerdir? Geçmişte insanların gerçekleştireceğini söylediği olaylar beklediği şekilde gerçekleşmediğinde sonuçlar ne olmuştur?
2. Yukarıdaki tartışma sorusunda bahsettiğimiz tehlikelerden kaçınırken, bizim canavarın işareti ve zulümle ilgili senaryomuzun gerçekleşmeyeceğini çünkü dünyanın bugünkü durumunda bunun mümkün görünmediğini söyleyenlere nasıl cevap vermeliyiz? Bu düşünce biçimi görünürde mantıklı olsa da neden aslında hiç mantıklı değildir? (Sonuçta dünyada ne kadar kısa sürede büyük değişiklikler olduğuna bakın.)

Okul Birikimleri

Andrew McChesney tarafından

Ukrayna'da, derslerin ilk gününde, bir Yedinci Gün Adventistleri ilkokulunun önünde lüks bir araba durdu. Ellerinde çiçek buketleri taşıyan iki çocuk, ebeveynleri ile birlikte arabadan çıktı. Ukraynalı çocuklar genellikle okulun ilk gününde öğretmenlerine çiçek sunarlar. Baba, okul müdürüne "Çocuklarımızın sizin okulunuzda okumasını istiyoruz" dedi.

"Korkarım bu imkansız," diye yanıtladı müdür. "Yerimiz yok."

Baba ısrar etti. "Bütün öğrenciler için yeni sıra ve sandalyeler alacağız ve öğrenim ücretinin iki katını ödeyeceğiz" dedi. "Lütfen çocuklarımızın burada okumasına izin verin."

Müdür, babanın beklentilerinin çok yüksek olduğunu düşündü.

"Final sınavlarını yapmak için devlet akreditasyonumuzun olmadığını biliyorsunuz," dedi. "Çocuklarımızın final sınavlarını devlet okulunda vermesi gerekecek."

"Sorun değil," dedi anne. "Akreditasyon almanıza yardımcı olacağız."

"Buranın bir Yedinci Gün Adventistleri okulu olduğunu biliyorsunuz, değil mi?" dedi müdür.

Adventistler, eski Sovyetler Birliği'ndeki birçok kişi tarafından bir mezhep olarak görülüp, reddediliyorlardı. Ama baba bunun bir Adventist okulu olduğunu biliyordu ve caymadı. "Evet ve çocuklarımızın burada okumasını istiyoruz" dedi.

Anne, ailenin birkaç hafta önce tatillerini Karadeniz'de geçirdiklerini ve orada çocukların bu okuldan yeni arkadaşlar edindiğini anlattı. Her akşam, çocuklar heyecanla ailelerine bu okulu anlatmış ve bu okula başlamak için yalvarmışlardı. Sonra anne kartvizitini müdüre verdi. O bir sulh hakimiydi. Kocası ise yüksek rütbeli bir subaydı.

Çocuklar okulda ikinci ve üçüncü sınıftan başladılar ve hemen sevdiler. Ancak haftalar geçtikçe, sınıf arkadaşlarının ebeveynlerinin onlara okuduğu gibi Uncle Arthur's Bedtime Stories (Arthur Amca'nın Uyku Vakti Öyküleri)'ni okumaları için ailelerine yalvarmaya başladılar. Anne çocuklara öğretmenden kitabı onlara satmasını istemelerini söyledi. "Kitabı alınca size her gece okuyacağım," dedi. Çocuklar kitabı satın aldı ve o her gece onlara okudu.

Aylar geçti ve çocuklar Şabat Okulu'na ve kiliseye gitmek istediler. Ebeveynleri onları her Şabat günü götürdü. Ertesi yaz, ailenin Karadeniz tatili sırasında Adventistleri ilk kez duymasından bir yıl sonra, hem anne hem de baba vaftiz oldu.

Bölgesi Ukrayna'yı da içeren Avrupa-Asya Bölümü'nün eğitim direktörü Ivan Riapolov (fotoğrafta), "Adventist eğitimi kilisenin misyonuyla yakından bağlantılıdır" dedi. "Adventist eğitimi ile Adventist misyonunu birbirinden ayıramazsınız. Okulların açıldığı her yerde kilise büyür."

Dünya çapında Yedinci Gün Adventist eğitimini destekleyen misyon sunularımız için teşekkür ederiz.

Tanrı'nın Görkemiyle Işıl Işıl

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 1Se. 5:1–6; Yu. 8:32; Va. 18:1; Va. 4:11; Çık. 33:18, 19; Va. 5:6, 12; Va. 13:8.

HATIRLAMA METNİ: “Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı” (Vahiy 18:1).

Er ya da geç son olaylar gerçekleşecek. Tam olarak nasıl ve ne zaman olacağı bize söylenmemiştir. Fakat bilmemiz gereken kadarı bize söylendi. Sebte Gününü tutmak yerine Pazar gününü tutmayı zorla kabul ettiren bir çeşit yasa yürürlüğe girecek. Vahiy kitabı söz konusu olan çok önemli meseleleri, dahil olan çok önemli oyuncularını ve insanlar –“Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes” (Va. 13:8)– “göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana” (Va. 14:7) değil de canavara ve heykeline tapındıklarında neler olacağını geniş kapsamlı olarak bize açıklamıştır. Diğer bir deyişle, Rab İsa Mesih'i takip etmeyi ve O'nun buyruklarına itaat etmeyi seçmiş olan herkesin adı yaşam kitabında yazılı bulunmaktadır. Tanrı'ya kayıtlı olmak, insana kayıtlı olmaktan çok daha iyidir.

Tanrı bu mesajı dünyaya vaaz etsinler diye Yedinci Gün Adventist kilisesini ortaya çıkardı. Bu sebeple, biz kendimiz İsa'daki gerçeğe dönüşmüş olmalıyız. Vahiy 14:6 ayetindeki, O'nda bulunan kurtuluşumuzun güvencesi olan Mesih'in bizim için ölmesine odaklanan “sonsuz dek kalıcı” müjde ile değiştirilmiş ve yenilenmiş olmalıyız.

*17 Haziran Sebte Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Son Krize Hazırlık

1. Selanikliler 5:1-6 ayetlerini okuyun. Elçi Pavlus insanlık tarihinin son günleri hakkında bize ne nasihat veriyor?

Elçi Pavlus Selanik'teki imanlıları Mesih'in gelişi konusunda "ayık" ve "uyanık" olmaya teşvik etmişti. Pavlus o zaman imanlılara bunu söylediye, bugün olsa bize ne söylerdi?

Pavlus ayrıca, onların "ışık çocukları" (*1Se 5:5*) olduklarını, o günün [Mesih'in döndüğü gün] onları "hırsız gibi" (*1Se 5:4*) yakalayamayacağını çünkü "karanlıkta" (*1Se 5:4*) olmadıklarını söylemişti. İsa, "uyanık kalın" ifadesini samimi, yürekten dua etmekle ilgili olarak kullanmıştı (*Mat. 24:42, Mat. 26:40, 41*). Uyanık kalmak manevi açıdan alarm durumunda olmaktır. Ayık zihinli olmak, içinde yaşadığımız zamanlar konusunda ciddi olmak ve gerçekten önemli olan konulara odaklanmaktır.

Ellen G. White şöyle ekliyor: "Gerçeği bilen bizler, kısa bir süre sonra dünyanın üzerinde patlak vererek herkesi şaşkınlığa uğratacak şey için hazırlanmalıyız."—*Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 8. cilt, s. 28.

Bu, dünya için bir sürpriz olsa da, bizim için sürpriz olmamalı. Ne zaman gerçekleşeceğini bilmiyor olsak da, onun yaklaştığını anlayacak kadarını görebiliyoruz ve bu sebeple şimdi, bugün hazır olma günüdür.

Daniel 2. bölümü okuyun ve gelip geçen krallıkların sıralamasının tam olarak Daniel'in öngördüğü gibi gerçekleşmiş olduğuna dikkat edin. Bu, Tanrı'nın olacağını söylediği şeyin gerçekleşeceğine, sahiden gerçekleşeceğine güvenebileceğimiz konusunda bize ne öğretilmiştir?

İsa bu son gün mesajlarını, gelecek olan olayları bilim ve ona hazırlıklı olalım diye bize verdi. Daniel ve Vahiy'in peygamberlik sözleri günümüzün kâhnilik armağanıyla birleştiğinde, bu dünyanın üzerine neyin gelmekte olduğuna dair bize ilahi bir görüş kazandırmaktadır. Tanrı'nın Sözü'ndeki peygamberlik sözleri önceden kurtuluş tarihinin taslağını vermektedir ve Daniel 2. bölüm de Tanrı'ya güvenebileceğimize dair güçlü ve akılcı kanıt sağlamaktadır.

Pavlus başkaları gibi "uyumayın" diyor. Bu ne anlama geliyor? Aslında uyuyup uyumadığımızı nasıl anlayabiliriz? Eğer uyuyor isek bizi ne uyardırabilir?

Gerçeği Bilmek

Yuhanna 8:32, Yuhanna 7:17 ve Yuhanna 17:17 ayetlerini okuyun. İsa, gerçeği ve nerede bulunduğunu bilmekle ilgili hangi vaatlerde bulunuyor?

Tanrı'nın halkına son çağrısı, Babil'in yanlışlarından kaçmaları ve O'nun sözünde bulunan ölümsüz gerçeğin ışığında yürümeleridir. Her şeyin anahtarı Kutsal Kitap'tır. İnsanlar Kutsal Kitap'a bağlı kaldıkça ve O'nun öğretilerini yerine getirdikçe son krizde, özellikle de Sebt günü konusunda aldatılmayacaklardır.

İkinci meleğin mesajı bizi yanlış değil gerçeği, geleneği değil Kutsal Yazı'yı, sahte öğretinin yanlıgılarını değil Tanrı'nın Sözü'nün öğretilerini kabul etmeye çağırıyor.

İlk iki meleği takip eden üçüncü meleğin mesajı canavarın işareti konusunda uyarıda bulunuyor. Kutsal Kitap'ın peygamberlik sözleri boyunca canavar bir siyasi ya da dini gücü temsil etmektedir. Vahiy 13. ve 14. bölümlerin deniz canavarı dünya çapında bir tapınma düzeni olarak Roma'dan yükselmektedir. Bu Roma gücü etkisini tüm dünyaya yayıyor. O sonunda kilise ile devleti birleştirecek bir harekete dönüşecek. Hedef, ekonomik karışıklığın, doğal afetlerin, toplumsal kargaşanın, uluslar arası siyasi krizlerin ve dünya çapında keşmekeşin yaşandığı bir dönemde, dünya birliğini elde etmek olacak.

Amerika Birleşik Devletleri de sonunda bu dünya çapındaki ittifakta başa geçecek. “Şeytan, iki büyük yanlıgı olan ruhun ölümsüzlüğü ve pazar gününün kutsallığı öğretileri aracılığıyla insanları hilelerinin etkisi altına alacaktır. Bunlardan birincisi ruhçuluğun temellerini atarken, ikincisi Roma'yla duygudaşlık bağı meydana getirir. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Protestanlar ellerini uçurumun üzerinden uzatarak ruhçulukla el sıkışmada başta geleceklendir; sonsuz derinliklerin ötesine uzanarak Roma'nın gücüyle el sıkışacaklardır, böylece bu ülke, bu üçlü ittifakın etkisi altında, Roma'nın adımlarını izleyerek vicdan özgürlüğü haklarını çiğneyecektir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 593.

Bu mesajlar Mesih'in imanlı takipçilerine yapılan, yüreklerinde yaşamakta olan İsa'nın yaşayan imanı yoluyla Tanrı'nın buyruklarını yerine getirme çağrısıyla sona ermektedir (*Va. 14:12*).

İsa'nın “gerçek sizi özgür kılacak” sözlerinden ne anlıyorsunuz? Bu ne anlama geliyor? Gerçek sizi nasıl özgür kıldı? Bu bağlamda “özgür” olmak ne anlama geliyor? _____

Reform Devam Ediyor

Tanrı, yegâne öğretileri Kutsal Kitap, yegâne kurtuluş kaynakları Mesih, yegâne güç kaynakları Kutsal Ruh ve tüm umutlarının gayesi Rabbimizin dönüşü olan, geçmişin Reformcularının omuzlarında yükselecek bir son zaman halkı yetiştirdi. Yanlışın ve geleneğin karanlığı altında uzun zamandır gizlenmekte olan gerçekler, Kutsal Kitap'ın Sebt günü de dahil olmak üzere Rabbimizin dönüşünden hemen önce dünyaya duyurulacaktır.

Üç meleğin mesajı, Reformu tamamlaması ve yeryüzündeki işinin tamamlanmasında İsa'ya katılması için bu son gün hareketini başlatmıştır. Kutsal Kitap'ın son kitabındaki büyük peygamberlik sözleri, Tanrı'nın son mesajını dünyaya duyurmak için hayal kırıklığından ortaya çıkan bir ilahi kader hareketini açığa vurmaktadır. Vahiy 14. bölümde sonsuz müjdenin iyi haberlerini tün dünyaya yayan dünya çapında bir kilise tarif edilmektedir.

Vahiy 14. bölümün üç meleğine, Vahiy 18. bölümde dördüncü bir melek katılmaktadır. Bu melek üç meleğin mesajının duyurulmasına destek olur ve böylece "Yeryüzü [O'nun] görkemiyle" aydınlanır (*Va. 18:1*). 18. bölüm insanlık tarihinin doruğuna ulaşmasının yolunu açan önemli olaylara ve müjdenin nihai, mutlak zaferine odaklanmaktadır.

Vahiy 18:1 ayetini okuyun. Yuhanna bu melek hakkında hangi üç bilgi veriyor? (*Ayrıca bkz. Hab. 2:14.*)

Tapınağın taht odasındaki Tanrı'nın görkemli huzurundan gelen melek, Tanrı'nın son merhamet mesajını duyurmak ve dünya gezegeninin başına ne geleceği konusunda yeryüzü sakinlerini uyarmakla görevlendirilmişti.

Ayet meleğin "büyük yetkiye sahip" olduğunu söylüyor. (*Va. 18:1*). Yeni Ahit'te "yetki" için kullanılan Grekçe sözlük *exousia*'dır. İsa bu sözcüğü Matta müjdesinde, öğrencilerini dışarı göndermek konusundan bahsederken kullanmaktadır. Matta 10:1 ayetinde İsa öğrencilerine kötülüğün hükümlerleri ve güçleri üzerinde "yetki" veriyor. İyi ile kötü arasındaki savaşta zafer kazansınlar diye onları ilahi kudretle donatarak dışarı gönderiyor. Matta 28:18, 19 ayetlerinde onları bir kez daha dışarı gönderiyor fakat bu sefer gidip "bütün ulusları [O'nun] öğrencileri" olarak yetiştirmeleri için gökte ve yeryüzünde "bütün yetki" ile donatılmış olarak.

Son günlerdeki olaylar ne şekilde (aşlında her zaman olduğu gibi) sonunda gelip yetki meselesine dayanıyor? Kimin yetkisine göre hareket ediyoruz: Tanrı'nın mı, kendimizin mi, canavarın mı yoksa bir başkasının mı? Siz şu anda kimin yetkisini takip ediyorsunuz?

Tanrı'nın Görkemi Yeryüzünü Dolduruyor

Vahiy 4:11, Vahiy 5:12 ve Vahiy 19:1 ayetlerini okuyun. Vahiy 18:1 ayetinde açıklandığı gibi Tanrı'nın yeryüzünü dolduran görkemiyle [yüceliğiyle] ilişkilendirilen sözcükler hangileridir?

Evrendeki iyi ile kötü arasındaki büyük mücadele aynı zamanda Tanrı'nın onuru ve itibarı hakkındadır. İsyankâr bir melek olan Şeytan Tanrı'nın haksız olduğunu, O'na tapınmamızı talep ettiğini fakat karşılığında az şey verdiğini ilan etmişti. İblis Tanrı'nın yasasının bizim özgürlüğümüzü kısıtladığını ve sevincimizi sınırladığını savunmaktadır.

İsa'nın yaşamı, ölümü ve dirilişi bu efsanenin yanlış olduğunu göstermiştir. Bizi yaratmış olan O, bizi kurtarmak için Kendisini bu dünyanın tımarhanesine atmıştır. O, Şeytan'ın suçlamalarını çarmıhta yanıtladı ve Tanrı'nın hem sevgi dolu hem de adil olduğunu ortaya koydu.

O'nun sevgisinin büyümesine kapılmış, O'nun onurunu düşünen son zaman halkı, O'nun yüceliğini-O'nun sevgi dolu, özverili karakterini bencil, tanrısız dünyaya açıklar ve yeryüzü Tanrı'nın karakteriyle aydınlanır.

Mısır'dan Çıkış 33:18, 19 ayetlerini okuyun. Tanrı görkemini Musa'ya nasıl gösteriyor? Tanrı'nın görkemi nedir?

Tanrı'nın görkemi O'nun karakteridir. Biz Tanrı'nın sevgisiyle dolduğumuzda ve karakterlerimiz kurtaran sevgi sayesinde değiştirildiğinde, yeryüzü de Tanrı'nın görkemiyle dolacak.

Kişisel yaşamlarımızda O'nun sevgisini göstermek, dünyaya O'nun görkemini, karakterini gösterir. Ruhsal karanlığa gömülmüş durumda olan dünyaya duyurulacak, göğün ortasında uçan üç meleğin taşıdığı son mesaj şudur, "Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin!" (Va. 14:7).

İyi işlerimizde ya da doğruluğumuzda veya iyiliğimizde kendimiz için bir yücelik bulunmamaktadır. "Mesih'in doğruluğu mesajı yeryüzününün bir bucağından öbür bucağına yankılanmalıdır . . . Bu, üçüncü meleğin işini sona erdiren Tanrı'nın yüceliğidir."—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 6. cilt, s. 19. Ellen G. White ayrıca şöyle yazmıştır: "İmanla aklanma nedir? Bu, insanın yüceliğini yere çalan ve onun için kendisinin kendi gücüyle yapamadığını yapan Allah'ın işidir."—*Testimonies to Ministers and Gospel Workers [Din Görevlilerine ve Müjde İşçilerine Tanıklıklar]*, s. 456.

Kendimize yücelik bulunmuyor fakat onun yerine Tanrı'ya yücelik var.

Kuzu, Boğazlanmış Kuzu

Vahiy kitabında pek çok simge bulunmaktadır, bunlar Kutsal Kitap'ın çok önemli simgeleridir; Bunlar, gökteki ejderha (Va. 12:3, 4, 7), göğün ortasında uçan melekler (Va. 14:6), kırmızı bir canavarın üstüne binmiş kadın (Va. 17:3) ve başka pek çok simgedir. Bu simgeler Tanrı'nın Sözü'nde bulunmaktadır; Kutsal Ruh onları oraya yazması için Yuhanna'ya ilham etmiştir ve simgeler bu kitabın sözlerini okuyan ve yerine getirenlere gerçeği açıklamakta önemli işlevlere sahiptir çünkü Kutsal Yazı şöyle demektedir, "Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır" (Va. 1:3).

Fakat Vahiy kitabı boyunca defalarca yeniden karşımıza çıkan başka bir imge daha bulunmaktadır. İmge nedir ve neyi temsil etmektedir?

Vahiy 5:6, 8, 12; Vahiy 7:17; Vahiy 14:1; Vahiy 15:3; Vahiy 19:7; Vahiy 21:22, 23 ve Vahiy 22:1. 3 ayetlerini okuyun. Kuzu simgesi ne anlama gelmektedir ve Vahiy kitabında neden pek çok kez karşımıza çıkmaktadır?

Elbette, kitabın ilk sözlerinde söylendiği gibi, bu "İsa Mesih'in vahyidir." O sadece Kuzu değil, "boğazlanmış" Kuzu'dur (Va. 5:6, 12; Va. 13:8). Yani, çarpmış İsa Mesih. Sadece tüm Kutsal Kitap'ın değil, aynı zamanda Vahiy kitabının ve üç Meleğin mesajının yüreği ve canı da işte buradadır. Kuzu'yu, boğazlanmış Kuzu'yu, bizim günahlarımız için kurban olan çarpmış İsa'ya mesajımızın odak noktası yapmadığımız sürece, çağrımıza sadık kalamayız, Tanrı'nın gerçekleştirmesi için bu kiliseyi büyüttüğü işi yapamayız.

"Bilinçli bir şekilde boğazlanmış Kuzu'yu öğretilerimizin ve görevimizin tam merkezine ve verdiğimiz her vaazın, yazdığımız her makalenin, ettiğimiz her duanın, söylediğimiz her ilahinin, verdiğimiz her Kutsal Kitap dersinin, yaptığımız her işin tam kalbine koymalıyız. Bırakın Kuzu'nun çarpmışta gösterdiği sevgi birbirimize olan davranışlarımızı dönüştürsün ve aynı zamanda dünyaya bakmamız için bizi harekete geçirsün."—Ángel Manuel Rodríguez, "The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages unpublished manuscript [Evrensel Çatışmanın Kapanışı: Üç Meleğin Mesajının İşlevi]," s. 70.

Yani, tehlikeli canavarlar, savaş açan ejderha, belalar, zulüm ve canavarın işareti tasvirleri arasında, önümüzde ve odağımızda Kuzu, boğazlanmış olan kuzu bulunmaktadır. Ve nihayetinde üç meleğin mesajının tüm konusu, sadece O ve O'nun bizim için yaptıkları, şu an yapıyor oldukları ve her şey sona ermeden önce yapacak olduklarıdır.

Boğazlanmış Kuzu'yu mesajımızın merkezinde tutmak, sadece diğerlerini ona yönlendirmek için değil, aynı zamanda kendi ruhsal yaşamınız için de neden çok önemlidir?

EK ÇALIŞMA: “Tanrı’nın hizmetkârları, yüzleri aydınlanmış ve kutsal adanmışlıkla parlayarak, her yeri dolaşarak gökten gelen bildiriye duyuracaklardır. Tüm yeryüzünde binlerce sesle uyarı verilecektir. Mucizeler yapılacak, hastalar iyileştirilecek, iman edenleri belirtiler ve harikalar izleyecektir. Şeytan da yanıltıcı harikalarla çalışacak, hatta insanların gözü önünde gökten ateş yağdıracaktır. Vahiy 13:13. Böylece yeryüzünün sakinleri duruşlarını belirlemeye yönlendirileceklerdir.

“Bildiri, tartışmalardan çok Allah’ın Ruhu’nun kesin ikna gücüyle yayılacaktır. Kanıtlar sunulmuştur. Tohum ekilmiştir, şimdi de filizlenerek meyve verecektir. Müjdecilerin dağıttığı yayınlar etkisini göstermişti, ancak zihinleri işlenen pek çok kişi gerçeği tam olarak kavramaktan ya da teslimiyetle itaat etmekten alıkonulmuştu. Şimdi ise ışık huzmeleri her yere işlemekte, gerçek tüm netliğiyle görülmekte, Allah’ın dürüst çocukları kendilerini tutmuş olan bağları koparmaktadırlar. Aile ilişkileri, kilise ilişkileri artık onları durdurmakta yetersizdir. Gerçek, geri kalan her şeyden daha değerlidir. Gerçeğe karşı birlik olmuş araçlara rağmen, büyük bir topluluk Rabb’in yanında saf tutmaktadır.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 617.

Tartışma Soruları:

1. Ellen G. White şöyle diyor, “imanla aklanma mesajı, üçüncü meleğin mesajının... hakikatidir.”— *Evangelism [Müjdecilik]*, s. 190. Bu ne anlama geliyor? İmanla aklanma ile üç meleğin mesajı arasındaki ilişki nedir?
2. Vahiy 14:12 ayetini yeniden okuyun. Tanrı’nın buyruklarını yerine getirmekle yasacılık arasında ne fark bulunmaktadır? İtaat ne zaman yasacılığa dönüşür? Tanrı’nın buyruklarını yerine getirmeyen biri hangi şekillerde yine de yasacı olabilir?
3. Vahiy kitabında bulunan gaddar canavarlardan ve korkutucu uyarıdan bahsettiğimizde bizi eleştiren kişilere ne cevap verebilirsiniz? Gayet açık cevap, yani kitapta yazılı oldukları için onlardan bahsediyoruz dışında, başka ne cevap verebilirsiniz?
4. Günümüzde dünyada gerçekleşen olayları sınıfta tartışın. Son olayların yolunun açılmasına yardım edebilecek hangi olayların gerçekleştiğini gördünüz? İçinde yaşadığımız zamanların farkında olmak ile bize henüz vahyedilmemiş olaylar hakkında başarısız spekülasyonlara kendimizi kaptırmamak arasında doğru dengeyi nasıl bulabiliriz?

Çocukları Kutsal Kitap'a Hazırlamak

Andrew McChesney tarafından

Bir çocuğa Tanrı ile bireysel zaman geçirmeyi öğretmenin sırrı nedir?

Kırgızistan, Tokmok'taki Yedinci Gün Adventistleri okulunda Arjantinli bir gönüllü olan Christian Müller, evinde onunla konuşurken bu konuda verdiği yanıtla beni şaşırttı. Adventist Misyonu için tanıklıklar toplama amacıyla oradaydım.

Christian, 6 yaşındaki oğlu Thomas'ın o sabah kişisel ibadetlerine müdahale ettiğini söyledi.

Christian, "Normalde, ondan beklemesini isterdim," dedi. "Ama o, Kutsal Kitap'ımı küçük elleriyle kaldırıp bana 'Baba, ne okuduğumu anlamıyorum. Bana yardımcı olabilir misin?' dedi. Yardımcı olmayacaktım da başka ne yapacaktım?"

Thomas gibi küçük bir çocuğun sabah Kutsal Kitap'ını okumasına olan şaşkınlığımı ifade ettim. Christian, Thomas ve 7 yaşındaki ağabeyi Lukas'ın her sabah Mukaddes Kitaplarını okuduklarını açıklayınca, şaşkınlığım daha da arttı. "Onlara sabah ibadeti yapmayı nasıl öğrettin?" diye sordum.

Christian bir an düşündü. "Aslında onlara sabah ibadeti yapmayı asla öğretmedim" dedi.

Çocuklar, yürümeyi öğrendikleri sıralarda kendilerini bu yola adamaya başladılar. Christian ve karısı Romina, Arjantin'deki evlerinde her sabah kişisel ibadetleri için Kutsal Kitap okumak üzere mutfak masasında karşılıklı otururlardı. Çocuklar da uyanıp, haliyle, ebeveynleriyle birlikte olmak istiyorlardı. Yataktan sürünerek çıktıklarında anne ve babalarını mutfakta buluyorlardı. Christian, en başından çocuklara, baba ve annenin sabahları Tanrı ile vakit geçirmelerinin çok önemli olduğunu ve onların sabah ibadetlerini kesintiye uğratmamaları gerektiğini söyledi. Çocuklar eğer mutfakta kalmak istiyorlarsa, sessizce oturup kendilerine göre ibadet etmeleri gerekiyordu. Çocuklar kalmayı tercih etti. Başlangıçta okuyamıyorlardı, bu yüzden Kutsal Kitap'ın resimli, kısa versiyonlarını sessizce karıştırdılar. Büyüdükçe kendi Kutsal Kitap'ını okumaya başladılar. Kırgızistan'a taşındıktan sonra, ebeveynler ve çocuklar kendi odalarında sabah ibadetlerini yaptı.

Bir çocuğa sabahları Tanrı ile bireysel zaman geçirmeyi öğretmenin sırrı buydu. Christian, "Çocuklara, sabah adanmışlığına başlamak zorunda olduklarını bir kez bile söylemedim," dedi. "Sadece, annelerinin ve benim ibadet ettiğimizi gördüler ve bizi örnek alıp aynısı yaptılar."

Christian'ın Kırgızistan'ın Tokmok şehrinde gönüllü olarak çalıştığı Yedinci Gün Adventistleri okulunu büyültmeye yardımcı olan 2017'nin dördüncü çeyreğindeki On Üçüncü Şabat Sununuz için teşekkür ederiz. Müjdenin tüm dünyaya yayılmasına yardım edecek olan bu Şabat Günü'ndeki On Üçüncü Şabat Sununuz için teşekkür ederiz.

Thomas ve Lukas hakkında daha fazlasını okuyun: bit.ly/mission-kids.